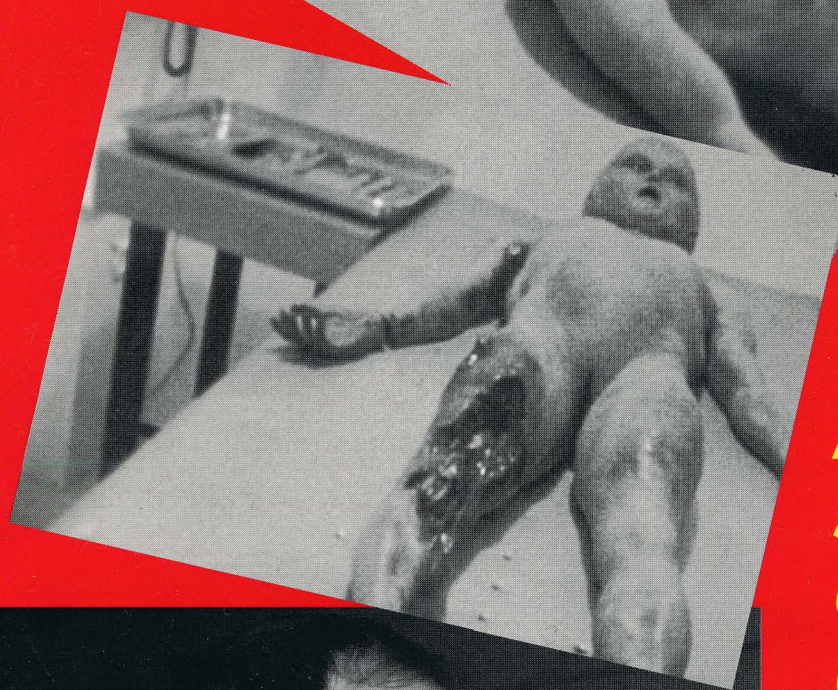

UFO

NORGES ENESTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 3/4 - 1995 14. ÅRGANG

ROSWELL- FILMEN

**Århundredes
sensasjon,
eller en
utrolig bløff?**

**Ray Santilli,
kan vi stole
på ham?**

ABONNEMENT KR. 150,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 90,-

TIDSSKRIFTET UFO NR. 3/4 1995 - 14.ÅRGANG

Logoen til venstre
viser et bilde tatt av
Hessdalsfenomenet i
1984.

Utgitt av UFO-NORGE
- en landsomfattende organisasjon

ISSN 977080017500

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør:
Mentz D. Kaarbø
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59 Mobiltlf.: 946 18 768

Redaksjonsråd:

Komiteén - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff:

Per Ottesen
Byrevegen 95
2640 Vinstra
Tlf.: 61 29 07 52

Redaktør UFO-Norway News

Mentz D. Kaarbø
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59 Mobiltlf.: 946 18 768

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer med 4 numre i året. Abonnement koster for 1996 kr. 150,-. Tillegg for kuvertservice kr. 30,-. Beløpet betales enkeltst over postgiro.

Postgirokontonummer: 0809 3 07 08 10

Abonnementsadresse:

UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen

Copyright UFO-NORGE 1995

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE.

De i UFO offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og utforskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse:

Ole Jonny Brønne
Mentz D. Kaarbø
Per Ottesen
Odd-Gunnar Roed
Erling Strand

Informasjons-, kontaktadresse og rapportsentral:

UFO-NORGE
v/Odd-Gunnar Roed
Postboks 24
3133 Duken
Tlf.: 33 38 65 00 m. automatisk tlf. svarer
Fax: 33 38 33 68
Mobiltlf.: 948 38 7 00 Postgirokontonr.: 0826 0 50 50 50

Avdelinger og ledere:

UFO-NORGE Øst, samt UFO-NORGES bibliotek

Ole Jonny Brønne
Ullevålsveien 39
0171 Oslo
Tlf.: 22 56 73 93 Mobiltlf.: 907 49 303/924 32 297
e-mail: brenne@norconnect.no

UFO-NORGE Øst - representant:

Tore Mostue
E. Sandbergsvei 7A
2600 Lillehammer
Tlf.: 61 25 29 83

UFO-NORGE Sør

Torfrid Urdal
Rygg
4448 Gylend
Tlf.: 38 37 68 30
Mobiltlf.: 941 81 800

UFO-NORGE Midt

Geir Steen
Kuhaugen 18
7084 Melhus
Tlf.: 72 87 17 39
Mobiltlf.: 922 00 715

UFO-NORGE Vest

Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5001 Bergen
Tlf.: 55 28 01 26

UFO-NORGE Nord

Leif Norman Schaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf.: 76 09 40 02

PROJECT HESSDALEN

v/Erling P. Strand
Bukkholmveien
Ulleroy
1747 Skjeberg
Tlf.: 69 16 96 00 Postgirokontonr.: 0809 4 02 23 56

Trykk: Horjen Libris,
avd. Trykkeri, Flekkefjord

Illustrasjoner:
Carsten Bjørndal Tlf.: 907 56 935

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-TØNSBERG

Føyneveien 12
3132 Husøysund
Tlf.: 33 38 35 00 (dagtid); 33 38 58 70 (kveld)

UFO-SANDEFJORD

Østerøyveien 1
3234 Sandefjord
Tlf.: 33 45 07 26

UFO-ROGALAND

Postboks 786
Krossen
4301 Sandnes
Tlf.: 51 42 57 07

UFO-STAVANGER

Postboks 550
4040 Madla
Tlf.: 51 55 08 08

UFO-HEDEMARKEN

Gæddveien 9
2332 Åsvang
Tlf.: 62 58 64 31

UFO I NORD

v/Reiel Pedersen
Rubbeldalsveien 8
9990 Båtsfjord

ASTRONOMI

Jan Qvam
Floyveien 47
3080 Holmestrand
Tlf.: 33 05 21 72

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

... FRA REDAKSJONEN

Akk, ja. Vi måtte kripe til korset igjen. Med dette bladet har leserne altså fått et dobbeltnummer i hende - nr. 3/4 1995. Som noen kanskje hadde fryktet greide ikke redaksjonen å gi ut fire separate nummer i 1995.

Dette var kanskje ikke uventet for en del av våre abonnenter gjennom de senere år - forsinkelsene har tidligere vært legio med ditto tilhørende unnskyldninger. Vi har imidlertid stort sett holdt timeplanen mht. *antall* utgivelser pr. år, selv om hvert enkelt nummer har kommet heller sent, spesielt det som kommer (eller skulle ha kommet) på slutten av året.

Ett moment taler imidlertid i vår favør denne gangen, nemlig at med dette nummers 72 sider (2 x 36) får abonnentene fire ekstra stoffsider i forhold til utgivelsen av to enkeltnumre; med bare ett omslag blir det 68 sider igjen til å informere folket. Så da så...

Forsiden på dette nummer bærer sitt tydelige preg av at også vi har hevet oss på "Roswell-film bølgen", - noe annet var vel ikke å vente av et UFO-tidskrift i disse ulvetider. Vår medarbeider Odd-Gunnar Røed har selv vært utenlands (på BUFORA-konferansen i Sheffield i august, se artikkel på side 22). Han har også truffet flere sentrale

aktører i det dramaet som har utspilt seg vedrørende Roswell-filmen i det siste halve året. Vi har forøvrig en lang reportasje om denne som begynner på side 14.

De som så Channel Four programmet 28. august på TV 2 så korte utdrag av en heller "ihjelklippet" obduksjon. Vi har tatt oss den frihet å reklamere for Roswell-filmen (som bl.a. viser denne scenen i sin helhet), uten at vi dermed står som garantister for filmens ekthet.

UFO-NORGE har som vanlig merket en pågående medieeksponering det siste året. Holmgang, "X-files" serie i VG, Glåmdalen etc.) satte organisasjonen på kartet, uten at vi egentlig kunne merke dette noe særlig i form av økende interesse/henvendelser.

Angående vår overgang fra medlemsorganisasjon til tidsskrift med abonnenter har vi fått noen henvendelser (se leerspaltene på midtsidene).

Til slutt: I skrivende stund (11. desember) har vi akkurat passert 952 abonnenter, hvilket vil si en økning på 107 siden ifjor. Det er fremdeles noen uker igjen av dette året og vi håper i alle fall å nærme oss "den magiske grensen" på 1000 abonnenter innen Nyttår.

Kommende år satser vi *kanskje* (nok en gang) på å komme ut på Narvesen, med hva det vil innebære av økt eksponering mot nye kundegrupper. Vi må dessverre vurdere økonomien i dette, vårt første forsøk for et år siden, var ikke helt vellykket.

Uansett - vi ses i 1996!

Mentz Kaarbø

NB! VEDR. FORNYELSE AV ABONNEMENTET FOR 1996!

Det henstilles til leserne å betale abonnementet for 1996 så snart som mulig og *senest* innen 15. juni neste år (dvs. før utsendelsen av nr. 2). Dette har vi poengtert flere ganger før, men vi må dessverre gjøre det igjen da en del av leserne er sene.

Det koster UFO-NORGE svært mye i ekstra porto, purrebrev samt mye tid for å innhente gamle lesere som vi vet er der ute. Benytt vedlagte postgiroblankett.

Prøv å være litt raskere i 1996!

INNHold

Side

Leder	3
Rapportnytt	4
Roswell-filmen - bløff eller virkelighet?	14
BUFORA konferansen	22
Hva ser vi og hva husker vi?	26
GAO-rapporten ferdig	28
Bokanmeldelser	29
Astrologi	32
Leserbrev	33
PROJECT HESSDALEN	41
UFO-fenomenet og teknologi	45
Rauni-Leena Luukanen - en bløffmaker av dimensjoner del 2... ..	48
Presseklipp	49
Astronomi	58
Årgangs-UFO	62
Holmgang på TV 2	64
Hva møtte Finn C. på Ringkollen?	65
Søkelys på nærkontakt av 4. grad	67
Kommentarer til omslagsbilder	70

RAPPORTNYTT

Ved Odd-Gunnar Røed

Det har kommet inn mange saker siden sist. De fleste er "langt-hold" observasjoner som det vil føre for langt å ta med her. Vi konsentrerer oss som vanlig om nærkontakter av 1.- 2. og 3. grad. I tillegg omtaler vi denne gang fire 4. grads nærkontakter, som er å finne under egne overskrifter. Vi takker publikum for innsendte saker.

Rapportoversikt

Der hvor ikke annet er angitt, er illustrasjonene hentet fra rapportskjemene, tegnet av observatør(e) selv.

Vollstad ved Mortenhals i Troms

Langt inne i Balsfjorden

Det er den nåværende pensjonisten Daniel Vollstad som har rapportert inn denne opplevelsen som gjengir en type fenomen som representerer noe av det gamle bygde-Norge.

Han var på besøk hos noen slektninger om høsten, i enten 1930, 31 eller 32. Der fikk han øye på et lys ca. 15 meter fra huset, oppe på en haug eller forhøyning.

De som bodde der kalte det for et "pengelys", de hadde observert dette flere ganger før og hadde et avslappet forhold til fenomenet. Ungene hadde klar beskjed om ikke å komme nær det, eller røre ved det på noen måte.

Lyset var på størrelse med ei lyspære (5-10 cm i diameter) og hvit i fargen. Det fantes ikke elektrisitet der på den tiden. Lyset ble sett i mørket.

Vollstad så fenomenet relativt lenge og det beveget seg ikke i løpet av den tiden. Selv om han var over 20 år den gangen falt han ikke for fristelsen å nærme seg det merkelige lyset.

Framneslia ved Narvik i Nordland

Dato: Oktober 1975

Tidspunkt: Ca kl. 23.30

Varighet: Sekunder

Farve: Grønt behagelig lys

Lyd: Ingen

CE-III i bil

Fra Oslo har vi mottatt en sak som kan tyde på en nærkontakt av 3. grad. Dessverre er rapporten noe mangelfull, men vi tar med det som står der, og kanskje

vi kan komme tilbake til denne saken senere. Vi skal la kvinnen som har sendt inn fortelle, hun var dengang 19 år.

"Min mann og jeg kjørte tur sent en kveld til Framneslia flyplass. Da vi skulle hjem, kom et rundt (ovalt) UFO nedover lia rett mot oss. Det stanset like ovenfor bilen. Vi ble så redde at vi stoppet motoren og skrudde av lyset. Vi rullet ned vinduet for å høre om det var noen motorur, men det var ingen lyd. Det var to personer inni gjenstanden som stirret på oss. De hadde stort hode, store øyne og ikke noe hår, og så var de korte av vekst. Etter en kort stund (det virket som de var nysgjerrige), dro de like fort opp gjennom lia som de hadde kommet, og var borte."

Mellom Sannes og Vefall i Telemark

Dato: Høsten 1988

Tidspunkt: Mellom 19.30 og 20.30

Varighet: 20 minutter

Farve: Gulhvitt, lysende

Lyd: Ingen

En følgesvenn?

Hva var det som fulgte Marit Slåen og hennes sønn hjem denne høstkvelden i 1988? Vi overlater ordet til kvinnen, som dengang var 30 år.

"En høstkveld kjørte vi fra Porsgrunn til Vefall i Drangedal. Halvveis hjem, omtrent ved Sannes, ropte min sønn: "Se Mamma, et romskip!" "Når er du trett og ser syner," sa jeg. "Nei, det er glass og ild," sa min sønn. Jeg ser ikke det han peker på fordi veien er veldig svingete og må holde blikket festet på den. Men jeg blir stum når en lysende kule står stille i luften på toppen av bakken. Jeg prøvde å forklare at det kanskje var en stjerne, men som sagt det var alt for nært oss. Det fulgte oss ved å kjøre (seile) før oss hele veien. Men det hadde god fart, så når vi

ikke fulgte med sto det og ventet på oss.

Det var veldig fascinerende det som skjedde, for ingen av oss følte redsel (fenomenet virket "vennlig"). På denne strekningen fra Sannes til Vefall møtte vi ikke en eneste bil, noe vi håpet på slik at andre kunne se dette. Ca. 300 meter fra der vi bor sier jeg at jeg vil bremse ned og hoppe ut av bilen raskt for å se og høre. I det jeg gjør dette, ser vi kula sette opp en enorm fart og forsvinne. Jeg hørte ingen lyd.

Vi kjører ca. 200 meter til, da ser vi kula står og venter oppe i åsen ved veien vi skal kjøre på ned til huset. Jeg må si at akkurat da fikk jeg høy puls, fordi jeg lurte på om det skulle stoppe oss. Men nei, det seilte etter hvert ned over myra (veien vår går over ei myr). Ca. 400 meter over bakken står det stille, akkurat som det ønsket oss vel hjem (eller takk for følget). Dette var en utrolig merkelig følelse. Det høres sikkert rart ut, men sånn var det. Så seilte det i enorm fart bort fra oss.

Vi var veldig opprørte etter hendelsen. Det ble tatt bilder av en flyvende kule ute på Jomfruland i samme tidsrom."

Marit Slåen lover å forsøke å skaffe tilveie både bilder og avisartikkel fra lokalavisen Vestmar (Kragerø) angående hendelsen. Vi ser fram til å motta dette.

Søm ved Kristiansand i Vest Agder

Dato: 10. desember 1990

Tidspunkt: Ca. kl. 12.30 - 13.00

Varighet: Ca. 30-40 minutter

Farve: Reflekterende metallisk og kanskje sort (?)

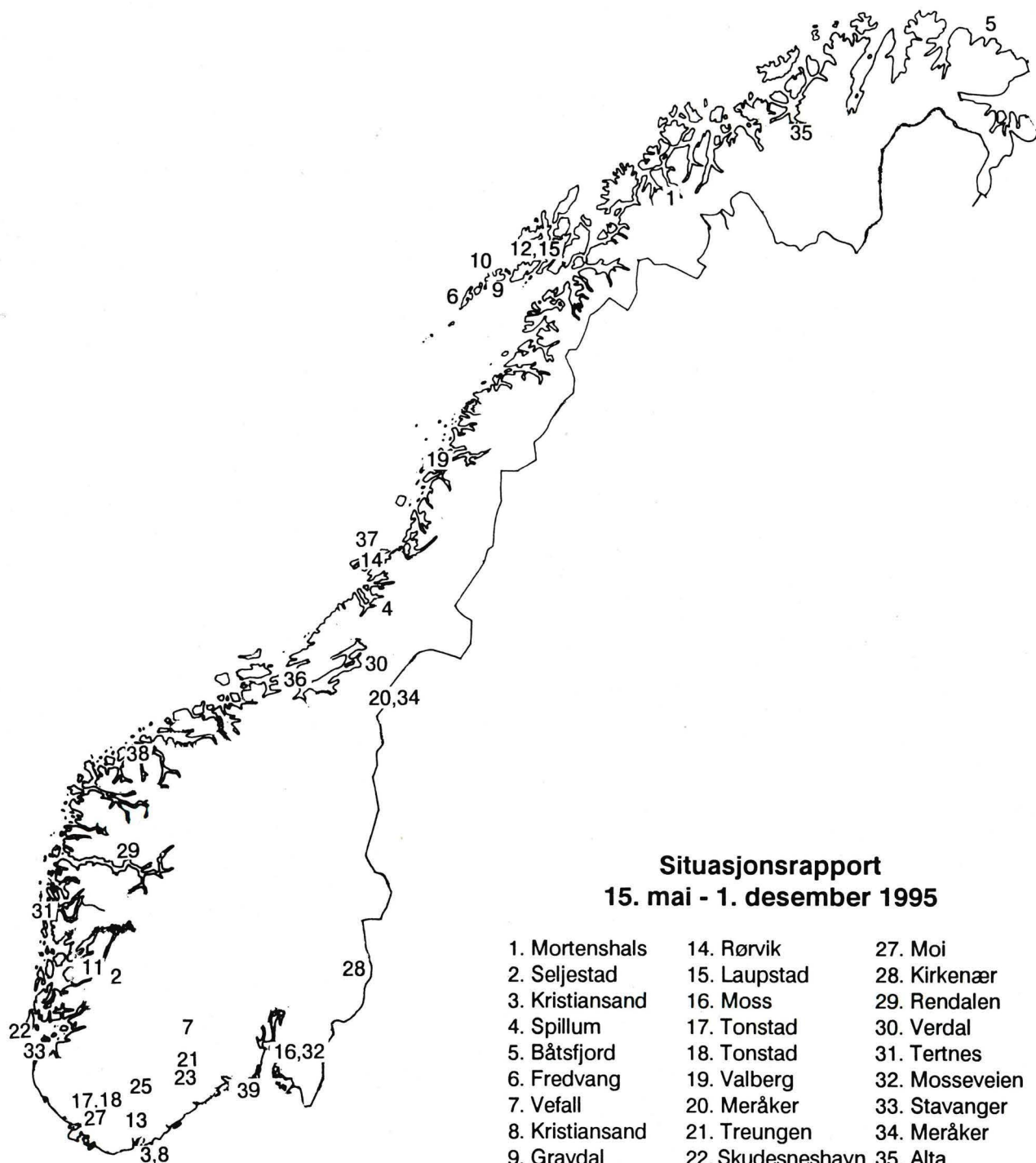
Lyd: Usikkert

Flyvende trekant

Mona Hildebrand (26 år gammel i 1990), husmor fra Søm utenfor Kristi-

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Situasjonsrapport 15. mai - 1. desember 1995

1. Mortenshals	14. Rørvik	27. Moi
2. Seljestad	15. Laupstad	28. Kirkenær
3. Kristiansand	16. Moss	29. Rendalen
4. Spillum	17. Tonstad	30. Verdal
5. Båtsfjord	18. Tonstad	31. Tertnes
6. Fredvang	19. Valberg	32. Mosseveien
7. Vefall	20. Meråker	33. Stavanger
8. Kristiansand	21. Treungen	34. Meråker
9. Gravdal	22. Skudesneshavn	35. Alta
10. Rystad	23. Nissedal	36. Lensvik
11. Vanvikan	24. Sousse i Tunis	37. Ottersøy
12. Laupstad	25. Evje	38. Spjelkavik
13. Vennesla	26. Lunde	39. Nøtterøy

Oversikt over de viktigste observasjonene som er registrert i tiden 15 mai til 1. desember 1995. Rapporter hvor observasjonsstedet er merket med * er omtalt i artikkelen.

Observasjonsdato	Begynnel-setidspunkt	Varighet	Observasjons-sted	Antall obs.	Beskrivelse	Evt. identifi-kasjon
1930-32	Kveld	Rel. lenge?	Mortenshals *	1	Som en lyspære, 15 m unna	Kulelyn?
01.05.57/58	Ca. 14.00	Ca. 15 min	Seljestad *	5	Metallgj.stand, ca. 1 km	
1974/75	Ca. 15.00	1-1,5 min	Kristiansand	2	Sigarformet gj.stand	
Nov/des 83'	Kveld	Max 3 min	Spillum	1	Blink./bev. lys ca. 400-600 m	
15.08.84	Ca. 01.30	Ca.10-15 sek.	Båtsfjord	1	Grønn sol ned bak fjell	
2/3.08.88	09.30 NST	1-2 min	Fredvang	2	Sterkt lys i bev. ca. 400 m	
Høst 1988	Kveld	Ca. 20 min	Vefall *	3	Lys følger bil ca. 400 m unna	
10.12.90	12.30 NNT	30-40 min	Kristiansand *	3	Bev. lys som "kalver"	
Vinter 1991	Kveld	Ca. 5 min	Gravdal	3	3 intense lys 20 m over bakken	
23.03.91	20.00 NNT	1 t 45 min	Rystad	5	Rødhvitt lys, rykkvis bev.	
1993	Ca. 02.00	Ca. 10 min	Varvikan	2	Stor gj.stand 3 km lang 1,5 km avstand	
01.12.93	03.40 NNT	3-4 min	Laupstad	1	Gul kule -> hvit, blinkende	
05.12.93	Ca.16.40NNT	Ca. 8 min	Vennesla	2	Stort bev. lys 2-3 km unna	
23/25.12.93	Ca. midnatt		Rørvik	1	Tallerkenformet gj.stand	
04.02.94	17.59 NNT	3-5 sek	Laupstad	1	Gult, glassaktig lys m hale	Meteor?
24.11.94	Ca.18.00NNT	15 sek	Moss	1	Voksende kule, ble til en tåke	
03.12.94	Ca.03.30NNT	Ca. 30 min	Tonstad	1	Avlangt trekantet flerfarvelys	
03.01.95	18.45 NNT	3-4 sek	Tonstad	1	Stort lys lavt over vann 500 m	
3-5.03.95	19.05 NNT	Ca. 10 min	Valberg	1	Bev. lys tre kvelder 500 m	
22.04.95	Ca.12.00NST	Ca. 2 min	Meråker	1	Månefavet obj. i 2x flyhast.	
2-4.05.95	Ca.03.15NST	Ca. 2,5 t	Treungen	1	Gul gj.stand følger terrenget	
21.05.95	02.00 NST	5 sek	Skudesneshavn	1	Grønt lys i stor fart m. sving	
27.05.95	Ca.02.15NST	Ca. 30 sek	Nissedal	4	Stor "stjerne" m/kursendring	
Juni 1995	Kveld	Noen sek	Sousse i Tunis	1	V-formasjon av lys (2x)	
13.07.95	Ca.12.00NST	10 min	Evje	6	Sigarformet gj.stand	
20.07.95	00.30 NST	30 min	Lunde		Lys, som månen, påvirket hunder	
24.07.95	Ca.00.05NST	45 min	Moi	4	Stor "stjerne", stille	Stjerne?
25-07.95	00.10 NST	10 min 5 sek	Kirkenær	1	Pulserende lys i flukt	
26.07.95	Ca.22.10NST	15-20 min	Rendalen	4	Ballonglign. gj.stand	Ballong?
11.08.95	Ca.20.00NST	1 min	Verdal	1	Metallisk reflekt. gj.stand	
25.08.95	23.32 NST	Ca. 3 min	Tertnes	2	Stjernelign. lys m. kursendr.	
26.08.95	Ca.02.35	1 time +	Mosseveien *	3	Rakettlign. gj.stand svært nær - tidstap	
Sept. 1995	Ca. 10.25	5 min	Stavanger	1	Kule ruller ov. sjøen + land	
15.09.95	Ca.12/13NST	30 sek	Meråker	1	To gj.stander bev. seg rykk.	
28.09.95	Ca.21.10NNT	10-15 sek	Alta *	3	Personer opplyst av blått lys	
08.10.95	18.15 NNT	5 min	Lensvik	2	Lys m. flere stopp/kursendr.	
04.11.95	14.16 NNT	Ca. 2-3 min	Ottersøy	1	Lys m. flere kursendr.	
11.11.95	Ca.08.00NNT	5 sek	Spjelkavik	1	Glassakt. gj.stand	
12.11.95	Ca.21.24NNT	Ca. 6 min	Nøtterøy	1	Flere små lys	

Oversikt over observasjoner som er gjort ved Drag og omegn i Nordland.

Okt. 1975	Ca. 23.30	Sekunder	Narvik *	2	Gj.stand over bil CE-III	
1976	Dag		Storjord	3	Paraplylign. gj.stand	
1975-80	Sommerdag		Ulvsvåg	4	Sølvkule i lav høyde	
1977-82	Kveld	2 min	Drag	2	Liten kule Ø 0,5 m	
1977-82	Kveld	2-3 min	Drag	1	Tallerkenformet gj.stand	
7-11.02.88	Ca.20/21NNT	10-15 sek	Drag	3	"Fly" m. pluts. kursendr.	
Okt. 1993	Ca.20/21NNT		Drag *	4	Lys m. smell, røykdotter +	
Sep/okt.1994	Dag	Sekunder	Drag	2	2 lysglimt	Utladning?
Okt. 1994	Kveld	2-3 sek	Drag	1	Lys i tretoppene i st. fart	
Des. 1994	Kveld	Minutter	Ulvsvåg	1	Lys foran fjell; forsv. pluts.	
Des. 1994	Kveld		Ulvsvåg	2	Lysende kule oppe i fjellet	

Oversikt over observasjoner som er gjort ved Mandal i Vest-Agder.

Observasjonsdato	Begynnelses-tidspunkt	Varighet	Observasjonssted	Antall obs.	Beskrivelse	Evt. identifikasjon
Høst 92/93	Kveld	30-40 sek	Mandal *	1	"Båt" i bukt; forsv. raskt	
20.07.95	Ca.23.30NST	1 t	Mandal *	6	Stort lysskjær på vann	
19.08.95	Ca.03.00NST	1 t 30 min	Mandal *	3	Stor "båt" m. ekstra lys	

ansand, har sendt oss sin rapport der hun og mannen (som tjenestegjør ved Kristiansand Politikammer) hadde følgende å berette:

"Min mann og jeg, samt vår første sønn (som da var 9 måneder), oppholdt oss i stuen hjemme da gutten plutselig pekte ut av vinduet og sa: "Se Mamma, et fly!" Jeg kikket ut og ser en merkelig trekant og roper på min mann. Han henter kikkerten og vi blir stående å se på dette i ca. 5-6 minutter. Vi går ut på terrassen og ser videre i ca. 10 minutter. Objektet står hele denne tiden tilsynelatende stille i luften. Etter enda et par minutter ser vi naboen komme kjørende, og min mann løper ut til ham for å vise hva som skjer. Da står jeg alene i stuen med gutten på armen og ser gjenstanden liksom "flyter" sydover og blir stadig mindre. Plutselig kommer det (ut) en liten del fra trekanten som fyker rett opp i himmelen med stor hastighet. I løpet av tre - fire sekunder var den ute av syne. Etter ca. ett sekund til til, dukker det opp ennå en "bit" som fyker opp og på skrå mot høyre (vest). Denne blir også raskt borte.

Dette skjer samtidig som trekanten flyter mot syd. Den er nå så liten at det kan være vanskelig (med det blotte øye) å se formen på den. De siste minuttene ser vi at den forsvinner i horisonten ut mot havet i syd.

Jeg ringte til Kjevik flystasjon og fortalte hva vi hadde sett, men ble kjølig besvart at de ikke hadde observert noe på radaren.

Jeg vil med 100% sikkerhet si at dette ikke var noe fly eller værballoon, nødrakett, sky eller lys. Det var noe. Ingen av oss har sett noe slikt tidligere.

Da vi siden kikket på et TV-2 program om UFOer, kvakk vi til da vi så igjen trekanten i programmet."

Gravdal i Lofoten

Dato: Vinteren 1991

Tidspunkt: Kveld

Varighet: Ca. 5 minutter

Farve: Lysende hvit

Lyd: Ingen

Tre lys i følge

Fra Nord-Norge kommer neste rapport og vi siterer:

"Vi (tre personer) kom på spark ned Sundsveien og skulle til å runde posthuset, da vi så tre intense lys ca. 20 meter over bakken. Vi ble stående å se på lysene i ca. ett minutt før vi begynte å sparke hjem. Lysene fulgte oss i 100 meter før de satte fart og beveget seg utover på himmelen. Jeg sprang inn for å hente fotoapparatet. Da jeg kom ut igjen var fenomenet bare en liten prikk på himmelen. Jeg knipset noen bilder i blinde, men jeg tror ikke det jeg så var med på filmen ved fremkalling." Dette

skriver vår hjemmelsmann, som er skoleelev i Gravdal. Vinterkvelden var klar og det var vindstille.

Drag i Nordland

Dato: Oktober 1993

Tidspunkt: Mellom kl. 20.00 og 21.00

Varighet: Noen minutter

Farve: Veldig skarpt som stjerneskudd

Lyd: Smell fra de hvite røykdottene, ellers ingen

Barn overrasket av "bråkete" lys

Igjen har vi fått inn meldinger fra Drag i Nordland. Leserne husker kanskje at dette er et spesielt aktivt område angående UFO-fenomener, jfr. *UFO* nr. 2 i år.

Ellen Marita Knutsen, som var observatør var bare åtte og et halvt år da dette skjedde, men hun ga et meget troverdig bilde av hendelsen til vår mann. Han mente at dette var noe hun virkelig hadde opplevd, sammen med sine venner. Disse var noe yngre enn henne og husker i dag lite av det som skjedde.

"Vi var ute og lekte da vi så lys som kom fra Hellandstua. Det skjøt ut flerfarvede lys og røykdatter. Da det kom nærmere hørte vi lyd som av torden. Det kom ut hvite røykdatter som smalt sammen med den mørke røyken. Den kom på skrå ned mot oss. Da vi sprang inn, gikk den opp og forsvant i retning Musken. Mens den befant seg over oss så vi en firkantet rute på undersiden, med to luker som begynte å åpne seg fra hverandre. Den beveget seg raskt."

Ellens bestemor forteller:

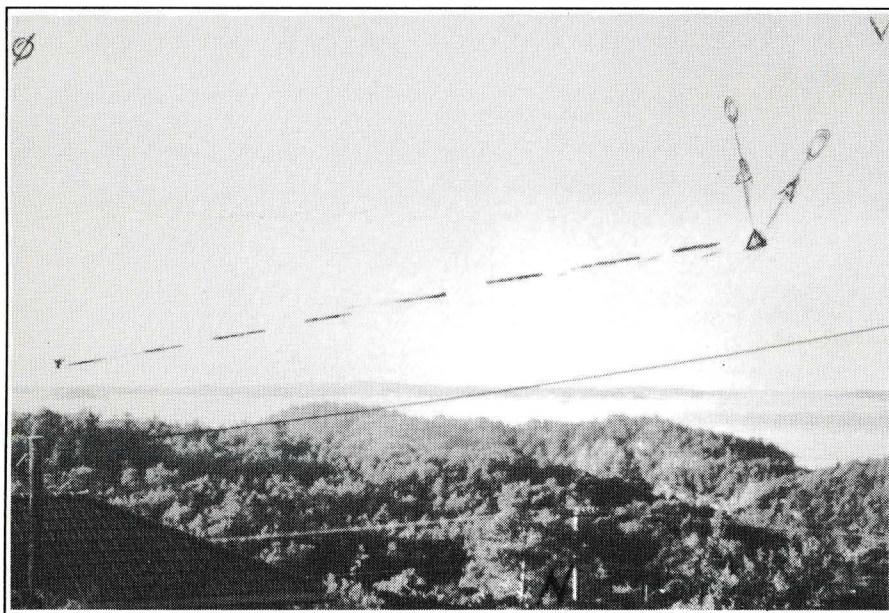
"Jeg satt i stuen hjemme hos Ellens mor da jeg hørte det stormet ute. Jeg åpnet da vinduet mens jeg kommenterte; for et fryktelig vær det plutselig var blitt! Da jeg kikket ut så jeg at det var flott vær, og lyden den kom ovenfra.

En liten stund etter kom ungene stormende inn, livredde, og fortalte at noe kom etter dem og skjøt.

Det hørtes ut som det var full storm ute."

Et annet voksen familiemedlem forteller:

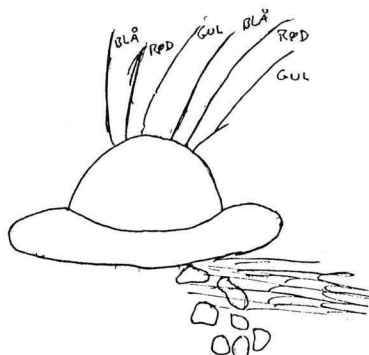
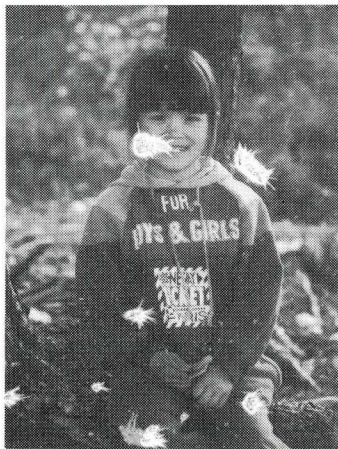
"Like etter at de tre barna kom gråtende og redde inn og fortalte hva de hadde opplevd ute, forlot jeg huset. Da jeg

Søm ved Kristiansand, 10.12.90

var i ferd med å dra fra Fredly så jeg først et slags lys på himmelen. Først trodde jeg det var kondensstripen fra et fly, men fant ut at dette ikke kunne være tilfelle fordi den var så lavt på himmelen. Den var like over hustaket.

Jeg satt dette sammen med historien som ungene hadde sett og opplevd."

Ellen Marita Knutsen (øverst) og hennes tegninger av hva hun observerte.

Komsafjellet i Alta, Finnmark

Dato: 28. september 1995

Tidspunkt: kl. 21.10

Varighet: 10 - 15 sekunder

Farve: Blåhvit med rødflammende hale

Lyd: ingen

Opplyst utenfra

Vi holder oss mye i Nord-Norge denne gangen, og nå er vi i Alta i Finnmark. Mona Søderholm (35) var ute en tur og luftet to hunder, klokken var ca. 21.00 og det var klart vindstille vær og rundt null grader. Vi gir ordet til Mona S.:

"Jeg gikk på en grusvei opp mot vannbassenget i Komsa. Det var veldig mørkt, ingen gatelys, ingen lys i skiløypa som går rett ved siden av veien. Hundene var løs og de sprang ca. 50 meter foran meg. Jeg både hørte og skimtet dem foran meg da det plutselig lyste opp rundt oss. Et blåhvitt, sterkt lys, - men lyset kom ikke fra noe billys eller lignende. Hundene og alt annet rundt meg ble lyst opp, men belysningen var kun avgrenset til oss. Det var like mørkt på Komsafjellet, i skiløypa ved siden av oss og ellers. Det virket altså som det kun lyste på meg og hundene. Jeg kikket opp der lyset kom fra og det var et blendende lys som rett etter slutet å lyse ned. Da så jeg det jeg trodde var en komet eller lignende. Det virket veldig høyt oppe, så rundt ut i formen og lyste mye kraftigere enn stjernene. Det virket som om fenomenet startet opp og forsvant. I det det for bortover himmelen, kom det en rødgul flammende hale etter, (slik det blir etter raketter når man skyter dem opp). Den lysende "kulen" forsvant helt plutselig og den flammende halen ebbet ut, som en sigarettglo, til det bare var røyken igjen. Denne løste seg også opp etter hvert, men jeg kunne se den nokså lenge. Kvelden var klar med mange stjerner og ingen vind. Kan ikke huske hvor månen var. Karlsvogna var til høyre for dette lyset.

Flere observatører

Noen dager etter fikk jeg høre om fire ungdommer som hadde opplevd tilsvarende, samme kveld, klokkeslettet var de ikke helt sikre på. De hadde oppholdt seg ca. to kilometer i luftlinje øst nordøst for meg. Ungdommene var i alderen 12 til 17 år og også de luftet en hund. De gikk langs en grusvei ca. 100 - 200 meter fra huset noen av dem bor i. Det var heller ikke her gatelys eller andre kunstige lyskilder i nærheten, da de hadde sin opplevelse. - Et sterkt blåhvitt lys kom ovenfra og lyste opp kun dem og ikke skogen rundt.

En av ungdommene kikket opp og fikk øye på en stor lysende runding. De ble veldig oppskaket og redde, sprang rett hjem og fortalte foreldrene om opplevelsen.

Jeg har også hørt om enda en person som har sett noe lignende samme kveld, noen kilometer derfra, men har dessverre ikke navnet på vedkommande."

Universitetet i Tromsø har vært inne i bildet. Der ble det sagt at det ikke kunne være noe kjent naturfenomen og at de ikke hadde noen forklaring på fenomenet.

De tilstedeværende hundene reagerte ikke unormalt på noe vis, hverken mens det pågikk eller etterpå."

Spjelkavik ved Ålesund i Møre & Romsdal

Dato: 11. november 1995

Tidspunkt: Ca. kl. 08.00

Varighet: 5 sekunder

Farve: Lysende (et lite øyeblikk), deretter glassaktig

Lyd: Ikke hørt pga. forstyrrende bakgrunnsstøy

Flyver ser UFO

En flyverutdannet mann på 28 år hadde sent i høst en observasjon av et underlig lys under en fisketur lenger inne i fjorden der han bor.

"Jeg var på vei tidlig om morgenen for å fiske. Nede i Spjelkavik sentrum ble jeg oppmerksom på noe som skled over himmelen. Det så ut som en glassaktig gjenstand med tilnærmet rund form som plutselig lyste (blinket) kraftig og aksellererte i en sørøstlig retning med en utrolig fart. Jeg har aldri før sett noe bevege seg så fort.

Det var som sagt én hastighetsforandring, mens retningen (kursen) var hele tiden den samme.

Det var kalt vær med blå himmel. Solen hadde ennå ikke stått opp, men månen lyste på himmelen.

Jeg har alltid syntes det har vært spennende med UFO-dokumentarer på TV. Men jeg har alltid vært i tvil om det har vært fremmede vesener her på Jorden, og er det fortsatt. Jeg sier ikke at jeg har sett noen "flyvende tallerken". Bare noe jeg ikke vet hva er. Det var i alle fall ikke noe fly, det burde jeg vite!"

Grostølsnuten, Seljestad i Hordaland

Dato: 1. mai 1957/58

Tidspunkt: Ca. kl. 14.00

Varighet: Ca. 15 minutter

Farve: Hvit-blåhvit metallisk

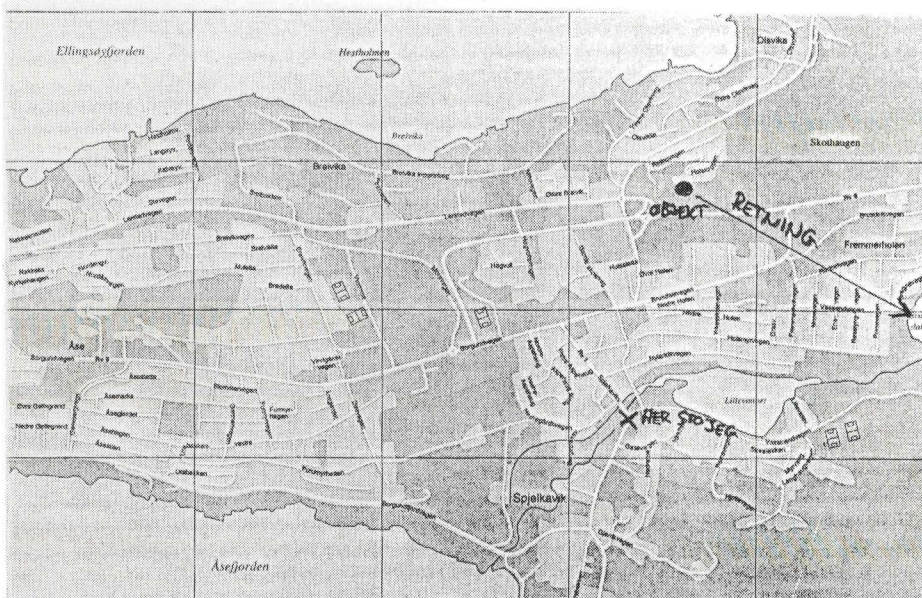
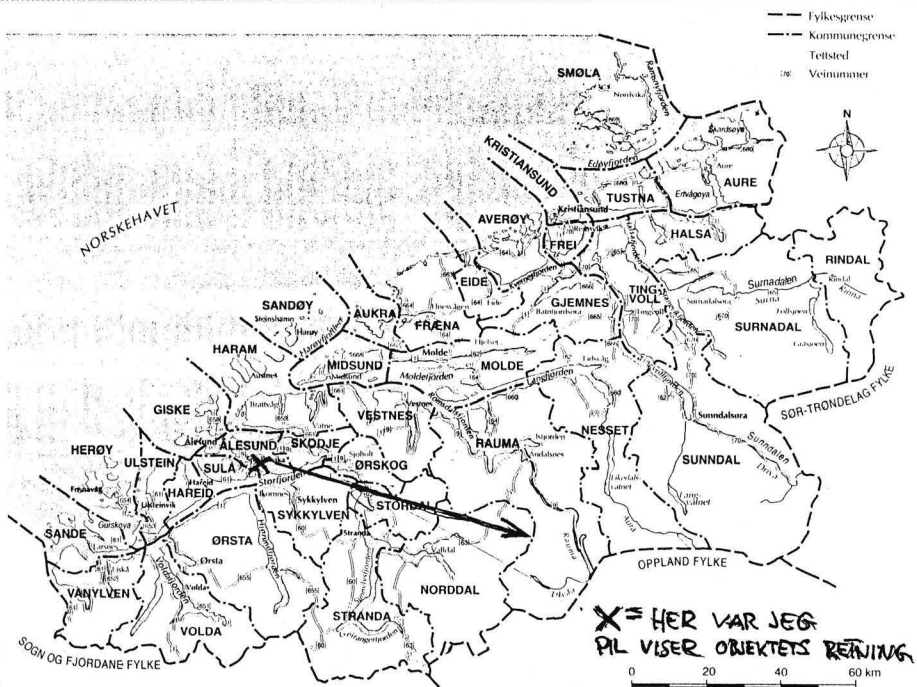
Lyd: Susende?

Skremmende skitur

Fem personer var på skitur og fikk en uforglemmelig opplevelse i slutten av femtiårene. Vi gir ordet til en av dem som var med og som var rundt 20 år den

Spjelkavik, 11.11.95

Kart over Møre og Romsdal

gang:

“Vi var på skitur 1. mai, det var strålende sol, klar blå himmel, ikke en sky. Vi var nokså høyt til fjells, mellom Vintertun og Seljestad, nesten ved Gros-tølsnuten [noen mil sør for Odda, red. anm.].

Plutselig så vi en gjenstand kom sakte sigende på himmelen. Vi trodde først det var et småfly, så ble det stående bom stille i luften, uten en lyd. Vi følte oss observert. Den så ut som en slags metallgjenstand, lys aluminiumslignende, med et slags “varmefelt”, nesten hvitglødenede, på den ene siden. Det kom et slags “vindsus” ganske plutselig, det var ellers veldig stille og varmt. Vi fikk en guffen følelse. Hadde aldri sett noe lignende. Dette med

UFO var for oss ukjent den gang. Vi snudde på flekken og satte nedover lia mot nærmeste seter, hvor vi satte oss for å raste i solveggen.

Det viste seg at samtlige fem termoser var eksplodert inni. Dette faktum medførte en del godmodig erting i et-tertitt: “Dere ramlet vel ned lia!” Det husker vi i så fall ikke!

Oppfølging av observasjonene i Mandal

I forrige nummer presenterte vi Gullbjørg Rosseland og noen av hennes observasjoner sammen med andre observatører. Nå har vi fått inn ytterligere rapporter fra denne skjærgården, som tydeligvis holder godt på sine hemmeligheter.

Skjernøy i Vest-Agder

Dato: Høsten 1992 eller 93'

Tidspunkt: Kveld

Varighet: Ca. 30-40 sekunder

Farve: Lysende gulhvitt

Lyd: Ingen

Båt ved Natosvingen?

Agnete Kjellin (44) forteller her sin opplevelse:

“Jeg kom kjørende fra Mandal mot Skjernøya hvor jeg bor, antakelig en sen høstkveld, mørk, kanskje med gråvær. Ved “Natosvingen” i bukta før man kommer til Skjernøybrua, så jeg lysene fra en båt, ganske langt inne. Jeg så lysene godt. De var gulhvite. Deretter passerte jeg en knaus og lysene ble borte. Jeg hadde ennå en mulighet til å

Agnete Kjellin

se dem, men da var de vekk. På Skjernøybrua sakket jeg ned for å se bedre, men det var ikke noe å se. Jeg dro så hjem og sa til min mann at jeg hadde sett noe merkelig. Jeg hadde sett en båt som ble borte! Han husker godt dette enda det hendte for to eller tre år siden.”

Det kan nevnes at observasjonen ble gjort rett nedenfor hytten til Gullbjørg Rosseland.

Ime 1 ved Mandal i Vest Agder

Dato: 20. juli 1995

Tidspunkt: Ca. kl. 23.30

Varighet: 1 time

Farve: Lysende, reflekterende hvit, blåhvitt, gulhvitt, orange, rød og grønn.

Lyd: Ingen

Så fenomenet fra hytten

Fra enda en hytte har flere mennesker sett dette underlige lysfenomenet i Mandals skjærgård. Her er det snakk om fem stykker som samlet kunne bi-våne dette farverige skuet. De forteller:

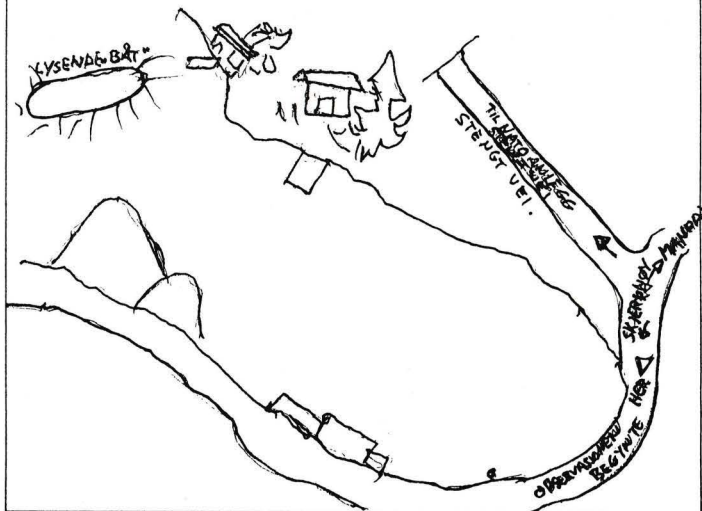
“Vi ble tilfeldigvis oppmerksomme på fenomenet da en av de tilstedeværende gikk ut på terrassen for å røyke. Alle kom da ut og så det samme. Noen syntes lysskjæret var hvitrosa farvet, noen syntes det var gulhvitt, svakt orange. Alle er enige om at det måtte være lysskjæret fra noe digert noe. Men hva? Etter vårt kjennskap til terrenget er det bare en skogkledd ås i den retning, og bakenfor ligger havet.

Visto på terrassen. Fra observasjonsstedet kan ikke lys ses fra bolighus, bebyggelsen ligger bakover, altså i motsatt retning. Estimert avstand til det store lysskjæret var 700 meter.

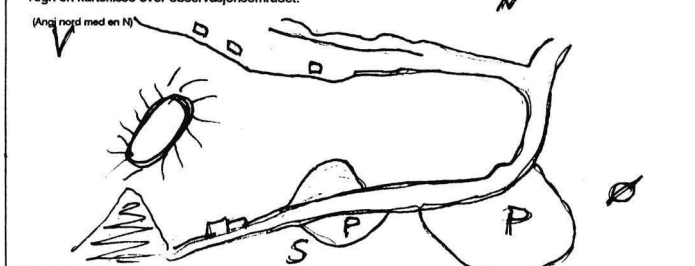
I tillegg så de et objekt ved vannflaten ved enden av vannet foran hytta. Det var lys i farvene gult-rødt-grønt-hvitt som “danset” opp og ned, samt lysende “kuler” - hvitaktige, som liksom spratt

Skjernøy, høsten 1992 eller 93’.

Tegn det fenomenet De observerte, om mulig i de omgivelser som De iakttok det:
(Komplettér gjerne med flere skisser på egne ark)

Tegn en kartskisse over observasjonsområdet:

bortover vannflaten.

Det var tussemørke, så noen detaljer ellers kunne vi ikke se.

Hovedlyset var en lysende hvelving, som lysskjæret fra en storby, bare noe annerledes i farven. Lysskjæret kom fra bak åskammen. Begge fenomenene forsvant etter ca. en time for lyset bak åsen og ca. fem minutter angående lyset ved vannflaten. Det ble hørt en underlig “susing” i trærne etter observasjonen.

Dagen før denne hendelsen slo TV-apparatet seg av og på flere ganger uten påviselig grunn.

Vår hjemmelskvinne sier også at hun tidligere har iaktatt sterke sveipende lys, som fra en *enorm* lyskaster i det samme området. Det er ikke fra Ryvingen fyr!

Dette jeg har sett er mye større, sterkere og helt ubegripelig! Jeg har trodd det var noe marinen drev med ved Skjernøy fra slutten av 1989 til 1992(?)”

Skjernøy

Dato: 19. august 1995

Tidspunkt: kl. 03.00

Varighet: Ca. 1 time og 30 minutter

Farve: Lysende rød-cerisse, grønn

Lyd: Susende lyd da det forsvant

Enda en hytte

Igen er det hyttene som kommer i fokus, kanskje ikke så rart med tanke på at området er et spesielt hytteområde. Vi overlater til talskvinnen for de fire voksne og to barna som oppholdt seg der lørdag 19. august i år å fortelle historien.

“Vi skulle tilbringe week-enden på den nybygde hytta og klokken hadde blitt ca. 03.00 om natten da et kraftig lys med ett sveipet fram og tilbake. Hytta ble helt opplyst, jeg sa: “Nå kommer det en kjempestor båt,” og gikk deretter til vinduet og viftet med armene. Den andre tilstedeværende tok kikkerten og utbrøt: “Herregud, dette er ingen båt”. Jeg grep kikkerten og utbrøt forbløffet “dette er en UFO!” (Objektet som jeg så er identisk med det som flere har sett utenfor Mandal). “Tingen” jeg/vi så befant seg over vannflaten og kom inn i sundet mellom Havneholmene. Det var noen “luker” under fartøyet som reflekterte lys ned i vannet, dessuten hadde fartøyet vinduer med perlerader av lys. “Saken” var oval av form og hadde “huller” på toppen (2-3) som det strålte et kraftig lys fra. Jeg så “saken” krystallklart i kikkerten i anslagsvis 2-3 minutter før jeg rettet blikket lenger utover horis-

TV-3 på besøk i Mandals skjærgård

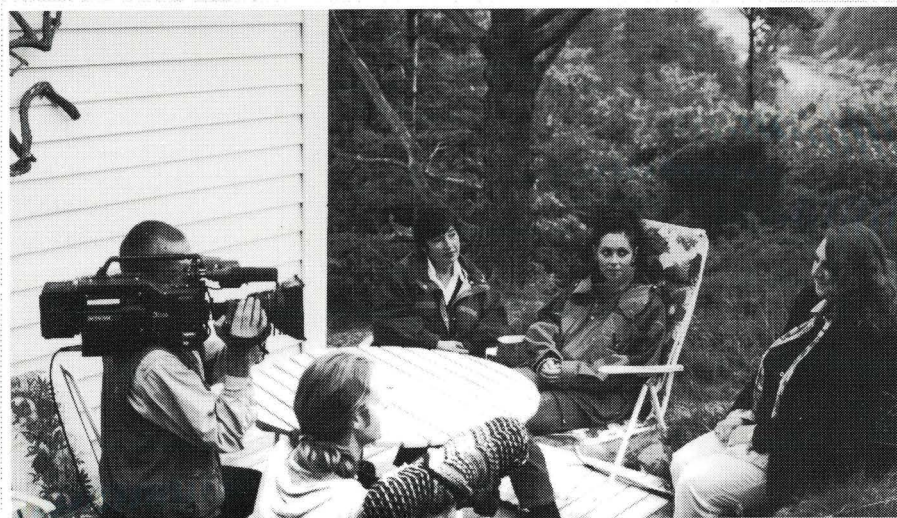
Media har tatt konsekvensen av de uforklarlige observasjonene i Mandals skjærgård og sendt tungt materiell til stedet. Aviser og ukeblader har siden i vår nedtegnet og rapportert observasjonene til Gullbjørg Rosseland og hennes omgangskrets med jevne mellomrom. Nå var det TV-3s tur og dette programmet vil bli sendt torsdag 21. desember i år, og bærer navnet "Grenseland".

TV-teamet het Eureka Film & TV, og de produserer TV-programmer for bl.a. TV-3. Etter å ha vært på besøk og intervjuet UFO-NORGEs pressekontakt gikk ferden videre til Mandal. Foruten å kjøre seg fast i sin bestre-

ben etter å frakte kamerautstyret pr. bil helt til døren oppe i lia på Rygg (Rapportsentralens kontor), ble de ved overnatting innblandet i noe som uten deres assistanse kunne endt i storbrann i Mandal. Man får et hendelsesrikt liv ved å være medlem av et TV-team med andre ord.

Opptakene gikk greit i Mandal også, det var en smule stress siden lyset svant hurtig, men vi får vel se til jul om det holdt. De impliserte observatører greide seg godt og 21. desember får altså det norske folk gleden av å høre deres egne ord om hendelsene.

-Odd-Gunnar Røed

På bildet ser vi kameramannen til venstre og Jens Lien fra Eureka Film & TV. Fra venstre på den andre siden av bordet; Gullbjørg Rosseland, Line Wiig og Eva Fast Christiansen.

intelligente, fornuftige personer som er fullstendig på høyden fysisk, psykisk og sosialt sett.

Vi har aldri vært spesielt opptatt av overnaturlige fenomener, og har for det meste hellt til at fenomener av en slik karakter først og fremst hører til i folks fantasi. Dette var imidlertid felles subjektive, men like opplevelser (vi så det samme) og det ser ut til at vi etter dette må revurdere vår oppfatning av det "overnaturlige", og heller stille med en åpenhet til dette som for oss før har vært helt ubegripelig at folk kan tro på."

Mer i vente

Ennå kommer det inn rapporter fra dette spesielle området. Forhåpentligvis har vi enda mer stoff i neste nummer. I tillegg kan vi nevne at direktøren ved den lokale Kværnerbdrift avkrefter at det kan være noen av deres båter som går så nært land og kanskje gir opphav til disse rapportene.

Det ellers å håpe at UFO-NORGE kanskje kan utplassere egne observatører hvis observasjonene fortsetter. □

Sirdalsvannet ved Tonstad

På grunn av et for tynt observasjonsgrunnlag ble det dessverre ikke noe av den planlagte utplasseringen av måleinstrumenter ved Sira Kvina Kraftverk ved Sirdalsvannet denne høsten. Muligheten for dette var til stede hvis vi mottok et tilsterkkelig antall rapporter derfra. Dette beklagelig fordi vi har indikasjoner på at det har vært gjort flere observasjoner av ukjente naturfenomener enn det Rapportsentralen har fått direkte kjennskap til.

-Odd-Gunnar Røed

Danske UFO-foreninger reiser sak mot TV 2

I en felles pressemelding utsendt av de to danske UFO-foreningene IGAP og SUFOI (Skandinavisk UFO Information) 18. oktober i år heter det at de to foreningene *ikke* er i krig med hverandre og aldri har vært det. Det er korrekt at IGAP og SUFOI har forskjellige synspunkt med hensyn til UFO-fenomenets natur og hvilke arbeidsmetoder som bør benyttes, men det er som sagt ikke snakk om noen krig.

Bakgrunnen for denne noe dramatiske uttalelsen var at kvelden før, onsdag 17. oktober, viste danske TV 2 programmet "UFO-krigen" i serien Reportageholdet. I innledningen og omtalen av utsendelsen påsto TV 2 bl.a. at de UFO-foreningene "kjemper en tilsynelatende forgjeves kamp mot hele verden - og mot hverandre!", og at de er "skrikende uenige... og beskylder hverandre gjensidig for å skade UFO-saken."

Kilde: UFO-NYT nr. 5 1995

Angående kjempelyskaster på Østlandet

Vi har fått noen henvendelser i forbindelse med prøvekjøringen av den enorme lyskasteren fra krigens dager i Passebekk nær Kongsberg.

Henvendelsene gikk ut på at det de hadde sett ikke kunne være denne kraftige lyskasteren, mest fordi det var endel hunder innblandet. Disse hørte hjemme i Telemark og hadde vært livredde så lenge observasjonen sto på.

Ved henvendelse til Eivind Surlien i Passebekk stiller han seg åpen for å teste effekten av lyskasteren når det måtte passe UFO-NORGE, forutsatt at han får kontaktet lensmannen først. Vi må dessuten betale for drivstoff, siden aggregatet forbruker hele 20 liter i timen. Surlien forteller forøvrig at lyskasteren ble brukt av tyskerne under krigen og at han nå passer på den for

en forsvarsforening i Horten.

Han har testet den tidligere og ikke fått de samme reaksjonene, men legger til at det var helt spesielle lys og værforhold denne gangen, natt til 20. juli i år. Blant annet kom lysstrålen til syne mellom skylag på en underlig måte, slik at det kunne virke som at lyset oppsto der uten å ha noen opprinnelse nedenfra. Det avstedkom en mengde telefoner fra Telemark i syd til Oslo i nord til aviser og politi.

Surliens hus ligger på en haug og således midt i blinken for at signalene skal kunne få maksimal utbredelse. Lyskasteren er en og en halv meter i diameter og kan nå over to mil. Det er hele 28.000 watt i lysbuen.

-Odd-Gunnar Røed

UFO-NORGE med pilotprosjekt på nærkontakter av 4. grad.

Samarbeid er innledet med Lege Jan Marius Junge (37) angående oppfølging av nærkontakter av 4. grad, der tapt tid er registrert. En mann fra Oslo er allerede vært underlagt hypnose ved tre anledninger og flere står for tur.

Bred erfaring

Junge er en lege med bred erfaring fra forskjellig hold innen yrket. Han har flere år innen psykiatrien og patologien, der han jobbet i flere år ved Patologisk avdeling på Det Norske Radiumhospital. Han er spesielt opptatt av psykologiske og filosofiske problemstillinger, gjerne innen ufologien.

"Disse fenomenene reiser et bredt spekter av spørsmål. Informasjon som kommer fram under hypnose kan ikke forkastes uten videre, men det kan heller ikke kalles bevis. Flere saker som bekrefter disse dataene er uhyre interessante og vil styrke disse sakene i deres innhold". Sier Junge som altså gjerne vil hjelpe UFO-NORGE i sin streben etter svar på UFOgåten.

Hypnose

Det er her hans brede erfaring med hypnose kommer inn. Tilfeldigvis satte han en venn i transe i forbindelse med en hendelse vedkommende hadde hatt i 1985. Dette ble et skremmende møte med en verden han kanskje ikke var forberedt på. Kameraten har siden hatt store problemer med å venne seg til en situasjon der ukjente vesener tilsynelatende tar kontroll over kropp og sinn, og stort sett gjør hva de vil med ham.

Mosseveien

Den 26. august i år opplevde tre unge kvinner å "miste" over en time på vei fra Fredrikstad til Moss. De observerte alle tre en underlig rakettlignende gjenstand veldig nær bilen. De har nå vært på sitt første møte med Junge og UFO-NORGE. Det meste av kvelden gikk med til å prate om hendelsen og å motta sterke advarsler fra Junge om hva som kan virvles opp til overflaten av traumatiske følelser under hypnose. Dette for at ikke eventuelle traumer skal komme som et sjokk på be-

visstheten. Det er også klart at det koster kroppen å undertrykke de samme informasjonene i år etter år, slik at det ikke er uvanlig at det dukker opp flashbacks enten i drømme eller våken tilstand. Det blir ofte en avveining om hva som er lurest å gjøre i et hvert tilfelle.

Forventningene

UFO-NORGE har en stund vært på utkikk etter nøytrale psykiatere og psykologer som kan være villig til å ta dette problemet på alvor. Vi synes derfor det er meget interessant og gledelig at vi nå kan starte dette pilotprosjektet med Jan Marius Junge. Likevel er vi på utkikk etter flere av samme kategori rundt om i landet, da det er et problem å frakte mennesker over store avstander for å foreta hypnoser for deretter å slippe de løs langt fra profesjonell hjelp. Disse menneskene kan ofte trenge oppfølging til alle døgnets tider og den hjelpen må ikke være for langt unna.

Sterke ting

Det er i høyeste grad sterke følelser som settes i sving når disse skjulte minnene bobler opp til overflaten. Videoen av Junges bekjente taler sitt tydelige språk der han vrir seg i skrekk på gulvet og omtrent "skriker hjertet ut av kroppen". Så ille var det første gangen at han ble tatt ut av transen, før de fikk ut noe som helst informasjon.

Det gikk bedre neste gang og en fantastisk historie kom for dagen. Men det har kostet. Vedkommende trengte virkelig oppfølging fram til det han er i dag. Det skal imidlertid ikke så mye snakk om slike ting før følelsene truer med å få overtaket på ham.

Artikkel

I neste nummer vil vi komme tilbake til Junge og pilotprosjektet. I tillegg vil han skrive en artikkel for UFOsom vil bli presentert da. Vi ser fram til et positivt samarbeid i bestrebelsene for å finne ut av "tapt tid-saker".

-Odd-Gunnar Røed

ROSWELL-FILMEN - BLØFF ELLER VIRKELIGHET?

Av Odd-Gunnar Røed

Vår medarbeider var tilstede på BUFORA-konferansen i Sheffield hvor den berømmelige Roswell-filmen ble vist offentlig for første gang.

Endelig var øyeblikket der. Flere hundre mennesker hadde utålmodig overvært et halvt dusin foredragsholdere. Mennesker som sikkert ikke hadde vært der om ikke det sto en litt spesiell film på plakaten denne lørdagen, den 19. august 1995. En film som kanskje ble tatt opp sommeren 1947, for over 48 år siden. Hva gjemmer denne snaue halvtimen av historisk materiale? Er den en budbringer om at menneskeheten har blitt ført bak lyset om utenomjordisk eksistens i snart 50 år, eller er den det motsatte, at mennesker ikke kjenner grenser for hvordan de skal lure hverandre?

En følelsemessig oppkjøring

En tysker ved navn Michael Heseman (MH) får ordet og forteller med stor innlevelse historien rundt filmen og dens herkomst. Veien fra USA til England og hvordan den til slutt lå klar til denne urpremieren. Han ga også tydelig beskjed om at ingen ennå visste om filmen var genuin eller falsk. Og han håpet at en eller flere personer enten ville kunne bekrefte eller avkrefte filmens ekthet, da den skulle vises på TV i mange land rundt om i verden den 28. august, halvannen uke senere.

Han leste også opp kameramannens historie (se på side...), nærmest med tårevåte øyne og høy grad av følelsemessig deltagelse, spesielt da han leste om geværkolben som ble brukt for å få "freakene" til å gi slipp på de mystiske boksene de skulle ha holdt tett til brytet. *Welcome to the land of the free!*

Bildeboks

Mens MH var i USA på research vedrørende filmen og tilhørende vitner i saken, traff han tilfeldigvis enken til en avdød militær. Sistnevnte hadde gitt sin kone en metalleske på sitt dødsleie. Han fortalte ikke konkret om eskens innhold, men sa bare at den ville vise at påstandene rundt Roswell-saken ikke bare var rykter.

MH holdt boksen opp slik at vi kunne se den. Den var grønn og av metall. Det sto også med uthevet skrift; "Property

of the US Army". Hvordan skulle de få tatt denne med seg ut av statene? Ikke turde de undersøke den i USA heller, hvem ville vel analysere den uten videre?

Resultatet ble at de dro ned til den mexicanske grensen og dro over ved El Paso. Systemet er slik at du fritt kan dra ut av USA, men du kommer ikke like fritt inn igjen. Ut av Mexico var det ingen problemer å frakte med seg en gammel grønn militær stålboks.

Tilbake i Europa ble boksen omhyggelig åpnet og det triste synet av eksponert, men ufremkalt film møtte dem. Soldaten som antakelig hadde risikert litt av hvert hadde gjort dette forjeves. Å eksponere en film uten å fremkalle den innen rimelig tid er ensbetydende med å kaste hele filmen. Spesielt med de temperaturene det er i distriktet nær Roswell (hvor soldaten bodde) er dette medvirkende til å ødelegge filmen totalt, med mindre den hadde vært oppbevart konstant nedkjølt - noe som tydeligvis ikke var tilfelle.

En ergelig historie altså, hvis den er sann, og det har vi kun MHs ord for.

Ray Santilli får ordet

Det var knyttet stor interesse for denne Ray Santilli (RS) Misnøyen på forhånd hadde fra mange hold vært mer enn påtagelig, og det var faktisk en viss uro for at enkeltindivider skulle forsøke å ødelegge forestillingen. Det ble sagt klart fra på forhånd at hvis ett eneste kamera ble funnet etter at forestillingen hadde startet, ville hele seansen bli avbrutt.

Joda, mange blant publikum hadde nok ventet "en slugger og en sleiping". Det som derimot kom frem på podiet var en heller tynn og unnselig mann, som nesten ba om unnskyldning for at han i det hele tatt var der. Han virket ikke som å være typen til å lure hverken deg eller meg, og han fortalte da også at han selv var overbevist om at filmen var autentisk. Ja, hva annet kunne han si?

Rull film!

Filmen setter i gang, de første bildene viser et kamera som svinger fra gulv til

tak og virker mer enn urolig. Etter få sekunder får bildet stabilisert seg. (Det er fra denne sekvensen analysebildene ble hentet fra). Vi ser så et vesen ligge naken, utstrakt på et flatt bord. To leger i beskyttelsesdrakter svinser rundt og kjenner og tar på vesenet. De ser nærmere på den stygge lårskaden som finnes på høyre bein.

Det går et par ruller før det begynner å skje ting.

3 minutters varighet

Dette, ble vi fortalt, dreide seg *kun* om problemruller. Kameramannen tok etter eget utsagn flere hundre filmruller à tre minutter og de aller fleste ble sendt til Pentagon i Washington. Men noen og tyve ruller, altså "problemrullene", krevde mer innsats før de var ferdig fremkalt. Det er disse vi nå sitter og beskuer, de ble nemlig aldri hentet, i følge kameramannen, som hevder og ha fått filmene ferdig og purret Washington flere ganger uten resultat.

Han ble under filmingen, på lik linje med de andre beordret om å ha på seg beskyttelsesdrakt. Dette nedsatte bevegelsesfriheten dramatisk og det ble nesten umulig å stille skarpt og skifte filmruller. Man må huske på at det ikke var slikt teknisk utstyr den gang som nå.

Siden det ikke eksisterte noe zoom objektiv måtte fotografen gå nærmere objektet for å få nærbilder. Dette så vi helt tydelig ikke var lett, og vi vet heller ikke når han kastet beskyttelsesdrakten han var beordret til å bære. Filmrullene er nummerert med tall fra 56-57 (?) og videre oppover. De kan være eksponert mens fotografen hadde beskyttelsesdrakten på, men det vites ikke sikkert.

Kniven fram

Så begynner disseksjonen. Det snittes fra øret og nedover brystet; noe som ligner blod piples fram fra snittet og renner sakte nedover halsen. Vi ser kirurgene arbeide med obduksjonen. Det snittes på kryss og tvers, det brettes og åpnes. Organer fjernes uten at

det er mulig å se i detalj hva som tas ut. Ett merkelig skjoldformet organ stikker fram under brystkassen, uten at vi blir særlig klokere.

Innvoller?

Noe jeg ikke klarer å få øye på er mave og tarmsystem. Jeg har sett filmen flere ganger etter denne premieren og ennå har jeg til gode å se noe som ligner på disse viktige organene, som alle leven-

de vesener nødvendigvis må være utstyrt med, dersom de tar til seg energi i form av føde.

Deretter ser vi kameramannen prøve å fokusere seg inn på noen merkelige rørliknende strenger som går fra brystet og opp mot hodet på forsiden av brystet. Hva disse rørene tjener til er en gåte. De finnes definitivt ikke på mennesker.

Kirurgene (det antas å være kirurger

istedenfor patologer som utfører obduksjonen - i følge patologer som har sett filmen), tømmer vesenet effektivt for innmat. Noe raskt vil mange si, men i følge klokken på veggen går det flere timer mellom første og siste filmrull, og vi må huske at ikke alle rullene fra obduksjonen foreligger, slik at den virker raskere enn den i virkeligheten er.

En stor klump som ligner en lever blir fjernet, samt en masse gørr. Alt dette

«Siste nytt om Rauni Leena Luukanen» fra nr. 2.

Vi har fått endel reaksjoner på denne tekstboksen vi presenterte i nummer 2 av «UFO», og vil presisere at det selvfølgelig hadde vært tull og tøys å trykke disse punktene hvis vi ikke hadde sikre kilder å referere til, dersom det skulle bli nødvendig.

Grunnen til at vi tok såpass hardt i er den tilsynelatende nesegruse beundring mange har for en person som ikke har et eneste faktum å slå i bordet. Og som i tillegg reagerer irrasjonelt hvis hun skulle møte andre som skriver bøker om samme emne. Er hun redd for for å miste sitt marked?

Verdenshistorien har hatt endel slike personer opp gjennom årene og folk ser aldri ut til å lære. Selv om disse er avslørt i ettertid for å ha produsert falske filmer og bilder, så fortsetter disse å presenteres i magasiner og bøker verden rundt, uten motforestillinger. (Jfr. George Adamski, Eduard Meier, Paul Villa, Rex Heflin og vår egen Pål Kristian Vaag, for å nevne noen). Verden vil tydelig bedras og vi kan bare be alle leserne om å skjerpe sansene og være kritiske til de som skriver bøker for å leve av det og som ikke kan slå i bordet med annet enn dårlig underbygde påstander som de forlanger at folk skal, ja nettopp, tro på!

Merk. Vi sier ikke at det er feil det disse menneskene påstår, men at det er feil å påstå at påstandene er sanne, uten beviser av noe slag.

Forhåpentligvis slipper vi å bruke så store bokstaver i framtiden.

Odd-Gunnar Røed

I forbindelse med utdelinger av hederspriser innad i BUFORA, foretatt av John Spencer, bød anledningen seg til å rope fram primus motor, Philip Mantle, og overrekke ham to «helleristninger» fra Norge. Dette som en takk for hans innsats angående Project Hessdalen og lanseringen av dette arbeidet internasjonalt. For å si det mildt ble han meget forbauset og glad for oppmerksomheten.

legges i stål og glassbeholdere, dog uten å veies. Opplysninger blir stadig notert ned på en blokk.

Krystaller?

Jeg sitter og venter spesielt på en scene som skal vise fjerningen av en kuleliggende klump med et krystallig innhold. Jeg speider og ser, men oppdager ikke noe som klart svarer til den beskrivelsen. Det er Philip Mantle som tidligere har fortalt meg om dette, men det kan jo stamme fra obduksjonen av vesen nummer 1., som vi dessverre ikke ser på denne filmen. Jeg har også senere studert filmen nøye i håp om å finne denne detaljen. Det som kommer nærmest er en meget utydelig sekvens (nærbilde) hvor det skjæres løs noe lite og rundt. Men dette er så uklart at jeg ikke kan skjelne detaljer.

Det må også legges til at mens over-siktsbildene i obduksjonsfilmen er relativt skarpe, er samtlige *nærbilder* (av enkeltorganer, detaljer) uten unntak ute av fokus. Dette har vært ansett som et til dels alvorlig ankepunkt mot filmens ekthet.

Solbriller?

Deretter er det hodets tur. Først fjernes det alle tror er øynene. Det viser seg kun å være en slags membran-lignende beskyttelse, kanskje en slags moderne solbrille? Disse fjernes raskt med noe så enkelt som en pinsett. De ser ikke ut som de sitter særlig fast i det hele tatt, og legges i et lite kar med væske. Bak disse ser vi mer normale øyne, dog en god del større enn normale menneskeøyne. Disse er rullet opp mot pannen slik at irisen knapt er synlig.

Ingen menneskehjerne!

Kniven finner veien til hodet og lager et snitt over issen fra overkant høyre øre til overkant venstre øre. Så mangler det litt film igjen og vi ser neste sekvens når huden løses og strekkes over panne og øyne. Denne huden er meget mørk i motsetning til hva den er på mennesker. Dette kan skyldes blødninger i forbindelse med slag mot hodet. Deretter går den ene legen løs på hodeskallen med en håndsag. Mange har reagert på dette i ettertid, at de ikke har elektriske sager til slikt, men det er klart at vi må hele tiden ha i tankene at dette skal være fra 1947, og at det var vanlig prosedyre den gang. Etterhvert får de lirket ut hjernen og lagt den på et fat. Den er mørk, glatt og ser ikke ut som en menneskehjerne i det hele tatt. Det går dessverre ikke klart fram om

Kameramannens historie

Oversatt av Odd-Gunnar Røed

Her følger kameramannens historie ordrett slik vi mottok den på fax fra England den 23. august i år. Ray Santilli har kjent denne personen gjennom flere år da han har handlet gamle filmstubber av ham ved flere anledninger tidligere, blant annet et opptak av Elvis' første "live-opptreden" på scenen. Han har vært hjemme hos mannen som akkurat har fylt 83 år, han har møtt hans familie, sett gjennom gamle bildealbum og lest hans dagbøker fra denne perioden. Det hele har gitt et autentisk inntrykk av mannen og hans bakgrunn. Santilli fortalte meg også direkte på hotellet etter visningen i Sheffield den 19. august at han stoler 100% på ham. Undertegnede må innrømme at det er fristende å tro Ray Santilli på *hans* ord igjen, da han virker meget åpen og troverdig. Denne oppfatningen deles også av flere andre jeg snakket med i England.

Kameramannens identitet er ikke kjent da garanti om full anonymitet var en hans betingelser for salget. Fornavnet hans har imidlertid vært omtalt som "Jack" (bl.a. i diverse diskusjonsfora på Internett), og dette er korrekt. Etternavnet hans er derimot ikke "Barnett", som har vært benyttet som et pseudonym, men det begynner på "B".

Operasjon ANVIL - Nå kjent som Roswell-hendelsen.

Jeg gikk inn de militære styrkene i mars 1942 og forlot dem i 1952. Disse ti årene i mitt lands tjeneste var noen av de beste årene i mitt liv.

Min far var i filmbransjen, hvilket betydde at jeg hadde god kjennskap til kamerafunksjoner og fotografering. Dette var nok grunnen til at jeg passerte opptaksprøvene som normalt ikke ville sluppet meg gjennom, da jeg hadde poliomyelitt som barn.

Etter innrulling og trening fikk jeg sjansen til å benytte mine kamerakunnskaper og ble en av de få innvidde kameramenn i U.S.Army. Jeg ble sendt mange steder, og etter som det var krig, lærte jeg raskt å filme under vanskelige forhold.

La meg ikke gå mer i detalj om min bakgrunn bortsett fra å nevne at jeg på høsten 1944 ble overført til Etterretningstjenesten, underlagt The Assistant Chief of Air Staff. Jeg ble flyttet rundt, alt avhengig av det enkelte oppdrag. I løpet av tiden i forsvaret filmet jeg ganske mye, inklusiv testene ved "White Sands" (Manhattan project/Trinity).

Jeg husker meget klart at jeg mottok ordren om å dra til "White Sands" (Roswell). Jeg hadde akkurat returnert fra St.Louis, Missouri, hvor jeg hadde filmet den nye ramjet'en, "Little Henry". Det var den 1.juni da McDonald ba meg rapportere til general McMullan for et spesielt oppdrag. Jeg hadde ingen erfaring i å arbeide med McMullan, men etter å ha snakket med ham bare få minutter visste jeg at jeg ikke ville ha denne mannen som fiende. McMullan var typen som kom direkte til poenget, ikke noe ekstraprat. Jeg ble beordret til et krasjområde rett sørvest for Soccoro. Det hastet og jobben min var å filme alt jeg så, og ikke forlate vakrestene før det ble forflyttet. Jeg skulle ha tilgang til alle områder. Hvis ledende offiser hadde problemer med å godta dette skulle jeg be ham å ringe McMullan. Få minutter etter jeg mottok mine ordrer fra McMullan, mottok jeg de samme instruksjoner fra Tooey. Disse fortalte at det dreiet seg om et styrtet russisk spionfly. To generaler på en dag, denne jobben var viktig.

Jeg fløy fra "Andrews" sammen med 16 andre offiserer og personale, for det meste medisinsk. Vi mellomlandet på "Wright Patterson" og plukket opp flere folk og utstyr. Herfra fløy vi til "Roswell" i et C-54.

Da vi ankom "Roswell", ble vi transportert videre langs veien til krasjområdet, som var avsperrert da vi nådde fram. Med en gang var det lett å se at det ikke dreide seg om et russisk spionfly. Det var en stor skive, "flyvende tallerken", som lå på ryggen. Heten dampet fremdeles fra bakken omkring det.

Fortsettes på neste side

formen fra det spesielle bakhodet også gjenspeiles i hjernen, da kirurgene tar denne delen ut etterpå og legger den i en krans rundt hoveddelen. Det som hvertfall går klart fram er at det ser ut til å være bloduttredelser også på hjernen. Det kan derfor virke som om denne hjernen, menneskelig eller ikke, nylig har vært i bruk.

Vrakgods i lettvektklassen?

Vi får et sceneskifte og er med ett i et telt, kanskje ute på plassen der det hele skjedde. Her pågår den såkalte taggingen, altså påføring av merkelapper på de forskjellige vrakdelene. Vi ser her stykker som fra et styrepanel. Det virker fjærlett når vi ser behandlingen av det militære personellet, nærmest som isopor. Her er nedfellinger som passer for håndflater og

seks fingre. Både under håndflatene og fingrene er det små knapper. Disse finner en også i en nedsenket bue i forkant av fingermerkene. Vi ser hele tre av disse platene. I tillegg blir det vist fram små H-bjelker, kanskje seks-syv centimeter høye. Disse er utstyrt med en del tegn som hever seg ut fra overflaten. Heller ikke her ser det ut til å være vekt verd å nevne. (Se på side 21.)

Mentaliteten 50 år tilbake

Det summer av stemmer på vei ut av auditoriet etter visning. Noen er skeptiske, noen er åpne for muligheten av at dette kan være autentisk. De fleste vet kanskje ikke hva de vil mene, men må for syns skyld mene noe og henger seg på andres meninger, for alt jeg vet. En ting er sikkert. De som sier at dette er juks på grunnlag av at "slik ville vi

ikke gjort ting i dag" bør tenke seg om en gang til. Det er nemlig ikke bare teknikken som må skrus nærmere 50 år tilbake i tid, men ikke minst mentaliteten. Hvordan tenkte menneskene den gangen, og spesielt, hvordan tenkte de militære lederne? Dette er meget viktig, for de som eventuelt gjorde jobben i Roswell sommeren 1947, var jo bare et redskap for den militære tankegang på den tiden. Husk at USA i egne øyne nettopp hadde vunnet krigen og patriotismen var på topp. De militære lederne følte seg kanskje som overmennesker og reagerte deretter på alle former for mulige inntrengere.

Fakta for og imot filmen

Vi sitter med en film nå i 1995. Den har blitt presentert verden over i et, etter mitt skjønn dårlig laget TV-program,

Kameramannens historie

Ansvarlig offiser overleverte SAC-medisinske team, som fremdeles ventet på at Kenney skulle komme. Ingenting hadde blitt gjort da alle ventet på ordrer.

Det ble bestemt at vi skulle vente på at varmeutviklingen skulle avta før vi begynte arbeidet da det var overhengende brannfare. Dette ble forverret av skrikene til misfostrene som lå ved gjenstanden.

Hva i Guds navn de var kunne ingen si, men en ting var sikker, de var "circus freaks", vesener som ikke hadde noe her å gjøre. De hadde alle en boks som de holdt mot brystet med begge hender. De lå der skrikende, mens de tviholdt på disse boksene.

Så snart teltet mitt var oppe, startet jeg med å filme. Først gjenstanden, så området med vrakgods. Ved 06.00 tiden ble det ansett trygt å gå inn i selve området. Misfostrene skrek fremdeles og når noen nærmet seg skrek de ennå høyere. De var redd noen skulle ta boksene, men vi greide å få en løs ved et kontant slag i hodet på et av misfostrene med kolben på et gevær.

Tre av misfostrene ble dradd av gårde og sikret med tau og tape. Den siste var allerede død. Legeteamet var meget motvillige til å nærme seg disse misfostrene, men siden noen av dem var skadet hadde de ikke noe valg. Så snart alle vesenene var samlet sammen, ble det prioritert å samle inn alle vrakdelene som lett kunne flyttes da det fremdeles var en overhengende fare for brann. Disse vrakdelene så ut til å komme fra utvendige montasjebjelker beregnet på en meget liten "tallerken" på undersiden av farkosten, og som må ha blitt slått av da farkosten tippet over. Alt dette ble tatt inn og logget i oppsatte telt for deretter å bli anbrakt på lastebiler. Etter tre dager ankom det et fullt team fra Washington som besluttet å flytte farkosten. Inne i denne var atmosfæren meget "tung". Det var umulig å oppholde seg der mer enn noen få sekunder uten å føle seg meget dårlig. Derfor ble det bestemt å analysere denne på basen. Den ble løftet opp på en "flattop" og fraktet til "Wright Patterson", der jeg så den igjen.

Jeg ble på "Wright Patterson" i ytterligere tre uker mens jeg arbeidet med vrakdelene. Etter dette ble jeg

beordret til "Forth Worth" (Dallas) for å filme en obduksjon. Normalt ville jeg ikke ha noen problemer med dette, men det ble oppdaget at misfostrene kunne representere smittefare, og derfor ble jeg pålagt å bruke samme beskyttelsesdrakt som legene. Det var umulig å behandle kameraet på en skikkelig måte. Å bytte film og fokusere ble meget vanskelig. Faktisk trosset jeg ordren og fjernet drakten under filmingen. De to første obduksjonene fant sted i juli 1947.

Etter filmingen hadde jeg flere hundre ruller. Jeg separerte problemruller som trengte spesiell behandling, disse ville jeg ta senere. Den første porsjonen ble sendt gjennom til Washington og jeg tok meg av de resterende få dager senere. Så snart disse var behandlet kontaktet jeg Washington for avhenting av restopplaget. Utrolig nok kom de aldri for å hente eller arrangere transport for disse. Jeg tok kontakt flere ganger og ga så opp. Fotomaterialet har vært hos meg siden.

I mai 1949 ble jeg spurt om å filme den tredje obduksjonen.

Dette var altså "Jack B"s historie om saken, hverken mer eller mindre. De stedene i historien som ikke rimer helt, lyder ikke særlig bedre på engelsk.

En ting som Ray Santilli understreker er at Jack B. aldri nevner ordet romvesener om disse vesenene. Han kaller dem misfostre (eng. "freaks") og tror ikke at de kom fra rommet. Han brydde seg ikke om slike historier før denne hendelsen og har aldri brydd seg om UFO-fenomenet etterpå heller, for den saks skyld. Han bare filmet noe han ikke kunne definere og solgte så filmen videre til en han stolte på og som ikke var involvert i det amerikanske etterretningsvesenet. Han trengte penger til å holde bryllup for sin datterdatter, og skulle snart bli oldefar. Han ville bestemt ikke ha verdenspressens øyne rettet mot seg og spesielt sin familie. Synd, for vi kunne trenge at mannen bak filmen ville stå fram.

-Odd-Gunnar Røed

produsert av engelske Channel Four. Dette programmet gjorde hvertfall ikke den omdiskuterte filmen noen tjeneste, noe jeg trodde var meningen. Mange ting kunne sikkert vært gjort annerledes med denne påståtte Roswell-filmen. Ray Santilly var kanskje ikke rette mann for jobben; det ble bl.a. for mange økonomiske interesser med i bildet. Men gjort er gjort, og vi må prøve å oppsummere hva vi har på bordet, for deretter å håpe at de rette menneskene vil reagere på det som har gått ut via TV-skjermen. Enten det gjelder bekreftelse på at filmen er autentisk eller at den er juks og bedrag. Begge deler er like viktig å få fram, slik at vi slipper denne uvissheten som nå får UFO-leire til nærmest å gå i strupen på hverandre.

For

Det finnes ca. 25 filmruller, såkalte problemruller, oppbevart, solgt og presentert for verden.

Den har blitt kjemisk analysert av Bob Shell Co. til å være produsert i 1947. (Se tekstboks nedenunder.)

Utover filmen er det ingen understøttende beviser for at den er autentisk, bortsett fra det faktum at Roswellhendelsen er den mest etterforskede og omtalte sak av alle verdens uløste UFO-gåter i dette århundre, og at visse deler i ryktene stemmer godt overens med filmen. Det er viktig i denne sammenheng å ta med de offiserene som på sine gamle dager fullstendig forkaster alle former for ballongforklaringer, så som major Jesse Marcel, som ble tvunget til å la seg avfotografere med

en værballong få dager etter at hendelsen kom ut i media.

I tillegg har brigadegeneral DuBose offentlig erklært at cover-up historien var hans idé.

"Special-effect"-eksperten som bl.a. sto bak Terminator 2, har etter å ha sett filmen erklært at vedkommende som har laget den kan få jobb hos ham på timen, selv om den skulle vært laget i vår tid. Han trodde ikke det var mulig å produsere slikt i 1947.

Mot

På denne siden finnes det ennå ingen håndfaste beviser (Se også Ole Jonny Brønnes kommentar på side 15.) Etter undertegnede oppfatning, er dette kun meninger om mangt.

Filmen kan være juks.

Materialanalyse av filmen viser at den er ekte

Her følger en ordrett gjengivelse av fotografen Bob Shells undersøkelser av den såkalte Roswell-filmen, angivelig fra 1947. Det har vært reist spørsmål om den kanskje kunne vært laget i 1967 og mange har ventet på Kodaks analyse av filmen.

Sammendrag av punkter angående datering av filmen på bakgrunn av fysiske undersøkelser.

Av Bob Shell

[Oversatt av Odd-Gunnar Røed]

Kodemarkeringen på kanten av filmen, en firkant etterfulgt av et triangel, rett etter ordet KODAK, indikerer at filmen er laget i 1927, 1947 eller 1967. Kodak forandret merkesystemet til et tredelt symbol tidlig på 1970-tallet, så denne koden var ikke i bruk i 1987.

Filmen er laget av en lyssensitiv fotografisk emulsjon pålagt en fleksibel filmbase. I 1927 var filmbasene cellulose-nitrat, et meget brannfarlig materiale som senere ble byttet ut med acetat. All film pålagt acetatbase er kalt "safety film", fordi den ikke kan antennes spontant. I 1947 var den benyttede filmbasen acetatpropionat, en av den originale "safety films" base materialer. I 1967 var ikke acetatepropionate lenger i bruk, den hadde blitt erstattet med triacetate. "Roswell-filmen" har acetatepropionate base.

"Roswell-filmen" er eksponert på "Cine Kodak Super XX High Speed Panchromatic Safety Film", en type introdusert tidlig på 1940-tallet, (Kodak vet ikke eksakt hvilket år), og avvirket i 1956-57. Denne ble, sammen med alle andre filmtyper erstattet med nye typer som under fremkallingen ble behandlet ved høyere temperaturer og utsatt for mer etsende kjemikalier. Film laget før 1957 kunne heller ikke bli ordentlig fremkalt i de senere kjemikalier.

"Super XX-film" var en "high speed" film laget for innendørs bruk eller ute i dårlig lys. På grunn av sin høye følsomhet hadde den et meget kort "hylloliv" og sank raskt i kvalitet før eksponering og fremkalling. På

grunnlag av den meget korte oppbevaringstiden og den gode kvaliteten på "Roswellfilmen", er det min konklusjon at filmen ble eksponert og fremkalt mens den var ganske fersk. Etter min erfaring vil det tilsi innen to år etter produksjon.

Det vil være umulig å ta ueksponert Super XX film fra 1947 å eksponere den i dag og få et brukbart resultat. Filmene ville bli meget tåkelagt som følge av kosmisk, radioaktiv stråling opp gjennom årene. "High speed" film, med høy følsomhet, er mye mer følsomme for kosmiske stråler enn "slow speed" filmer, med lav følsomhet.

Jeg finner de fysiske karakteristika i "Roswellfilmen", og avtrykkes karakterer på filmen å være i komplett overenstemmelse med at filmen er laget, eksponert og fremkalt i 1947.

ENTIRE DOCUMENT COPYRIGHT 1995, Bob Shell Ltd. Må ikke gjengis på annen måte uten tillatelse.

Kommentar:

I tillegg har man muligheten av å fryse ned ueksponert film fra/i 1947, og ta den fram i dag for å eksponere og fremkalle den. Dette ville utvilsomt øke mulighetene for å lage en troverdig "gammel" juksefilm. Vi har lagt frem dette for vår egen fotoekspert Dag Rune Markeng i Tønsberg. Markeng mener at også dette er svært lite sannsynlig når han sier: "Når du fryser ned ubrukt film vil ASA/ISO verdien, lysømfintligheten, falle. Dette vil medføre at filmen automatisk blir undereksponert, altså for mørk. Det motsatte er jo tilfelle med "Roswell-filmen" som jo til tider er meget overeksponert". I tillegg kommer også den kosmiske strålingen som vil føre til sløring.

Så langt har spørsmål vedrørende filmens autensitet stått i mot direkte angrep og det gjenstår å se om noen kan gi de endelige beviser for eller i mot dens ekthet. Vi ser også fram til å høre representanter for Kodaks egne laboratorier uttale seg.

- Odd-Gunnar Røed

Den største innvendingen mot filmen er kanskje at det ville være umulig å hemmeligholde en slik sak i nærmere 50 år uten at noe lekket ut. Nå vil vel mange si at det jo har lekket en god del i mange år fra forskjellige hold, uten at noen har hevet nevneverdig på øyebrynene. Det må nok mer enn lekkasjer til for at menneskehetens holdning skal forandres i en så viktig sak som at vi eventuelt deler universet med vesener som er i stand til å ta seg hit.

Channel Fours "special-effect" ekspert mente filmen var et meget godt eksempel på hva man er i stand til å lage. Og at denne filmen må ha kostet ganske mye å fremstille. Om han mener i 1947 eller i dag, vites ikke.

Trolig lureri?

Hvor trolig er det at denne filmen er iscenesatt for å tjene penger?

1. En mulighet tror jeg bestemt vi kan glemme. At filmen er skutt i 1947 for å tjene penger i 1995. Mennesket har ikke så langsiktig begrep om inntjening. Hvis det dreier seg om juks så er det garantert lagt ut enorme beløp. Og dette må tjenes inn raskt, ellers er det ingen god investering. Vi snakker her om flere hundretusen dollar i dagens valuta. Hvem hadde vel råd til tilsvarende utlegg i 1947 og særlig hvis en da på toppen skal vente i nærmere 50 år på å få igjen pengene sine.

2. Det amerikanske forsvaret kunne ha laget filmen den gangen, for de hadde midlene. Men hvilken logikk kan finnes i en slik løsning? Er det mulig at de kan ha laget en slik film for at den på et senere tidspunkt skal kunne "dukke opp" for at forsvaret så kan "avsløre" hvordan den er laget?

Dette er for såvidt en tenkbar løsning, sett ut fra at de da kan dekke over noe ennå mer fantastisk. At de rett og slett har "investert i framtiden" dersom den situasjonen skulle oppstå at de må legge beklemmende fakta på bordet og unngå dette ved å "lekke ut" en film de kan avlive?

3. En tredje løsning kan være at filmen er produsert i våre dager og fremkalt på gammel måte. Dette er heller ikke umulig, men da må den kjemiske analysen underkjennes. Dersom filmen virkelig er produsert i 1947, slik Bob Shells analyser tilsier er denne muligheten utelukket.

Vi kan ikke ut fra disse punktene se en rasjonell forklaring til filmen bortsett fra punkt 2., at det virkelig kan være en hemmeligholdelses-manøver av det amerikanske forsvaret. Men selv dette virker lite trolig. Og hvorfor ville de da lage filmen så dårlig? Jeg tror de fleste ville falle for fristelsen å lage den noenlunde god i kvaliteten hvis de først skulle lage en "sensasjon", noe som ville gitt det hele større troverdighet.

Konklusjon

Vi er alle enige om én ting: Det foreligger en uvanlig film og den bør gis en sjanse til å vise om den holder vann. La for all del profesjonelle mennesker og selskaper ta seg av dens videre skjebne, (f.eks. Kodak). Personer som Bob Shell kan være vel og bra, men de innehar ikke den autoritet som må til for å bli respektert mht. en slik analyse.

Videre bør filmen behandles på et høyere faglig nivå der det sitter kompetente forskere som kan avgjøre hvorvidt dette har noe med faktiske hendelser å gjøre.

Først da kan en internasjonal pressgruppe tvinge ut eventuell informasjon fra amerikanske myndigheter med utgangspunkt i at dette er potensielt viktig for menneskeheten.

La ekspertene overta det arbeidet som amatørerne har påbegynt med disse rullene, som kanskje er noe av det viktigste som har skjedd i UFO-saken, dersom filmen holder vann. Måtte bare også denne Volker Spielberg skjønne dette. (Se "Roswellfilmen - siste nytt" på neste side.).

Ellers vil vi gjøre oppmerksom på at filmen er til salgs via Rapportsentralen (se adresse på side 2, samt helsides annonse på side 30 og 31 i dette nr.). Det understrekes at UFO-NORGE som sådan ikke innestår for filmens ekthet! □

Roswell-filmen vist for norske patologer

Mandag 18. september ble videoen med obduksjonen av det mystiske vesenet vist for seksjonsleder for obduksjonsavdelingen ved et av hovedsykehusene på Østlandet, Tor Carsten Nygren, kanskje den som har flest obduksjoner bak seg i Norge (ca. 3.500), og lege Jan Marius Junge, som har flere års erfaring fra Patologisk avdeling ved samme sykehus. Det var interessant å høre deres kommentarer underveis.

Det første de konstaterte var at det ikke var patologer som obduserte, men kirurger. Det har visstnok forskjellige måter å arbeide på. De reagerte også på at de jobbet ganske raskt, nærmest overfladisk. Men etter hvert så vi på klokken i bakgrunnen at det likevel tok tid. Faguttrykkene satt løst da lårsken ble vist i nærbilder, da følte vi andre oss veldig "leg".

Blødningene etter kniven så ut til å være omfattende, og det kunne dreie seg om blodvann, ødemer, i kroppen. Det meste av blodet vil etter noen døgn ha samlet seg i de laveste partiene i en liggende kropp.

Dødsmerker

De bemerket dødsflekkene som var godt synlig på kroppen og nedover beinet. I tillegg mente de at det sannsynligvis var gasser som gjorde at vesenet var så oppblåst på midten. Det var jo ikke lett å bli klok av innvollene som så ganske "grise" ut, men Junge

mente at det var lite som lignet på mave og tarmsystem der. Dette er viktige organer for alle vesener med fordøyelse.

Hjernen

Det meste av det som foregikk på filmen ville disse legene selvfølgelig ikke uttale seg om, da informasjonsmengden i store deler var for dårlig. Men da hjernen kom til syne reagerte de omtrent i munnen på hverandre: "Det der er ingen menneskehjerne! Den er jo helt glatt, og altfor mørk. Og se på blodutredelse!"

Konklusjonen var at hjernen som ble tatt ut av vesenet og lagt på bordet definitivt ikke hadde tilhørt noe menneske. At den i tillegg bar klart synlige blødninger i hjernehindene tyder på at den har vært i bruk opp til nylig.

Interessant

Etter filmen ble vi sittende å diskutere hva vi hadde sett. Vi var alle enige om at det var interessant materiale som absolutt fortjente en nøytral og grundig oppfølging. Ingen av de to ville trodde at det dreide seg om "fake". Men å trekke noen endelig konklusjon om hva som lå på bordet ville ingen gjøre.

-Odd-Gunnar Røed

Roswell-filmen - siste nytt

Av Odd-Gunnar Røed

Vi bringer her de siste bekreftede nyhetene i denne etterhvert både utskjelte og interessante saken. Roswell på godt og vondt, kan man godt si.

Nøkkelord: Ekspert forstørrelse deler av filmen - Flere vitner dukker opp - Detlev Bronks dagbok - US Army Air Force gjenåpnet gruve, hvorfor?

Bob Shell begynner etterhvert å bli en sentral person i jakten på sannheten i Roswell-saken. Shell som ikke er spesielt opptatt av UFO-fenomenet som sådant har tydeligvis blitt engasjert i denne spesielle saken. Det kan ha sammenheng med hans profesjon som fotokspert. Han har et fotolaboratorium i Virginia i USA og har vært ansatt i CIA. FBI har også benyttet ham som konsulent i fotosaker. Bob Shell gir også ut et eget tidsskrift og kanskje ligger grunnen for interessen nettopp der?

Forstørrede utsnitt

MIT (Massachusetts Institute of Technology), vil kjøre endel forstørrelser av detaljer på filmen. Noe som har blitt oppfattet som en slags søm på vesenets arm skal under lupen. Det samme skal navleområdet for å se om det er forsøkt tildekket. I tillegg finnes det to reflekser av kameramannen, ett i vinduet ved en anledning og en i saken som benyttes til å sage hodeskallen i to. Det vil bli forsøkt en mulig identifikasjon gjennom disse refleksene. Det skal også være en mulighet for å kunne lese hva som skrives ned på notatblokken legene benytter.

Flere vitner?

Bob Shell har også sporet opp flere mulige vitner fra området rundt Roswell. Felles for disse er en observasjon den 31. mai 1947. Det er ennå sparsomt med opplysninger angående disse.

MJ -12

Videre har han sjekket en av den påstått hemmelige gruppen MJ-12s deltagere, professor Detlev Bronks dagbøker. En av disse bøkene manglet, har du gjettet årstallet? Riktig 1947. Både 1946 og 1948 var pent på plass, men altså...

Gammel gruve

Til sist, hvorfor gjenåpnet US Army Air Force en gammel gruve i Roswellområdet i 1947, når de aldri foretok seg noen form for drift der?

Engasjerende

Det har blitt sagt mye om filmen og folkene bak den, og mye mer skal nok komme før vi får endelige svar på hva dette er. Det meste av de kilometerne som har blitt skrevet om dette hittil, er tøv og tull. Ikke minst på Internett står det mye pjatt. Påstander som ikke er sjekket, rykter, beskyldninger, osv.

Det verste er kanskje det som skrives av ren ondskap, av mennesker som føler de ikke er tatt inn i det gode selskap. Det er nemlig ytterligående grupper

som reiser den krasseste kritikken, og helt uten motforestillinger. Det virker som at parolen er: Dette har ikke vi vært med på å finne ut, derfor er det juks.

Fakta

UFO-NORGE vet i dag ikke om filmen er autentisk eller ikke. Vi håper at det skal dukke opp folk som kan bekrefte eller avkrefte hendelsene i filmen og saken rundt den. Ennå har dette ikke skjedd. Mange ting kunne med fordel vært gjort annerledes i denne saken. Jeg kan ikke påstå at Ray Santilli har gjort noen god jobb med dette. Snarere er vel situasjonen at det meste kunne vært gjort bedre, og mer profesjonelt. Men når situasjonen en gang er slik, så la oss gi de kreftene som arbeider for en oppklaring i denne saken en fair sjanse.

Så langt kan vi trekke opp noen tråder vi stort sett kan stole på:

Vi vet at Ray Santilli har formidlet filmen til England på visse betingelser. Blant annet skulle kameramannen forbli anonym. Han er i dag 83 år, og trengte penger til sin datterdatters bryllup. I tillegg forventet han et oldebarn nå i sommer. Han følte også ubehag over å kunne bli oppfattet upatriotisk mot sitt land. Dette var en følelse som var meget sterkere på den tiden filmen skal være fra. En annen grunn er at pengene ville bli skattepliktige ved en offentliggjøring (kanskje litt upatriotisk å ikke oppgi dette også?).

Uten kvittering

Hva gjør så en filmsnuser når han ikke greier å stille et stort antall dollar på beina gjennom de vanlige kontaktene? Jo, han oppsøker de kilder som er villige til å ta sjanser. Her er vel kanskje en av de største bommertene til Santilli. Han drar over kanalen og får med seg privatmannen Volker Spielberg som stiller med de nødvendige antall tyske mark. Filmene kjøpes inn, bearbeides og vises for et lukket publikum i våres og utover sommeren, etter hvert som filmrullene blir klargjort.

I Tyskland?

Rullene kopieres over på video og Santilli får samlet en 25 minutters utgave som blir bygget opp for salg. Vi vet at det sebare materiale var på 41 minutter, så hvor har de resterende 16 minuttene tatt veien? Santilli har selvfølgelig tatt kopi av dette også, noe annet ville være mer enn dumt. Seks av disse minuttene viser en teltscene antakelig fra selve plassen. Denne scenen er forresten med i filmen "Penetrating the web #2" (Se UFO-Ramas filmliste). De resterende 10 minuttene viser, i følge Philip Mantle, et identisk vesen. Synd at ikke det er tilgjengelig på videoen som selges, da det ville bekreftet at det minst var to helt like vesener. Dette var visstnok uten skade av noe art (jfr. lårskaften på vesenet i filmen). Vi vet også at originalmaterialet er overført til den nevnte Spielberg. Denne fyren er dessverre ikke særlig interessert i å kjøre et åpent løp i saken, og ber de fleste som henvender seg om å dra et visst sted. Ryktene går ut på at fyren ikke lenger oppholder seg i Tyskland.

Fortsettes på neste side

Roswell-filmen - siste nytt

Analysen

I denne artikkelen finner dere også Bob Shells analyse. Det eneste problemet med denne er at analysen er tatt av en bit film hvor ikke vesenet er med.

Ray Santilli ville ikke klippe i de bitene for ikke å ødelegge filmen. Dette var selvfølgelig feil, da biten som ble benyttet ble hentet fra begynnelsen av filmen der kameraet vinger fra tak til gulv. Santilli har lovet å skaffe en bit for analyse med et vesen på, la oss håpe at dette snart vil skje.

Hvorfor ikke tidligere?

Mange har stilt seg spørsmålet om hvorfor ikke Santilli har vært ivrigere på å gjøre disse tingene tidligere, slik at vi hadde sluppet å gå i det uvisse. La oss se situasjonen fra Santillis side. Han har kjøpt en film for X antall kroner. Han er selvfølgelig interessert i å få dem tilbake, og helst tjene endel i tillegg. La oss nå se for oss at han var blitt lurt, at en analyse ville avslørt dette. Da vil nok mange med ham ventet i det lengste med denne prosessen. Nå har han fått igjen pengene sine og sikkert tjent en del. Han er kvitt presset fra Spielberg som sikkert har vært følbart i stor grad. La oss håpe han nå er istand til å ta de rette avgjørelsene i framtiden, slik at vi kan få et svar på hva denne filmen virkelig handler om. Tidligere har vi også hørt at Santilli har kjøpt Elvis-materiale av kameramannen, visstnok første gang han ble filmet "live" på scenen. Ved nærmere undersøkelse har dette vist seg ikke å stemme. Santilli sier at han kjøpte en opsjonsavtale på Elvis-filmen, hvilket ikke er umulig da dette er meget vanlig i bransjen. Uansett, det hadde vært mye bedre om han hadde holdt seg til eksakte fakta hele tiden i stedet for å vingle slik. Mest sannsynlig skyldes det at han er et "rotehue" og svarer på ting han ikke helt har kontrollen på.

Tidligere ankepunkter

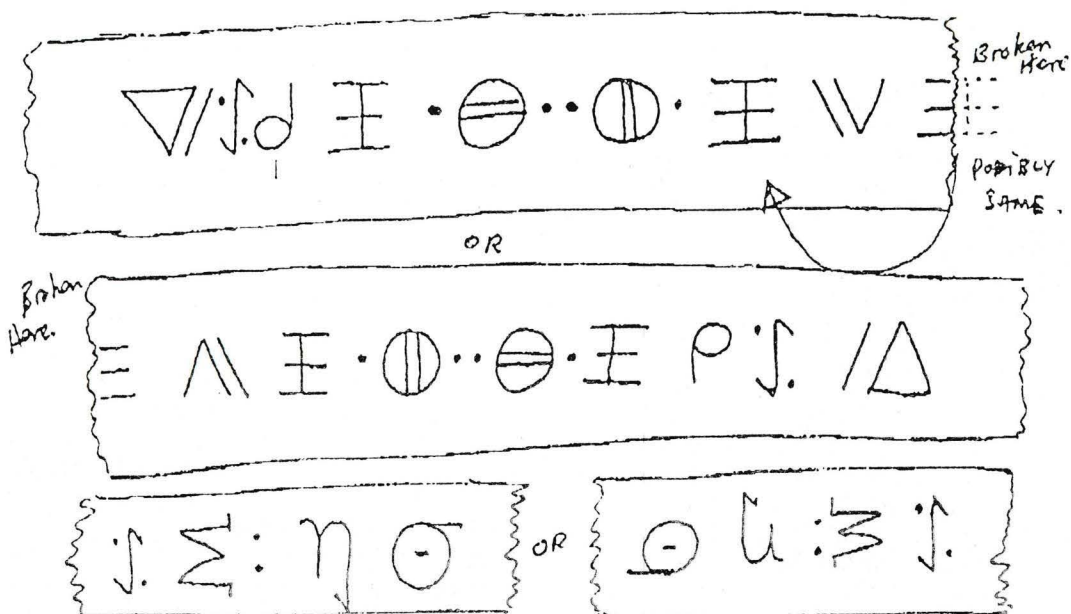
Det har vært gjort flere innsigelser mot filmens påståtte ekthet. Blant annet har enkelte trukket fram telefonen med snurreledning og klokken på veggen som klare "bevis" på at filmen er juks. Videre er påstander om bruk av plast kjørt fram. Vi har ikke kunnet se noe av plast ved selvsyn. Men glass er jo som plast gjennom-siktig, så her spiller nok misforståelser også en vesentlig rolle. Forøvrig er både telefon og klokke forlengst klarert som genuine, de ble faktisk frembudt på markedet i løpet av 30-åra. (Se også Ole Jonny Brønnes kommentarer på side 15.)

At legene benytter beskyttelsesdrakter har for mange vært bevis på at filmen er juks: "De skal ikke kunne kjennes igjen". Da de samme ser legen på utsiden av vinduet het det; "Ah, han har ikke beskyttelsesdrakt, men han har munnbind. Det er helt sikkert for ikke å bli gjenkjent". Når da også teltscenen legges fram sier man: "Se, her bruker man ikke annet enn legefrakker, det må jo være juks, alle måtte jo vite at det ville være smittefare".

Sannelig ikke godt å vite hva som skal til for å gjøre alle til lags.

Husk at teltscenen er tatt flere dager før obduksjons-scenen. Her er vesenet helt flatt i motsetning til på operasjonsbordet der det er meget oppblåst, sannsynligvis fra kroppsgasser. Det var antakelig disse gassene som skapte frykt for smitte.

Uansett, tiden vil forhåpentlig vise hva som bor i denne filmen, om den er ekte eller ikke. Så langt har ingen greid å sette fingeren på noe som er beviselig feil. Den er studert opp og i mente av svært mange mennesker etter hvert og det er ikke lett å finne svakheter. Det er faktisk de som ser filmen overfladisk som finner de fleste feilene.

Et lite utsnitt av en av H-bjelkene som viser "skrifttegn".

UFOs: EXAMINING THE EVIDENCE

Den 8. internasjonale BUFORA kongressen

Av Odd-Gunnar Røed

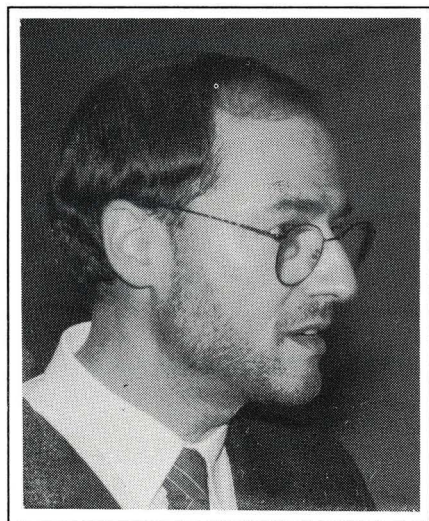
En uvirkelig kø

Vi skriver lørdag 19. august 1995, forventningen blant publikum er til å ta og føle på i Pennine Theatre i Sheffield. Alle er her for å ta del i åpenbaringen av de siste måneders store sensasjon. En film, angivelig tatt opp i 1947, som viser et merkelig vesen som ikke ser særlig menneskelig ut.

Jeg har i de siste dagene bodd hos Philip Mantle, kongressorganisator, og hans kone Susan. Sistnevnte holdt orden både på arrangement og ekte-mann. Selv jeg måtte til slutt benyttes som assisterende telefonsvarer, da strømmen av innkommende samtaler truet med å fjerne siste rest av mental stabilitet hos arrangørene. Det er ikke å overdrive at mellom fem og seks hundre mennesker måtte finne på noe annet den helgen. Fra hele verden ringte folk og ville inn på premieren av den såkalte "Roswellfilmen".

Sikkerhetsoppbud av dimensjoner

Tiden er kommet, begge auditoriene er stinn av forventningsfulle mennesker. Da kommer en beskjed som bare enkelte visste om på forhånd: Alle tilskuerne må ut i foieren og levere fra seg kamerautstyr, i tillegg til at sikkerhetsfolkene skal undersøke lokalene for det samme. Mumlingen brer seg og temperaturen stiger flere hakk. Enkelte snakker om "skandale", og "hva tror Santilli at han er?", osv.

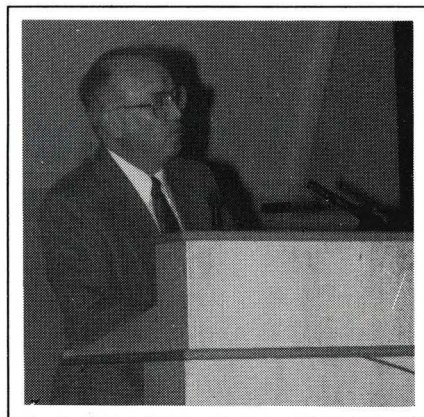
Ray Santilli

La oss her tenke over hvorfor denne grundige sjekken finner sted. Ray Santilli har kjøpt denne filmen og solgt den videre til mange land med løfte om verdenspremiere den 28. august. Det ville mildt sagt være katastrofalt for ham dersom noen skulle presentere eksklusive bilder fra filmen før denne dato.

Kongressen

Mens denne prosessen pågikk og humøret svingte, kan vi gå tilbake til start og se litt på hva denne kongressen hadde å by på.

Vi blir i en imponerende "proceedings" der BUFORA virkelig har lagt seg i selen. Æresgjest Walter Andrus jr. fra Mutual UFO Network (MUFON) i USA, åpnet kongressen. De fleste husker ham kanskje best på grunn av sin steile holdning i Gulf Breeze-saken der han går god for at Ed Walters' historie og fotos er ekte. (Det er mange som mener det motsatte, og med tungtveiende grunner).

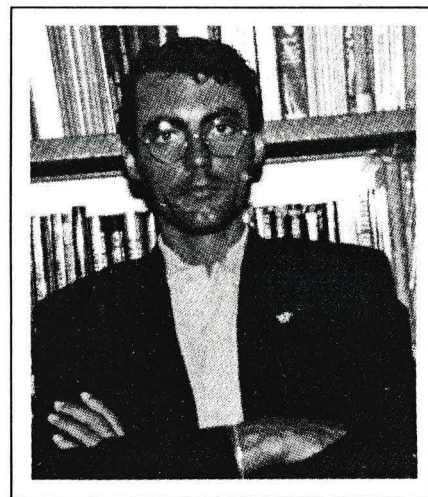
Walter Andrus jr.

Første taler er skotten Malcolm Robinson, en hyggelig og meget vittig fyr på scenen. Han har publikum i sin hule hånd, mens han forteller om forunderlige fenomener i Skottland.

Etter en time er det italieneren Maurizio Vergas tur. Han tar for seg de tekniske hjelpemidler som forskerne har til rådighet med hensyn til å behandle det materialet som foreligger i dag. Her ligger det opp til enorm forvirring i framtiden, siden vi alle jobber på hver vår måte. Bare i valget av pas-

sende dataprogrammer legges det opp til det totale kaos. Men til tross for slike ankepunkt, dette er veien man må gå. Og den som finner fram til et eller flere enkle og oversiktlige programmer som de fleste kan benytte, vil føre UFO-forskningen et langt steg framover.

Her har italienerne virkelig har gått grundig til verks. Det er virkelig beklagelig at vi ikke alle snakker samme språk, siden deres løsninger da umiddelbart kunne benyttes av andre lands etterforskere

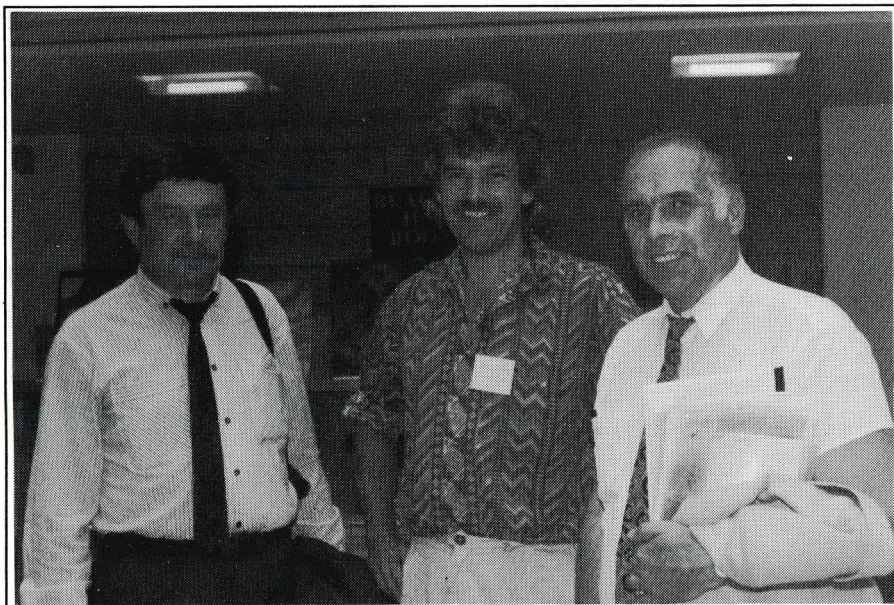

Maurizio Verga

Russisk møte 1

Når det gjelder neste taler vil jeg gjerne få gå ett døgn tilbake i tid. Philip var på jobb (et nødvendig onde for de aller fleste ufologer), jeg var barnepike (kommentarer overflødige) og Susan hentet den første ladingen med russer på flyplassen i Manchester. Det var påtagelig å se forskjellen på nødvendig utstyr mellom det gamle øst og vest. Enkelte effekter skrek etter pensjoner og det ble rikelig anledning til dette på de mange markedene. Men det var hyggelige karer, både Sergey Chernouss fra Murmansk, med tittelen Ph.D. og Yulii V. Platov, fysiker fra Moskva.

Begge holdt sine foredrag med betydelig språkproblemer. Det er synd at de ikke behersker engelsk bedre i Russland. Bedre ble det ikke av at nervøsiten lå tykt utenpå dem begge. Dette var synd, fordi de fremla både interessante

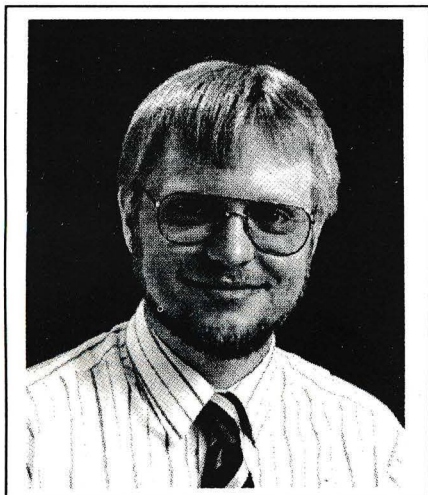
Fra venstre Yulii V. Platov, Moskva, Odd-Gunnar Røed og Sergey Chernouss, professor fra Murmansk.

saker og synspunkter på UFO-saken, selv om vi nok hadde hørt det meste fra før.

SUFOI på banen

I mellomtiden har Per Andersen stått opp og holdt sitt foredrag. Temaet var doble måner og hvordan dette kan oppstå rent optisk. Det er et uvanlig fenomen, men observeres ved enkelte sjeldne anledninger.

Forøvrig kan de av leserne som vil vite mer om dette og de andre foredragene, bestille kopier av forhåndsomtalen av hver enkelt innlegg. Benytt UFO-NORGES kontaktadresse på side 2. (NB! Ny adresse!)

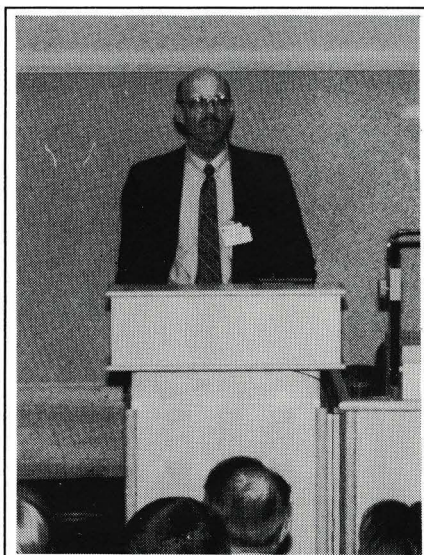
Per Andersen, SUFOI

Publikumsfrieri

På ettermiddagen var det dr. Leo Sprinkle som sto for tur. I kjent stil høstet han latter og stor oppmerksomhet blant tilhørerne med sitt foredrag. Han opptrer meget teatralisk og skjuler

eventuelle logiske brist i det stoffet han presenterer på en elegant måte, slik andre bare kan drømme om. Men likevel *har* han mange interessante poeng. Som psykolog betrakter han også UFO-fenomenet ut fra en profesjonell synsvinkel. Blant annet framholder han at UFO-fenomenet i sin natur er både fysisk og psykisk. Og her ligger jo selve grunnlaget for en psykolog, for ikke å si parapsykolog.

Sprinkle framholdt at hypnose må utgjøre en viktig del av videre forskning på mennesker som har hatt opplevelser av typen nærkontakter av 4. grad (CE-IV). Ofte kan det virke som om slike hendelser i ettertid oppfattes av observatørene som forutsigelser om hva som kommer til å skje senere i deres liv. Ikke sjelden ringer tidligere pasienter (observatører) og forteller om sine tolkninger av hva de tidligere

Dr. Leo Sprinkle

har opplevd. De forflytter en "fysisk" hendelse over i psyken og erstatter inntrykkene med hva som i ettertid har skjedd dem.

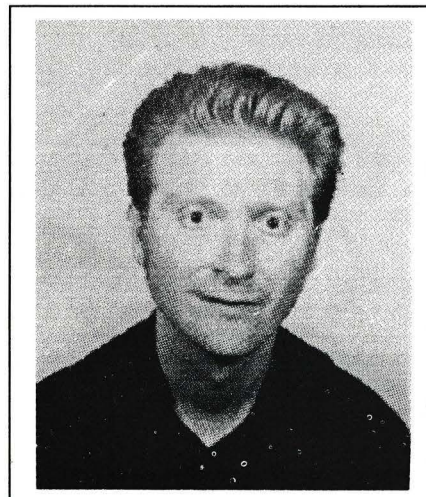
Latterbombe i + 100

Vi tar i samme åndedrag med Cynthia Hind, som med sin overveldende korpus og lynskarpe tunge utgjør en verdig utfordrer til tittelen "Kongressens taler" (siden vi allerede har fremhevet Leo Sprinkle). Hun er født og oppvokst i Sør-Afrika og snakker med en umiskjennelig engelsk aksent. Hun spøker stadig med sin korpus og krydrer sine foredrag med mye humor. I sitt innlegg begrenset hun seg til å presentere en sak hvor et ukjent fartøyskal ha besøkt en skole i Zimbabwe. Hun viste en video med intervjuer og reaksjoner blant barna i skoleklassen.

Hun avsluttet med en artig sak hvor en svart mann plutselig sto overfor to personer kledd i sølvskinnende drakter. Han trodde først det var sjefen på gården der han jobbet og sprang de to i møte, helt til han så at det var to fremmede med hud i samme farve som draktene. Da kastet han seg mot marken og tilba de fremmede. På spørsmål i ettertid om hvem han trodde de besøkende var, svarte han at de var hans forfedre. At forfedrene burde ha vært svarte så ikke ut til å bekymre ham det minste. At disse "forfedrene" var glinsende i farven, var jo tydelig.

Ansiktet på Mars

Det nå etter hvert meget omdiskuterte "ansiktet" på Mars står etterhvert på dagsordenen også her. Dr. Helmut Lammer fra Østerrike foret forsamlingen med diverse fakta fra denne kontroversielle saken, en sak som opptar en god del mennesker verden over. Eventyrerne levnes nok ikke mye rom for sine påstander da Lammer konkluderte med at ansiktet kun er tilfeldige

Dr. Helmut Lammer

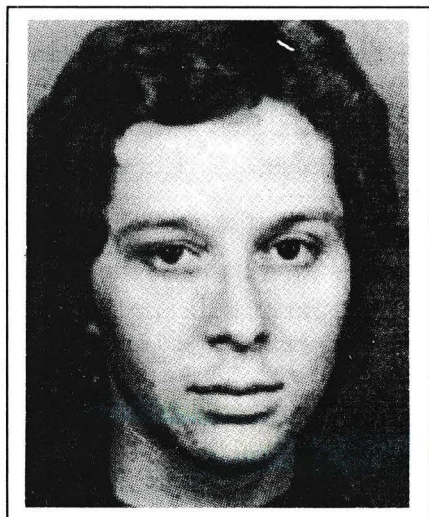
lysvirkninger i naturlige landskapsformasjoner.

Riktignok har tredimensjonale analyser vist at "ansiktet" også er synlig når det betraktes fra andre vinkler enn sett rett ovenfra (Carlotto 1988). Andre etterforskere kommer imidlertid til et helt annet resultat ved bruk av samme metode. Saken er med andre ord ikke lett å bli klok på.

Bentwaters affæren - enda en gang

Den spesielle hendelsen som fant sted ved den amerikanske militære flybasen Bentwaters i desember 1980 er blitt kalt Englands svar på Roswell-saken. I begge tilfeller ser det faktisk ut som om US Army er innblandet.

Peter Robbins, en amerikaner utdannet ved universitetet i Connecticut, presenterte denne saken i sitt foredrag. Flere observatører, både menige og offiserer, hadde en bemerkelsesverdig observasjon der det inngikk både lys og et objekt i bevegelse med en trafolignende lyd.

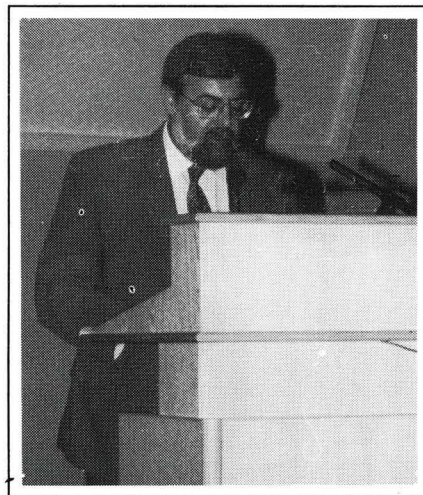
Peter Robbins

Både forsvaret og myndighetene la øyeblikkelig lokk over saken, men det har siden lekket jevnt og trutt med informasjon opp gjennom årene.

I urinalen på hotellet

Jeg traff mannen med det imponerende navnet Vincente-Juan Ballester Olmos første gang i London 1979, på BUFORAs første internasjonale kongress. Av alle steder foregikk dette møtet på toalettet, i det fasjonable hotellet vi bodde på den gang. Verden har gått videre siden 1979; beklageligvis kan en ikke si det samme om Ballester Olmos. Med all respekt for hans seriøse arbeid; det må likevel bemerkes at han fremdeles står på stedet hvil i samme spor som for 16 år siden. Til og med diasene han benyttet ved foredraget

var temmelig antikverte. Det ble forøvrig mye kurver og diagrammer, og et betydelig antall deltagere sovnet i løpet av seansen.

Vincente-Juan Ballester Olmos

Sirkelen er sluttet

Kongressen sluttet som den startet ved at Walter Andrus jr. foresto den offisielle avslutningen. Her fulgte en inngående familiær oppramsing rundt MU-FON generelt og familien Andrus spesielt. Hvis det i det hele tatt hadde vært noen sjanse for å stramme inn for å matche det videre program, kunne det bare glemmes nå. Kanskje en forkortet utgave ville høstet mer applaus?

Tilbake til filmen

Så står vi igjen i køen for å slippe inn i auditoriet. Korridoren er lang og smal. Det er lavt under taket og luften begynner å bli tung. Det er varmt og svetten renner i strie strømmer. Lukter fra alle verdens hjørner presser seg inn i nese-

borene. Hvem sier at ikke forskjellige folkeslag lukter ulikt?

Jeg tror ikke panikken var like om hjørnet, men betingelsene var tilstede. Uendelig sakte rykket vi fremover, mot vaktene i dørene. Etterhvert var vi i det forgjettete land. Plassene ble inntatt og igjen var denne udefinerbare stemningen tilstede. Tidligere hadde det summet av forskjellige oppfatninger om filmens opprinnelse. Mange følte seg satt utenfor det gode UFO-selskap og reagerte deretter. For dem var dette juks fra ende til annen, selv om de ennå ikke hadde sett filmen. Her var det ingen tvil Santilli er en jukse-maker.

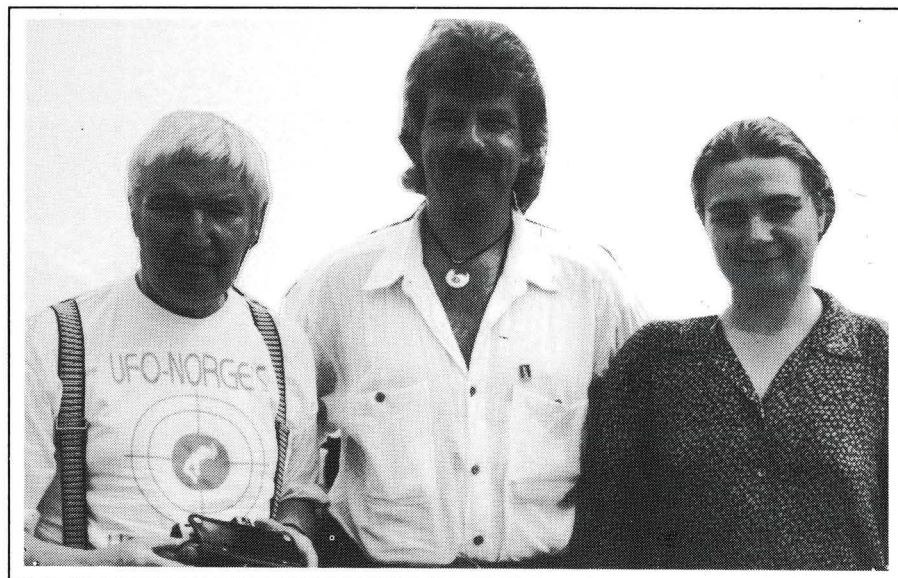
Den berømmelige knappnålen

Etter hvert ble det stille i salene, meget stille, og Ray Santilli informerte om hvordan og derfor før filmen rullet over lerretet. Nå var stemningen for-tettet og stillheten var total. Salen var som ett menneske, en bevissthet, som lette etter noe, ville ha med seg litt av øyeblikket hjem. En knappnål i fritt fall mot gulvet ville virket øredøvende og fremskaffet en tilnærmet panisk situasjon.

Etter hvert som filmen gikk i detaljer var de fleste i grunnen glad for at det ikke var farveopptak, de fleste hadde nok med svart blod og kjøtt i lange baner.

Kritikken forstummet

Det var en stille forsamling som vandret ut for å hente kameraene sine. Det var tydelig at filmen hadde satt sine spor. Det har (selvfølgelig) kommet mye mer fram i ettertid da de forskjellige har kunnet samle sine inntrykk. Men der og da, var det nesten en andektig stemning i foieren, der Santilli

Artikkelforfatteren omkranses av Mordvine-Chtchodro og hans tolk og sekretær Irina Andreeva, begge fra St.Petersburg.

ble midtpunkt for nysgjerrige som ville ha svar på det meste.

Russisk møte 2

Neste par russere inn i hjemmet Mantle var Arvid Mordvine-Chtchodro med sin tolk og unge følgesvenn Irina Andreeva. Begge fra St. Petersburg. Han desverre endel preget av Parkinsons syndrom. Han var tidligere militær og hadde sin erfaring og interesse for UFO-fenomenet fra denne perioden. Hyggelige mennesker som selvfølgelig insisterte på å få være vertskap når vi tar en tur til St. Petersburg. (Bilde, se forrige side.)

Det tar på

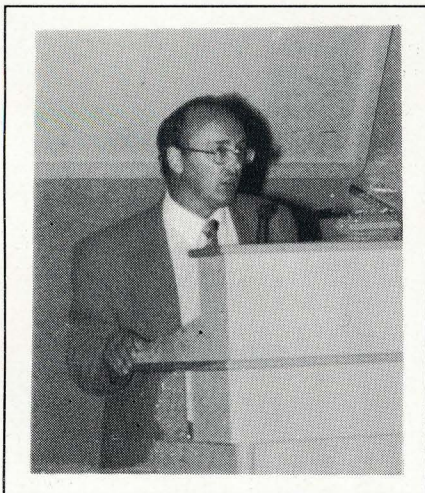
All viraken er til slutt over og ekteparet Mantle siger sammen rundt en stol (bildet til høyre) Det er ikke lett å holde seg våken og sosial i en stund som denne selv om stuen er internasjonalt befolket fra Skottland Italia, Russland og Norge. ☐

Michael Hesemann

Malcolm Robinson fra Skotland, til venstre for Philip Mantle, videre mot venstre Odd-Gunnar Rød, Brian McMullan sr., Andy Norton og Brian McMullan jr. fotografert etter endt dyst i Philip & Sues stue. De tre til venstre danner forøvrig rockegruppen CE-IV.

John Spencer, BUFORA

**UFO-NORGE ØNSKER LESERNE EN RIKTIG
GOD JUL OG ET GODT NYTTÅR!**

HVA SER VI OG HVA HUSKER VI?

Av Odd-Gunnar Røed

Vår medarbeider fortsetter her sin artikkelserie om hjernen og menneskers oppfattelsesevne, som ble påbegynt i UFO nr. 1 1995.

For å følge opp artikkelen fra nummer 1. i år bringer vi her ytterligere informasjon om hva vår hjerne egentlig er kapabel til å erindre, for ikke å si å gjengi opplevelser vi har blitt utsatt for, spesielt i stressede situasjoner. Vi kan nærmest si at vår hjerne ikke er designet for å avfotografere en spesiell hendelse, og derfor lar fantasien bøte på manglende hukommelse/ forståelse, for istedet dikt opp, ubevisst, en forklaring som kan godtas både av vår egen "objektive" forståelse og en utenforliggende oppfattelse.

Input = output?

"Jeg kommer til å huske ham så lenge jeg lever", sier kvinnen i politiavhør og vil i politiavhør virke overbevisende, helt til hun, blant mange personer, utpeker en betrodd politioffiser som gjerningsmannen i en selvopplevd hendelse. Dette er hverdagen for mange politifolk som jakter på gjerningsmenn blant mennesker som har vært utsatt for overgrep og ran, enten gjennom sin jobb som funksjonær i post, bank, eller i den senere tid, kiosk og lignende. Mennesker som har vært utsatt for slike overgrep er dessverre svært dårlige vitner for påtalemyndighetene.

Psykologene snakker om våpeneffekten. Hukommelsen vår blir i slike stressede omstendigheter dessverre konsentrert om det sentrale, et våpen, eller i UFO-sammenheng, et uidentifisert flyvende objekt, kanskje av en slik art at det virker som en meget sterk opplevelse, i og med at dette offisielt ikke "eksisterer" i vår hverdag.

Vår hjerne er konstruert slik at den mer enn gjerne vil gi inntrykk av å gjengi de inntrykk vi opplever, men lider under manglende evne til å stokke de inntrykk som samler seg i "input-magasinet". Her kommer faktaorienterte data fram som kjensgjerninger, mens ukjente data lider under kjennelsen "ukjent". Disse dataene vil svært ofte gjengis feil, da computeren lider av mangel på informasjon for å tyde det inngående signal.

Vi "dekker" automatisk over disse "hullene" i vår bevissthet for ikke å virke hjelpeløse overfor de fakta som vi

selv har vært med på å framføre.

En undersøkelse i Tyskland viser at bare fem ut av 250 vitneforklaringer var feilfrie. Dette vil også sette politiet i et dilemma der det drives såkalte konfrontasjoner, der vitner skal peke ut gjerningsmenn. Her er feilprosenten meget høy, samtidig som vitnene er temmelig sikre i sine valg.

Flere og flere psykologer knyttes til politiavhør og dette er rett og slett for å gå dypere i disse menneskene som åpenbart lider av stress i hendelsesøyeblikket, og dermed nedsatt objektiv dømmekraft.

Tidligere var formeningen sterk på at mennesker kunne gjengi et hendelsesforløp nærmest fotografisk, slik at en eller to vitners matchende uttalelser ble tillagt stor vekt. Slik er det ikke lengre. Psykologene har kommet til at hjernen er selektiv. Den fyller ut tomrommene som oppstår blant de inntrykkene den kontinuerlig mottar. Der vi kun ser deler av et menneskes klær fyller den ut resten. Siden dikter den videre på hele situasjonen og etter en stund er det umulig å skille fakta fra fyllmassen.

Vi ser det vi forventer å se

Det er ikke lett å finne fram til sannhetsgehalten i en historie når den eller de involverte personene ikke lyver bevisst. De bare opplever virkeligheten forskjellig.

Et forsøk som ble gjort der en person skulle besvime på gaten og en annen skulle ta i mot ham i det han falt. Etterpå ble tilfeldige personer intervjuet om hendelsesforløpet.

En oppfattet situasjonen slik at hjelperen slo ned den som falt. En annen mente han forsøkte å stjele noe fra ham. En oppfattet den fallende som full, mens en annen faktisk fikk med seg det meste av forløpet. Altså ikke direkte tillitvekkende.

Et annet forsøk gikk ut på at tre personer, utkledd henholdsvis til prest, forretningsmann og arbeider skulle "stjele" en veske etter tur.

30 prosent av tilfeldige vitner til dette grep inn når presten stjal, 42 prosent når det var forretningsmannen og 50

prosent da arbeideren lekte tyv. Etterpå ble de passive spurt om hvorfor de ikke grep inn, og det hyppigste svaret fra de som hadde sett presten ta vesken var: "En prest stjeler da ikke."

Ellers er farver det vi blander mest, i tillegg til tid og hastighet.

Sjokk

Det viser seg at sjokkerende opplevelser virkelig sletter harddisken i hodet vårt ettertrykkelig. Her er det lite som får sjanse til å feste seg. En amerikansk kvinne står på kjøkkenet og lager mat. Plutselig står det en bevæpnet mann bak henne. Han ser forstyrret ut. I rommet ved siden av ligger barnebarnet hennes og sover. Hun snakker med mannen i 20 minutter, har øyekontakt med ham hele tiden, får beroliget ham, og han forsvinner igjen.

Etterpå kan kvinnen overhodet ikke huske hvordan mannen så ut. Hun kan bare beskrive øynene hans, og at han virket mørk på henne. Om han var svart eller hvit, vet hun rett og slett ikke.

Det kommer nok som en overraskelse for mange at kvinnen bare kan gi et svært dårlig signalement av mannen i kjøkkenet, når hun har sett ham ansikt til ansikt så lenge.

Men det overrasker ikke Eva Smith, dr.juris ved Københavns Universitet. For hun vet at når man føler angst, er man et meget dårlig vitne. Kvinnen tenkte bare på å holde kontakt med mannen for å berolige ham så mye at han ikke ville gjøre barnebarnet noe. Det vi kan lære av denne amerikanske saken, er at når et vitne sier "jeg vet ikke", så vet han eller hun faktisk ikke. Hukommelsen er skrøpelig, og det hjelper ikke å presse vitnet til å si noe, sier den 52 år gamle professoren, som i perioden 1978-1986 drev forskning som førte til en doktordisputas om problemene med vitnebevis.

Løgn-detektor

Den amerikanske bruken av løgn-detektor i rettssystemet er hun heller ikke begeistret for. Hun mener at løgn-detektoren bare kan avsløre om man blir nervøs.

Om man blir spurt om et mord, rea-

gerer man i alle fall, sier hun.

Og så kan man lure systemet. Eva Smith jukset selv ved en test av en løgn-detektor for et par år siden. Da skulle testpersonene tenke på et tall mellom en og ti, og forsøkslederne uttalte langsomt alle tallene opp til ti. Ganske riktig ga detektoren størst utslag når forsøkslederen nevnte det tallet som testpersonen tenkte på.

Da det ble min tur, hadde jeg på forhånd fortalt de andre at mitt tall var seks. Samtidig begynte jeg å tenke intenst på tallet tre, og det lyktes meg til forsøksledernes irritasjon å få et utslag begge steder, forteller Eva Smith.

Ledende spørsmål

En ting vi som forsker i UFO-saker bestandig må tenke over er å unngå å stille ledende spørsmål. Dette er en fallgrube det er meget lett å falle i. Det er forbausende lett å påvirke andre mennesker. Folk flest vil jo så gjerne tilfredsstille etterforskeren og dermed faller de ofte for å svare mer imøtekommande enn objektivt.

Var bilen grønn eller gul, spør man, og ber vitnet velge en av fargene, mens vedkommende egentlig var sikker på å ha sett en rød bil. Enkelte vitner er imidlertid gode til ikke å la seg distrahere av ledende spørsmål, men så godt som alle gir etter når det bare blir mang nok av dem.

Hvis etterforskeren presser på for å framtinge et svar, går det ekstra galt. "Prøv å tenke deg om en gang til. Husker du overhodet ingen ting?" Spør etterforskeren. "Nei, jeg husker ikke hårfarven, men han hadde visst mørke bukser." lyder et typisk svar på denne typen spørsmål.

I forsøk på å tilfredsstille etterforskeren er det skremmende lett å komme med uttalelser man ikke har belegg for.

I forbindelse med den undersøkelsen Eva Smith gjorde som et ledd i doktoravhandlingen, lot hun 118 forsøkspersoner se en film om en kriminell handling. Etterpå ble de intervjuet, og et av spørsmålene var om de hadde lagt merke til om den unge piken i filmen hadde blå eller beige frakk på seg. Piken fantes bare i "etterforskerens" fantasi, men likevel mente 33 av dem at de hadde sett henne.

Språklig nyanse

Faktisk er vi så lett påvirkelige at selv en språklig nyanse kan påvirke utsagnene våre. I et forsøk overvar noen forsøkspersoner en film om et biluhell. Deretter spurte man en gruppe: Hvor fort kjørte bilen da den traff den andre bilen? Til den andre gruppen ble spørsmålet stilt på denne måten: Hvor fort kjørte bilen da den braste inn i den andre bilen? Den siste gruppen anga en vesentlig høyere hastighet.

En uke senere ble det stilt en rekke nøytrale spørsmål til de samme vitnene. Et av dem var om man hadde lagt merke til de knuste lyktene. Det var ingen knuste lykter på noen av bilene, men i den gruppen som hadde hørt den sterkeste formuleringen hadde mer enn dobbelt så mang "sett" de knuste lyktene.

I overført betydning

Hva kan vi så lære av alt dette pratet om vitner i rettslæren? Jo, mennesker er mennesker uansett hva som er temaet og det er ingen forskjell mellom trafikkulykker og UFO-observasjoner. Med andre ord, det er meget viktig å la vær å stille ledende spørsmål. Det å være nøytral i utgangspunktet må være et krav! Det er mer enn lett å påvirke UFO-observatører i den retning man selv vil, og det attpåtil i våken tilstand. Hvordan vil situasjonen da være under hypnose?

Dette er meget interessante problemstillinger, som vi ganske sikkert vil støte på også i tiden fremover. Allerede nå står UFO-NORGE overfor dette problemet, i og med vi er i ferd med å starte et pilotprosjekt på CE-IV, "Nærkontakter av fjerde grad" og undersøke personer som mener seg utsatt for slike ting (se også annensteds i dette bladet).

GAO-RAPPORTEN FERDIG

Av Ole Jonny Brønne

Vår medarbeider har lest rapporten fra General Accounting Office (GAO) i USA, vedrørende dets undersøkelser om Roswell-saken.

General Accounting Office (GAO) i USA startet i mars 1994 en undersøkelse som gikk ut på å lokalisere eventuelt administrativt arkivmateriale i forbindelse med Roswell-saken i juli 1947. Denne undersøkelsen ble iverksatt som følge av at senator Steven H. Schiff fra New Mexico følte at han ikke fikk tilstrekkelig informasjon fra myndighetene etter gjentatte forespørsler angående Roswell-saken.

En av de forespurte institusjoner i GAO-undersøkelsen, US Air Force, ga sitt svar til GAO ut som en egen rapport ("Report of Air Force Research Regarding the Roswell Incident", av Richard L. Weaver) i september 1994. Den har tidligere fått sterk kritikk fra flere hold og har allerede vært omtalt i dette tidsskrift, så vi skal konsentrere oss om GAO-rapporten her. Det kan likevel nevnes at Richard Weaver tidligere har tjenestegjort ved AFOSI (Air Force Office Of Special Investigations) under major Barry Hennessey. Sistnevnte ledet en desinformasjonskampanje mot Paul Bennewitz i samarbeid med en viss Richard L. Doty. Dette var en heller stygg affære som preget UFO-debatten i USA for 5-6 år siden. Doty er også sannsynligvis mannen som lekket de beryktede MJ-12-dokumentene som ble kjent på midten av 80-tallet. MJ-12 saken anses nå for å være svindel av de aller fleste UFO-etterforskere.

GAO avsluttet sine undersøkelser i juni 1995, og utga en 20-siders rapport den 28. juli (GAO/NSIAD-95-187: "Results of a Search for Records Concerning the 1947 Crash near Roswell, New Mexico"). Den er ført i pennen av Richard Davis (Director, National Security Analysis) som ledet undersøkelsen. Ett eksemplar av rapporten er tilgjengelig gratis, ved å ringe GAO på tlf. 00-1-202-512-6000. Ytterligere eksemplarer koster USD 2,- pr. stk.

Dokumenter forsvunnet

Undersøkelsen viser at alle Roswell Army Air Forces (RAAF, Roswell-basens offisielle navn) administrative dokumenter (fom. mars 1945 til desember 1949) og utgående meldinger (fom.

oktober 1946 til desember 1949) var borte fra arkivene. Dette var dokumenter som ifølge datidens administrative rutiner var ment å skulle arkiveres permanent - ma. de skulle tas vare på for ettertiden. Disse dokumentene ville langt på vei ha kunnet bringe klarhet i hva som skjedde ved RAAF-basen i juli 1947. Blant annet ville de ha vist hvordan offiserene ved RAAF reagerte på det som skjedde, og deres respons på henvendelser fra sine overordnede ved Fort Worth og i Washington. Det har ikke vært mulig å identifisere hvilken etat/organisasjon/person som har ødelagt eller fjernet dokumentene, og når og under hvilken myndighet dette har blitt gjort.

Disse heller mistenkelige fakta ser ut til å støtte opp under teorien om eksistensen av et cover-up av et eller annet slag. Et enda sterkere indisium for noe slikt er at arkivene til 1395th Military Police Company (Aviation) også er borte, siden disse ifølge undersøkelsen aldri ble overført til NPRC (National Personnel Records Center). Denne enheten var stasjonert ved RAAF, i likhet med 509th Bomb Group, 1st Air Transport Unit og 427th Army Air Force Base Unit. Ifølge Roswell-historien skal militærpolitiet ha spilt en vesentlig rolle ved at de sto vakt ved krasjestedet, i tillegg til å sørge for streng sikkerhet på de lokalitetene vrakrester, humanoider og nøkkelpersonell ble transportert. Arkivene etter de tre andre enhetene ble i 1953 rutinemessig overført til NPRC i St. Louis, Missouri.

I en kommentar til listen over steder og etater etterforskerne var innom personlig, sier rapporten at "Our search of government records was complicated by the fact that some records we wanted to review were missing and there was not always an explanation." ("Vårt søk etter arkivert regjeringsmateriale ble vanskelig gjort fordi noe av det materiale vi ville gå igjennom var borte og dette kunne ikke alltid forklares.")

Kritikk

GAO-rapporten har også, i likhet med USAF/Weaver-rapporten, fått sterk kritikk. Det gjelder særlig det forhold

det at kun et mindretall av de aktuelle organisasjoner og institusjoner er oppsøkt direkte av representanter for etterforskerne. GAO har tydeligvis ikke hatt mandat til å utøve press ved eventuel mistanke om at informasjon er holdt tilbake. Undersøkelsen er også ellers preget av mangelfull og

GAO kontaktet følgende organisasjoner, kun pr brev, med forespørsler om disse hadde arkivmateriale på Roswell-saken: Central Intelligence Agency (CIA), Department of Defense (DoD), Federal Bureau of Investigation (FBI), National Security Council (NSC), og White House Office of Science and Technology Policy.

FBI hadde et eneste dokument, og det er en telex-melding datert 8. juli 1947, som er godt kjent fra før. DoD svarte med at USAF/Weaver-rapporten var deres endelige svar. De andre organisasjonene svarte at de ikke hadde noe materiale på Roswell.

Disse påstandene ble ikke uavhengig bekreftet av GAO-etterforskere. GAO har tydeligvis heller ikke vært i kontakt med f.eks. Defense Intelligence Agency (DIA), National Reconnaissance Office (NRO), eller National Security Agency (NSA).

Inntrykket man sitter tilbake med er at GAO bare motvillig har utført en halvgod etterforskning i denne saken.

GAO har med andre ord ikke funnet noe som støtter forklaringen fra USAF dvs. at det hele dreide seg om hemmelige ballongoppsendelser i forbindelse med Project Mogul. Hverken GAO eller USAF kunne vise til en eneste referanse til Roswell-saken - og det hysteriet som oppstod rundt denne i 1947 - i dokumentasjonen om Project Mogul. De har heller ikke funnet andre dokumenter som ikke har vært kjent tidligere. Det kan virke som om "noen" har gått systematisk inn for å fjerne alle spor etter et mulig cover-up.

Det går ikke tydelig frem av GAO-rapporten om man har gjennomført arkiver ved Fort Worth og i Washington D.C. etter mulige spor av kommunikasjon mellom RAAF og deres over-

Fortsettes på neste side

BOKANMELDELSER

Bortført av UFO - Nærkontakt av fjerde grad.

Nils Petter Thuesen

Orion forlag, 1995, 158 sider, pocket.

Første bok i serien *Mystikk og Viten*

En ting er helt klart med denne boken, den har en klar melding: UFO er lik romskip og de reisende ynder å bortføre Jordens innbyggere og helst da kvinner for å avle fram en ny og bedre (?) rase.

Jeg må si at allerede bokens første sider irriterte meg meget fordi forkortelsen UFO, konsekvent ble benyttet om romskip. UFO, som er forkortelse for et Uidentifisert Elyvende Objekt. Altså et objekt, ikke en, som omtalen lød. En UFO og UFOen. Dette er viktig i forståelsen av betydningen av denne forkortelse, omtaler vi et fenomen eller noe som er bestemt som et romskip?

Synd at forfatteren går i denne fella, da UFO-NORGE konsekvent forsøker å få dette uttrykket mer stuerent, slik at også etablerte vitenskapsmenn tør å ta i fenomenet uten frykt for å bli hengt ut av kolleger.

La oss håpe at dette har skjedd i uviitenhet, selv om visse deler av "UFO-samfunnet" ynder å kalle det de oppfatter som Identifiserte romskip for UFO.

Som nevnt innledningsvis så heller forfatteren klart til den oppfatningen at Jorden innvaderes av romskip med små grå menn, og jeg synes ikke de små innvendingene han reiser på noen måte er like helhjertede som argumentene for, at dette skjer. Det eneste kapittelet som er nogenlunde balansert er det siste, som omhandler hypnose, men selv her slår han gjerne ihjel sine tildels gode forsøk på å finne andre løsninger enn at vi besøkes av fremmede vesener.

Synd, for jeg tror leserne ville satt pris på å høre en mer nøytral framføring for så selv å avgjøre hva som passer dem, (jfr. *Without Consent*). Boken ville da blitt meget mer seriøs og kunne leses av begge målgrupper uten å skape irritasjon for ensidighet.

En fordel hadde også vært om forfatteren kunne referert oftere direkte til enkeltsaker og ikke benyttet generelle

fraser som; at det er vanlig at de bortførte kles av og undersøkes sånn og slik. Hvordan kan han trekke disse konklusjoner? Er kildene til å stole på? Husk det er ennå ikke lagt fram bevis på at disse påstandene er noe mer enn akkurat det, nemlig påstander. Interessante saker som Roswell-hendelsen med påstått film og andre pirrer selvfølgelig fantasien i denne retning, men bevisene ligger ennå utvetydig på bordet, dessverre.

Selv om boken er et, etter min mening, ensidig forsvar for romskipsteorien er den for all del interessant nok og spennende lesing for de som følger seg tiltrukket av denne.

Boken vil aldri kunne framstilles som en balansert plattform i UFO-debatten, til det er den for ubalansert. I tillegg er det også hentet eksempler fra saker som for lengst er fremstilt som juks og fanteri, eksempelvis Ed Walters bilder fra Gulf Breeze.

Kilder er viktige, og i tidligere omtalte *Without Consent* av Philip Mantle og Carl Nagaitis finner vi også historien fra Ilkley-heiene, og kjenner ved første øyekast ikke historien igjen. Pseudonymet James Randle, som er vitne i denne saken, og politimann i sitt daglige liv, er like kjent som Philip Spencer (også et alias) i andre gjengivelser. Dette viser hvor raskt en sak kan deles i to og skape uavhengige saker med felles rot. Det er med andre ord meget viktig å referere direkte fra kilden, eller så nær som mulig.

Det nevnes kilder i fleng til denne boken, både seriøse og mindre seriøse. Siden de alle står oppstilt bakerst i boken er det vanskelig å vite hvor mye som er hentet fra hver. Det hadde vært å foretrekke direkte referanser til kildene inne i boken med sidetall, slik at vi til enhver tid visste hva som ble sakt fra hvem.

Det er en uskreven lov blant forfattere som sier at dersom du henter stoff fra en eller to så kalles det plagiat, og dersom du henter fra mange så kalles det forskning. UFO-NORGE har en klar formening om at den eneste måten å framstille en bok om fjerde grads nærkontakter på er å forske i disse sakene. Dessverre har de færreste for-

fattere det. Og denne boken er intet unntak, den er en blåkopi av andres avskrifter og svette, på godt og vondt. Men likevel et viktig bidrag til UFO-debatten som i Norge bærer sterkt preg av en fraværelse, ikke bare av de vitenskapsmenn og kvinner som skal ta tak i dette fenomenet, men også av de skriveføre som virkelig kan bringe debatten og ikke minst forskningen videre.

Derfor, kjøp og les boken. Men forlang mer. Forlang at også etablerte krefter engasjerer seg i dette fenomenet som, enten vi vil eller ikke opptar stadig fler og fler.

UFO-NORGE merker fenomenet, nærkontakt av fjerde grad, i sterkt stigende grad, og vil gjerne finne en eller flere fellesnevner, helst sammen med etablerte forskere og psykologer.

ODD-GUNNAR RØED

GAO-Rapporten

(Fortsatt fra side 28)

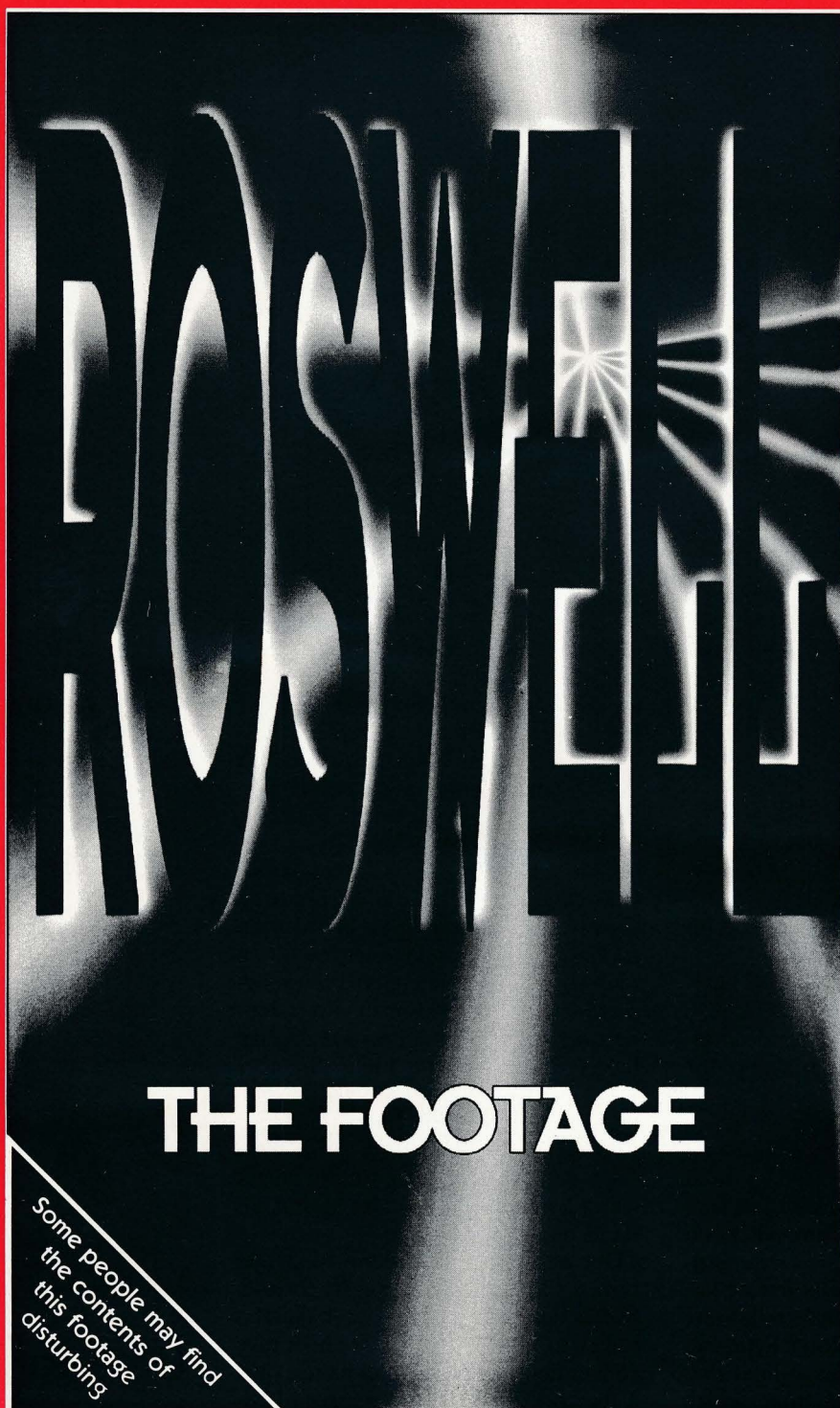
ordnete. Hvis ikke dette er gjort vil det være enda et kritikkverdig forhold ved rapporten.

Konklusjon

Roswell-saken må altså fremdeles anses som uløst. Slik den står i dag vil nok Roswell-saken fremdeles være gjenstand for heftig debatt og krav om videre etterforskning.

LIMITED
OFFER

Only Available Through Mail Order

'ROSWELL'

The Original Uncut Raw Footage
Worldwide Shipping Date August 26th

ROSWELL

the original uncut raw footage
Available on video for a limited period only

This video tape contains all the viewable material taken from the reels of film we received from the man we believe was the Roswell cameraman, the tape is protected by Macrovision and may not be copied.

There has been much controversy about the existence of the material, it's content and it's quality. A great deal of authentication research has been completed, details of which are also contained on the tape. We ask you to consider the evidence carefully and then draw your own conclusions.

Please note there are limited copies of this video available, please order early to avoid disappointment. All orders placed by July 31st will be guaranteed delivery by the 28th August. Thereafter delivery will be within 28 days of receipt of order. This does not affect your UK statutory rights, which applies in UK only. We may contact you with other interesting and related products/information. If you do not wish to be contacted, please tick this box. ☐

We must however draw your attention to the following:

1. Whilst the film stock has been verified as manufactured in 1947, we cannot currently warrant that the contents were filmed in 1947.
2. Although our medical reports suggested that the creature is not human, this cannot be verified.
3. Although we have been informed that the footage emanates from the Roswell incident, this has not yet been verified.
4. Please note due to the origins of the film, the footage is not up to broadcast quality.

The Roswell Footage video is protected by Macrovision to prevent unauthorised copying which is strictly prohibited. ORDER YOUR COPIES NOW!

UK PRICE incl. P&P & VAT		£33.00	OVERSEAS PRICE incl. P&P		£35.00
TICK YOUR FORMAT OPTION		QUANTITY	Total number of copies at £		
PAL ☐		☐	TOTAL AMOUNT DUE £		
NTSC ☐		☐			
SECAM ☐		☐			

BY CHEQUE

UK ORDERS ONLY: -

I enclose a cheque to the values of £..... made payable to **ROSWELL OFFER OR**

BY CREDIT CARD - VISA, ACCESS/MASTERCARD ONLY

UK AND OVERSEAS ORDERS:-

Please debit my VISA, ACCESS/MASTERCARD credit card number

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

UFO - NORGE

UFO - NORWAY - Box 24, N-3133 DUKEN

Expiry date on card.....Signature.....

NAME OF CARDHOLDER (Mr/Mrs/Miss/Ms).....

CREDIT CARD ACCOUNT ADDRESS.....TOWN/CITY.....

COUNTRY.....Postcode/Zip Code.....

DELIVERY ADDRESS (If different from the above or paying by cheque)

NAME.....ADDRESS.....TOWN/CITY.....

COUNTRY.....Postcode/Zip Code.....

Daytime telephone No.E Mail No.

Send your order (including cheque payment or Credit Card payment) to:-

ROSWELL OFFER, PO Box 1790, Marlow, Bucks. SL7 2RS, England.

CREDIT CARD HOTLINE NO: +44 (0)1628 487287 CREDIT CARD FAX. NO. +44 (0)1628 487377

ARE YOU:

In the military ☐ Involved in science ☐ a UFO enthusiast ☐ Name of UFO publication

ASTROLOGI

Ved Evelyn Bakken

I forrige nummer tok vi for oss litt historikk, og noen generelle betraktninger. Som nevnt er det fortsatt mange som ikke vet hva "riktig" astrologi er. Man har kun vært eksponert for pressens underholdningsversjon. Det er så "in" å ha en halvhjertet astrologispalte, til og med aviser har det. Den setter man gjerne sportsreporteren til å koke ihop, før det er jo ikke så høytidelig, vel? En del seriøse dameblader har en gang i året en presentasjon av alle stjerne tegnenes egenskaper. Så kan man lese og finne ut at det ikke passer helt.

Grunnen til dette er at bladenes presentasjon gir en beskrivelse av Soltegn- et, altså det stjernetegn Solen står i. Men ganske få er typiske for sitt tegn, de har andre egenskaper i andre tegn enn der Solen står. Dermed modifiseres man i forhold til det tegnet man vet man er, og finner ut at dette er bare tøv.

Her er en kort beskrivelse av de personlige planetene/egenskapene vi bruker.

Ascendanten viser vår ytre væremåte, hvilket mønster det er på papiret vi er pakket inn i, det andre får som førstinntrykk. Den ser vi sjelden selv. Solen (det stjernetegn man er) viser vår kjerne, og er vår maskuline side.

Månen viser våre emosjonelle behov, og er vår feminine side.

Merkur viser hvordan vi tenker og

kommuniserer, altså rent intellektuelt. Venus viser hvordan vi forholder oss til andre, evnen til å gi og ta.

Mars viser vår type temperament, sex drive, energi og "fighting spirit". De ytre planetene (Jupiter/Saturn/Uranus/Neptun/Pluto) regnes ikke som person egenskaper. Disse venter vi med til senere.

Når man så har disse andre i forskjellige tegn enn Solens, blir man ikke helt typisk for ens tegn. Derfor skal alle disse tas med i beregningen. Dette er ikke gjort i en håndvending for en nykommer, derfor velger jeg å forenkle mest mulig. Noen prøver å lese en av de mange detaljerte bøkene som finnes, og faller av lasset i første kapittel fordi det er så mange utregninger. Skal man sette opp et horoskop manuelt, må man bruke tabeller over planetposisjoner, og formler for å regne ut ascendanten (denne er avhengig av tidspunkt og sted man er født, den er nemlig det tegnet som stiger opp i horisonten akkurat da). I dag lar vi en PC ta seg av dette for å spare tid. Men man bør kunne det, liksom man bør kunne hoderegning før man bruker kalkulator. Ellers oppdager man ikke om man har tastet inn feil.

Før at det ikke skal bli for mange faktorer å holde rede på hver gang, skal

jeg i dette nummeret vise hvordan Ascendanten kan kamuflere et stjernetegn:

Hvis vi nå tar for oss en Vær, som mener at beskrivelsen av dette stjernetegn ikke stemmer på ham. Når vi tar fram horoskopet, viser det seg at han har Ascendant i Krepsens tegn. Altså har han en meget forsiktig måte å være på, andre kan oppfatte ham som sjenert og tilbakeholdende. (Mens en Vær skal være direkte, åpen, modig, impulsiv etc.) De andre ser først hans Krepse-ascendant, og forventer denne slags oppførsel, dermed tvinges han til å være mildere enn han egentlig har lyst til.

Hvis vi så tar en Skorpion med Tvilling-ascendant, får vi følgende virkning: Skorpionen er hemmelighetsfull, dyp, lidenskapelig, viljestærk, rolig, etc. Hvis en Skorpion liker deg, kan du alltid stole på ham. Ascendanten i Tvillingene på en slik person tvinger ham til å være åpen, vennlig, snakkelselig og rastløs. (Mens Skorpionen helst vil vurdere sitt publikum i fred, og holde kortene tett inntil kroppen.) Med denne ytre væremåten blir han oppfattet som noe helt annet enn det han egentlig er. Tvilling-ascendanten vil da forvirre de andre, som tror han er overfladisk og ikke til å stole på. Flere eksempler: En Løve med Jomfru-ascendant. Løven er stolt, romantisk, selvsikker, optimistisk, generøs, etc., og tar gjerne mot oppvartning og smiger fra oss andre. Når denne Dyrenes Konge så blir tvunget til å oppføre seg som en Jomfru, blir det ikke morsomt å være ham. Jomfruascendanten får de andre til å tro at han er en strukturert og ryddig person, som ønsker å ta vare på andres ve og vel. Løven gjør så pliktskyldigst dette, mens han lider over at rollene er forbyttet. Det eneste han får ut av det, er eventuelt skryt over hvor pliktoppfyllende han er. (Han vil jo være sjef - ikke sekretær!)

Er det noe rart at så mange av oss føler seg totalt misforstått?

Neste gang skal jeg ta frem Månens virkning på de forskjellige tegn, slik at dere kan se hva den kan stille istand når den ikke harmonerer med Solen.

Anton Lidstrøm død

I mai i år fikk vi den triste meldingen om at Anton Lidstrøm var gått bort. For en del av våre eldre abonnenter, var han kanksje best kjent for å ha vært med i UFO-NORGEs tidlige periode, dvs. i begynnelsen og midten av 1970-årene, da organisasjonen bar navnet Norsk UFO Center. Anton Lidstrøm var særlig aktiv i Trondheimsavdelingen. Dette falt naturlig fordi han bodde bare noen få mil fra byen. Før dette han vært med på å opprette Trondheims UFO-forening i slutten av 60-årene, inntil denne gikk med i det landsomfattende samarbeidet Norsk UFO Center i 1973.

I de senere år var han ikke særlig aktiv i organisasjonssammenheng, men opprettholdt stadig en levende interesse for UFO-fenomenet inntil det siste. Det kan nevnes at så sent som i fjor høst var han ute i felten og undersøkte omstendighetene rundt en observasjon (omtalt i nr. 1 i år). Bilder og materiale herfra ble sendt til redaksjonen for bare noen få måneder før han gikk bort.

-Mentz Kaarbø

LESERBREV

SKRIV TIL: UFO-NORGE, Postboks 24, 3133 Duken. Merk konvolutt "Leserbrev".

Benyttede innlegg kan bli redigert.

Ros, ris, fakta og noen synspunkter

En innledende presentasjon av forfatteren: Jeg er 29 år og kommer fra Salt- dal i Nordland. Har arbeidet både som ingeniør og lærer. For ikke lenge siden avsluttet jeg siviltjenesten.

La meg starte dette leserbrevet med å berømme hver enkelt av de som engasjerer seg i UFO-NORGEs ulike aktiviteter. Det er en viktig og uvurderlig innsats som gjøres på mange måter. Større forståelse for UFO-fenomenet kan i fremtiden vise seg å være av avgjørende betydning bl.a. for menneskenes utvikling og hvordan jordens ressurser kan forvaltes på en bedre måte.

Som abonnent på *UFO* er jeg også meget godt fornøyd med den nye utformingen av tidsskriftet.

Jeg har nylig sett et fjernsynsprogram på NRK (TV 2, 20.april) som omhandlet UFOer og hva som kjennetegner dem. Her ble også UFO-NORGE presentert.

Nå har UFO-NORGE inntatt en vitenskapelig holdning i forhold til UFO-fenomenet. Dette kan være positivt, fordi man da har en plattform å arbeide ut fra. Fordelen med å holde seg til den naturvitenskapelige metode og nøytralt presentere UFO-observasjoner, er at man holder seg unna den sensasjonartede populærframstillingen, hvor grensene mellom fakta, desinformasjon og fantasi er uklare. Dermed beholder man informasjonsverdien i et slikt tidsskrift som *UFO*, sett i lys av et seriøst perspektiv. På den annen side er det viktig å innta en åpen holdning til fenomener som ikke kan forklares med bakgrunn i dagens teknologi og naturvitenskapelige nivå her på jorden. Med dette mener jeg at man, i et tidsskrift som *UFO*, ikke bør latterliggjøre såkalte fantastiske rapporter om f.eks. bortførelser i romskip og kidnappings, der den bortførte blir transportert gjennom vegger og lukkede vinduer. Undertegnede er selvsagt på det

rene med at mange av disse rapportene er framkommet som et resultat av opphetet fantasi for å skape sensasjon omkring sin egen person, eller kanskje for å øke opplagstallet til en avis eller et tidsskrift. I USA skal det visst finnes aviser som omtrent bare serverer fantasihistorier for å tilfredsstille en sensasjonshungrig leserskare. [Det refereres her bl.a. til *National Enquirer*, red. anm.]

Generelt har jeg jo det inntrykket at *UFOs* journalister utviser en åpen holdning til fenomener det ikke er bevis for rent vitenskapelig. Allikevel, enkelte innlegg synes jeg utviser en respektløs og latterliggjørende holdning til ulike fenomener og personer. Her kan jeg som eksempel henvise til overskriftene; "Rekord i vrøvl" og "Fem minutters vanvidd", på side 23 i *UFO* nr. 1 1995. På den annen side så er det sunt at forfatterne fremhever sin egen mening.

Til slutt vil jeg kort presentere min mening angående rapporter om det spesielle fenomenet bortførelse av mennesker utført av ET (Extra Terrestrials).

Personlig er jeg ikke i tvil om at mange av disse såkalte fantastiske rapporter angående bortføringer virkelig er tilfelle. Samtidig er jeg også overbevist om at det produseres en mengde falske rapporter av denne art, da særlig i mer useriøse fora og spesielt i USA.

Det at man kan bli transportert gjennom vegger og lukkede vinduer høres nok fantastisk eller umulig ut, tatt i betraktning dagens teknologiske nivå, men for mange ET-arter, er dette tydeligvis innenfor deres teknologiske muligheter.

Med jordiske måleinstrumenter har man flere ganger påvist at UFOer kan dukke opp fra intet og forsvinne ut i intet. Man kan av dette dra den naturlige konklusjon at det eksisterer en teknologi som kan transformere fysiske, tredimensjonale gjenstander inn og ut av andre dimensjoner. Disse andre dimensjonene kan man si ikke er lett

sansbare med menneskenes fysiske reseptorer. Nå er det jo her viktig å legge til at det finnes mennesker som evner å sanse mer enn den rent fysiske dimensjon.

Dette at en fysisk kropp kan transporteres gjennom en vegg kan f.eks. skyldes at den blir påført en form for antigravitasjonsenergi og en energi som setter molekyler og atomer i en spesiell tilstand og/eller vibrasjon, slik at fysisk materie kan gjennomtrenges. Nå er det jo også velkjent at den såkalte astralkroppen, som kan løsrive seg fra dens fysiske kopi, kan gjennomtrengre fast materie. Denne astralkroppen kan se nøyaktig ut som den fysiske kroppen. En del av disse rapportene angående kroppens transport gjennom vegger, kan altså skyldes at det egentlig er astralkroppen som reiser avgårde.

Ved en slik transport som det er snakk om her, opplever gjerne den transporterte at evnen til å bevege seg ikke er tilstede. Årsaken til dette er etter min mening at det finnes en teknologi og dermed tekniske apparater som kan lamme forbindelsen mellom viljen og bevegelse av fysisk kropp og astralkropp. I tillegg til dette, kan nok dette fenomenet skyldes "tankekraft" fra fysisk/ikke fysiske organismer som innbyr til eller har denne evnen.

Så hvorfor blir mennesker kidnappet av utenomjordiske på denne måten? Det er sikkert mange årsaker til dette. Jeg kan jo more meg med å sette fram følgende forslag:

- De prøver å lage en ny intelligent rase.

- De kopierer menneskekroppen for å kunne leve blant jordmenneskene. Dette kan f.eks. være for å drive opplysningsarbeid blant menneskene og/eller for å studere og lære.

- Deres egen fysiologi har svakheter i forhold til de livsbetingelser de er utsatt for eller frivillig ønsker å utsettes for, derfor "låner" de gener fra jordmennesker.

- De har merket at jordmenneskene har enkelte sosiale eller psykiske kvali-

teter som de selv mangler. Disse kvaliteter ønsker de på forskjellig vis å overføre til deres egen rase. Det kan f.eks. være evnen til i høy grad å føle sorg, smerte og glede.

Alt dette gjelder bare fenomenet kidnappinger, vi har også mange eksempler på andre typer av kontakter mellom utenomjordiske og mennesker.

JOSTEIN ELIASSEN

Svar:

Vi takker for brev med ris og ros og vil gjerne få lov å si at med tanke på UFOs journalister, så er ingen ansatt i UFO-NORGE. Alt som gjøres av arbeid, enten det er med bladet eller i det etablerte arbeidet rundt organisasjonen, er gratisarbeid. Skal vi oppnå noe spesielt må det tas av egen lomme. Slik er vår hverdag, vi jobber for en sak vi har en sterk interesse for, en sak vi vil finne svaret på. Vi gir ut et blad med våre erfaringer og vår måte å arbeide for en løsning av fenomenet. Ikke alle er enige med oss, mange vil at vi skal være snille mot alle og det er jo en fin tanke, men de som selv spekulerer i andres godtroenhet bør røskes litt i. Vi er egentlig åpne overfor alle saker som presenteres på et åpent grunnlag. Vi avfeier ingen som kommer til oss med sine opplevelser, tvertimot forsøker vi å finne ut av hva som har hendt i de forskjellige tilfellene. Dette er en vanskelig jobb, hittil har ingen kunnet legge fram beviser for hverken det ene eller det andre. Det er ikke dermed sagt at vi skal gi opp, eller at den ene teorien er noe dårligere enn den andre. Derfor trenger vi også flere ekstreme saker å arbeide med. Kanskje en slik sak kan være medvirkende til å lette på sløret?

Det siste vi trenger er mennesker som lever av å selge bøker om disse tingene. Det sier vel egentlig seg selv at stoffet som presenteres lett blir spekulativt hvis ikke vedkommende har en kritisk innstilling.

At du har din egen teori om hva som foregår respekterer vi, - kanskje du til og med har rett. Imidlertid kan det være vanskelig å kombinere din oppfatning av fenomenet med en balansert undersøkelse.

ODD-GUNNAR RØED

Hva astrologi egentlig er

Jeg må si jeg var av den oppfatning at astrologi og annen overtro er noe som hører hjemme i et blad som *Astrologisk Forum* e.l. Denslags har ikke noe i et blad som *UFO* å gjøre, fordi astrologi og UFO-forskning ikke har noe som

helst med hverandre å gjøre.

I astrologien har vi en av de mest populære formene for magi, mystikk og okkultisme. Jeg vil påstå at astrologiens tiltrekningskraft bunner i en nok så universell menneskelig tilbøyelighet, nemlig egosentrisitet. Grunnen til at astrologi fremdeles er så populært, er kun fordi folk ønsker å tro på den, den er blitt en del av kulturen. Skeptikere og troende vil nok fremdeles krangle om hvorvidt det dreier seg om noe mer enn avlegs overtro. Men det er flere problemer og uklare forhold ved astrologien slik den brukes og fremstilles idag.

Horoskopene tar utgangspunkt i planetenes stilling i fødselsøyeblikket, men livet begynte jo for de fleste vedkommende allerede 9 måneder tidligere. Man skulle tro at de samme mystiske og udefinerte "kreftene" eller "energiene" ville innvirke like meget på et foster som på et nyfødt barn.

Det har aldri blitt spesifisert hvilke eller hva slags krefter eller energier som skulle innvirke på menneskene fra stjerner og planeter. Den eneste kjente som innvirker på oss fra planetene er gravitasjonen. Men den innvirkning en planet eller stjerne har på oss er utrolig liten. Faktisk kan det vises at den lege eller jordmor som tok deg imot da du ble født, utøvde en mye større gravitasjonskraft på ditt legeme enn alle planetene til sammen.

Det har merkelig nok ennå ikke gått opp for dagens astrologer at i tidens løp har dyrekretsens stjernebilder forskjøvet seg mot øst, slik at Solen ved vårjevndøgn nå går inn i Fiskene og ikke i Væren. Dette pga. av Jordens presesjon. Astrologenes teori stemmer altså ikke overens med virkeligheten på dette punktet heller. Det påstås ofte

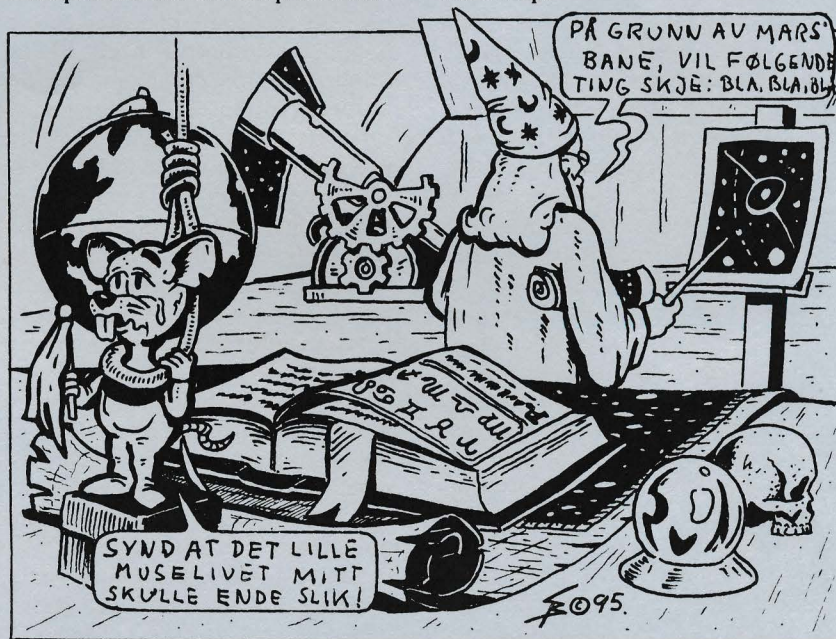
at selv om dyrekretsen er forskjøvet, så "passer" tolkningene likevel. Jaha? Men hvordan passet de da for 2000-3000 år siden? Er altså tolkningene også tilpasset etter hvert?

Planeten Uranus ble oppdaget i 1781, Neptun ble oppdaget i 1846, og Pluto i 1930. I 1978 fant man også ut at Pluto i virkeligheten kunne betraktes som to planeter i et dobbeltsystem. I tiden før disse oppdagelsene var disse planetene heller ikke med i astrologien, som blir påstått å være basert på en årtusenlang tradisjon. I nyere tid er så disse planetene også blitt tatt med. En tredjedel av planetene i horoskopet er altså ikke basert på noen tradisjon eller erfaring.

Hvem har bestemt at Uranus, Neptun, og Pluto skal ha de tillagte egenskaper og evne til påvirkning de ifølge astrologien har? Hvor er grunnlaget? Den ene astrologen gjentar bare det en tidligere astrolog har sagt/skrevet.

Målinger av planetbanene for Neptun og Pluto, tyder på at det kan eksistere minst én uoppdaget planet i vårt solsystem utenfor Plutos bane. Siden astrologien ennå ikke har denne planeten (og eventuelle andre hittil uoppdagede planeter, og vi må ikke glemme asteroidene og alle månene) med i sine horoskoper, hva sier dette om astrologiens nøyaktighet?

Selve tolkningen av horoskopet er vanligvis av så generell karakter at det er mulig for ethvert menneske å identifisere seg med hvilken som helst beskrivelse. Det er alltid noe som passer. En av grunnene til dette er vår egosentrisitet - det er mer interessant å lese om våre positive sider enn våre negative. For vi har jo flest positive, ikke sant? Disse legges jo da mer vekt på i et horoskop.

Astrologien opererer med en dyrekrets av 12 like store stjernetegn, til tross for at det i den dyrekretsen vi kan se på himmelen, befinner seg 13 stjernebilder av ulik størrelse og utstrekning. Men neida, det SKAL være 12, uansett om det stemmer med virkeligheten eller ikke! Og påstanden om at Slangebæreren, som er det berømte trettende tegnet, ligger helt ute i periferien, er visssvass. Det kan hvem som helst av dere kjapt kontrollere ved selvsyn med et stjernekart. Det er faktisk IKKE det tegnet som dekker minst av ekliptikken (som dyrekretsen strekker seg rundt). Jeg skal ikke ødelegge moroa ved å opplyse hvilket det er. Sjekk det selv!

Astrologiens påstander har blitt testet nøye flere ganger gjennom tidkrevende forsøk hvor et stort antall testpersoner har vært med. Disse testene viser, uten unntak, at astrologien ikke er i stand til å forutsi fremtidige hendelser eller beskrive et menneskes personlige egenskaper korrekt.

MICHE FALK

Svar:

Definisjoner og beskrivelser av hva astrologi egentlig er finnes mange steder, hvis man bare leser det som er skrevet om emnet. (Kort sagt er det en metode for å lære å forstå seg selv og andre.)

Leserbrevet er utformet som en belæring, ikke et spørsmål. Siden M. Falk tydeligvis ikke er interessert i andre astrologiske fakta enn de han trenger for å "motbevis" fenomenet, kan jeg bidra med hvordan vi "innsidere" opplever å skulle praktisere en "overtro". Når folk hører at dette er mitt yrke, kommer ofte replikken: Tror du på dette? Svaret er: Nei, men jeg ser det fungerer!

Når man skal uttale seg skråsikkert om en sak, er første bud at man setter seg inn i en viss mengde aktuell litteratur. Her kan jeg anbefale det forholdsvis ferske *Astrologisk Leksikon*. Forfatteren er ikke selv praktiserende astrolog, men en jordnær mann med sans for korrekte detaljer. Han laget dette imponerende verket fordi det var nødvendig å rydde opp i all "synsing og mening" som foregikk. Det har vært et nitid og tålmodighetskreven arbeid ettersom jeg forstår. De fleste astrologer har konsentrert seg om myke verdier som tolkning av horoskoper, og tekniske/astronomiske harde fakta har de kun akseptert som basiskunnskap for noe mer interessant. Her må standten ta selvkritikk. En mer vitenskapelig tilnærming av fenomenet har ikke stått på dagsorden, dermed har mange

sådanne forsøk vært foretatt av individer som har hatt en skeptisk innfallsvinkel (den er jo like forutinntatt som overtroen).

M. Falks innlegg er korrekt i den forstand at han bruker riktige ord, men har ikke forstått hva de betyr. Han beskriver mange astrologiske begrep, men unnlater å nevne resten av sammenhengen (slik går det når man leser noe man ikke er interessert i). Det breider jeg ham ikke for, det samme ville skjedd med undertegnede hvis hun prøvde seg på programmeringsspråk C.

Mange av hans "påstander" viser at han ikke har tatt seg bryet med å få ekte astrologi demonstrert. Den forslitte frasen om at det er så generelt at det kan passe på alle, holder ikke. Her er det bare å henvende seg til en god astrolog med flere fødselsdatoer, for så å sammenligne resultatet. Selv en med begrensede norskkunnskaper vil måtte si at disse ikke beskriver samme type personlighet. Dette oppleves ofte. Dessuten starter jeg med problemene i horoskopet, for det som fungerer lettvint, tar alle for gitt. Falk må gjerne prøve min versjon.

Det er en ting som Falk har fullstendig rett i (hurra), og det er at altfor mange astrologer ukritisk har repetert andres utsagn bare fordi det sto i en bok. Det er noe vi fortsatt sliter med. (I godt selskap - de fleste tror at det som står i avisene er sant.) Pluss at vi har vært helt sløve, som enda ikke har klart å skille klinten fra hveten og fått istand en organisasjon. Dermed har publikum ingen sjanse til å finne frem til en "ekte" astrolog. Nå begynner man endelig å innse dette, og i løpet av neste år burde det være ordnet.

Siden horoskoptolkning er basert på vår sivilisasjons myter - det som er nedlagt i felles underbevissthet - kan vi ikke blande hummer og kanari. Kinesernes rotter og hester betyr lite for oss nordboere, det vekker ingen gjenklang. Derfor kan vi ikke blande inn Slangebærere eller andre stjernekonstellasjoner, for de har ikke vært med under utarbeidelse av astrologien slik vi bruker den i dag. Basis er fastlagt, og det andre blir kun supplement.

Bevares, vi kan krydre med sorte hull og fiksstjerner, for det er nok å ta av. Men tolv stjernetegn skal det fortsatt være. (Hva med 13 timer i døgnet?)

Det finnes flere konstellasjoner i dyrekretsens periferi, som kunne blitt med. Tallet tolv går igjen, som før nevnt, i mange sammenhenger (finn noen selv).

Gammel astrologi har brukt planetene til og med Saturn, som kunne sees

med det blotte øye. Menneskenes utvikling førte til konstruksjon av teleskoper, og etterhvert som de ble forbedret, oppdaget man tre ytre planeter. Disse er tatt i bruk i moderne astrologi for å symbolisere den tekniske nyvinning, åndelige bevissthet og evne til samsfunnsforandring som vår nyere tid har medført.

Vi venter nå spent på at astronomene skal finne den planeten man begynner å ane utenfor Pluto. Tyren og Jomfruens tegn trenger "sine egne" planeter. Her er noe som skeptikerne ikke har fått med seg: Ti planeter hersker over tolv tegn, altså deler Tyr/Vekt på Venus, og Tvilling/Jomfru på Merkur i vår symbolikk. (Nå fikk dere noe nytt å "avsløre", helt gratis. Gleder meg til å se min egen "and" gjentatt også i andre land, for dere har vel et nettverk.)

Så kan nevnes at det finnes gamle astrologiske teknikker der man ikke kan bruke de tre ytterste planetene. Disse fungerer godt for oss som ønsker å bruke dem, selv om de nok ville bli mer effektive med en modifisering til dagens nivå. (Man kommer til Bergen med en T-Ford også i 1995...)

Det er viktig å skille mellom Siderisk og Tropisk dyrekrets. Moderne astrologi har hele tiden gått ut fra at Vårjevndøgn er første dag i Værens tegn. Presesjonen forårsaket av jordaksens bakoverdreining gjennom Zodiak'en ER faktisk en del av astrologers pensum. Man må nok gidde å lese litt mer for å få med seg hvorfor Væren skal være det første tegnet. Det er en Sisyfos-oppgave å formidle dette i et ikke-faglig forum for "skeptikere".

Nå beveger aksene seg fra Fiskene mot Vannmannen, og dette angir våre tidsaldrer. Vi er nå i en overgangperiode mellom disse to, der nye verdier skal integreres i felles bevissthet. Siden aksene bruker over to tusen år på å bevege seg gjennom ett tegn, har det ikke betydning for et personlig horoskop. Ingen behøver bytte stjernetegn av den grunn! Vi små mennesker på denne lille planeten er, som Falk så korrekt påpekte, meget selvsentrerte. (Vårt land er verdens navle, vår planet den eneste som teller i universet.) Men for å kunne beskrive noe så begrenset, trenger man bare den astrologi som kretser rundt ens egen person. Store trekk blir da kollektive, altså at de gjelder for en hel generasjon eller en sivilisasjon (presesjonen). Astrologene benytter fem himmellegemer for å symbolisere våre personlige egenskaper, og de fem ytre planetene påvirker/modifiserer disse. Innbyrdes aspekt mellom de ytre planeter beskriver en generasjon. Dette vil komme

lenger ut i artikkelserien.

Horoskopet beregnes fra det øyeblikk individet kommer ut i sitt egentlige element. Siden det ikke finnes noen sikker metode for å fastslå eksakt unnfangelsestidspunkt, er det hensiktsløst å bringe dette inn i bildet. (Hvis Falk vil ha denne varianten, får han prøve Kinesisk astrologi, men da kan nok ikke jeg hjelpe ham.) I fosterlivet henger man fysisk sammen med mor og fungerer ikke som selvstendig individ. Horoskopet skal beskrive en personlighet, og det blir man når navlestrengen klippes over. I Nord-Norge hadde vi i gamle dager et morsomt ordtak når vi skulle beskrive en vanskelig person: "Han er ikke riktig navla." Hvilket kanskje henspiller på dette?

Tidsskriftet UFOs lesere blir av andre ansett for å være åpne for alternative fenomener i vårt materielle livsførsel, derfor er det meget fornøydlig at disse nå hiver seg over astrologien og klassifiserer den som overtro. Lurer på hvilke reaksjoner Falk pleier å få når han formidler UFO-fenomenet til andre? Eller kanskje han egentlig ikke interesserer seg for UFOer? Han er vel bare enda en dedikert skeptiker som ser det nødvendig å hindre folk i å tro på det de ønsker, og dem har historien hatt mange av. Nå er basis i astrologien at man skal akseptere andre slik de er, og man lærer etterhvert å forstå egenskapene slik at dette blir lettere i hverdagen. Derfor har jeg ikke behov for å angripe Falk som person, han er like meningsberettiget som alle andre på vår jord. Dog synes jeg at man ikke bør rakke ned på noe som andre finner det verd å drive med!

Når jeg leser noe (hvor som helst) der man benytter ordene visssvass el.lign., vekkes min nysgjerrighet. I dette tilfellet røper det hvor innsenderen er på tynnest is. Kjære, det er da bare å forske på fenomenet og gi ut en ny bok, så vil du tjene litt på de overtroiske astrologer. Sett det ekstra stjernetegnet inn i sammenhengen slik at det selger, så kanskje du blir guru. (Mye mer konstruktivt enn å kritisere noe du vet for lite om!) Jeg betaler gjerne hvis du har noe å fare med. Mange av grunnkunnskapene er jo allerede til stede, det er bare å få ørlite praksis. Men skynd deg før det blir etablert en fagforening, for da må man avlegge eksamen før man får bruke tittelen...

Hvis man skal bli akseptert, må man først rydde opp i egne rekker.

Det kan være en blindvei å snakke om planetenes gravitasjonskraft. Radioaktiv stråling og røntgenstråling påvirker oss før vi visste at de fantes, eller hadde metoder for å påvise dem. Det

var jo ikke særlig lenge siden, og nå er det en selvfølge at alle vet hva det dreier seg om. Et lite tankekors?

Astrologien kan for såvidt være å tyv-titte i "Guds timeplan", uten at man forstår den store sammenhengen i naturens gang. Hvis vi alle skulle forholdt oss til kart i liten målestokk, uten no-engang å få satt dem sammen til en globus, ville vi muligens fortsatt trodd at jorden er flat...

Til alle tider har vi sett bakover og moret oss over forfedrenes primitive måter. Om tusen år vil man le av at vi brukte ledningsnett for å formidle samtaler, når man kunne brukt telepati gratis (les i science fiction litteraturen). Eller at transportmidler var bråkete, illeluktende forbrenningsmotorer, når man kunne brukt anti-magnetisk fremdrift. Men mennesket har jo aldri lært av historien.

Så det slår ikke skeptikerne at planetenes påvirkningskraft kan bli målbar en gang i fremtiden. Da er ikke de selv til stede, og da er det uinteressant. (*Apres-nous-le-deluge.*) Hvem var det som kritiserte vår egosentrisitet?

Menneskets ego er den største hindring for utvikling, det snubler vi i overalt. En annen hindring for utvikling, er disse enerverende typene som alltid skal kritisere det andre gjør. Unnskyld meg, men skeptikerne er i godt selskap med de vitenskapsmenn som skråsikert uttalte at mennesket kom aldri til å fly i luften, - ett av mange eksempler. For ikke å nevne den banksjef i Drammen som fikk ære av å foreta Norges første telefonsamtale. Han la på røret og sa med autoritet: "Denne innretningen er underholdende, men vil ikke komme til å få noen praktisk betydning i samfunnet". Synd at det ikke går an å dematerialisere en mobiltelefon til ham nå!

Vi får se positivt på slikt, og sette pris på at de holder oss nede på jorda. Ellers ville vi kanskje allerede rotet oss bort i Andromedataken, og det var vel ikke det som var meningen da vi fikk beskjed om å befolke jorda. At vi forsøpler den så mye at Melkeveien må bli neste adresse, tenker ikke mange på. Dette er ikke en digresjon, men fører nemlig fram til at her kan astrologien yte sitt lille bidrag ved å lære oss til å bruke våre egenskaper mer positivt og redusere egoets betydning. Da kan man komme videre med utviklingen istedetfor å krangle om meningsforskjeller. Er det ikke nok stadfestet at ingen har monopol på sannheten? (Eller er det bare bokstaver på et papir?) Alle som har fått et skriv kommentert av andre, opplever at man ikke har lest det nøye nok, eller misforstått mening-

en. Vel, det får vi ta i det kapittelet om Merkur som symboliserer kommunikasjon og intellekt. Neste leserinnlegg blir vel fra en som vil ha seg frabedt at en seriøs publikasjon sløser bort spalteplass på filosofisk tøv. Prøv da selv å delta i en redaksjon; enten får du kritikk for mangel på fornyelse, eller kritikk for å ta med uvesentlige emner. Alt er relativt, alles synsvinkel er forskjellig.

Innlegget avsluttes med at det er vitenskapelig bevist at astrologien ikke kan beskrive et menneskes egenskaper korrekt. Det må være foretatt av noen som er bedre enn statistikerne Gauquelins. Kunne jeg fått henvisning til sådan litteratur? Det finnes nemlig ikke i astrologiavdelingen, og jeg liker å ha flere sider av samme sak. Her må jeg få minne om noe som kalles polaritet, altså ytterlighetene av samme egenskap, (sør-nord, varm-kald, lys-mørk, god-ond, opp-ned). Det er diametrale forskjeller, men samme art. En person i stjernetegnet Jomfruen kan være ryddig og strukturert, mens en annen kan være et pirkete, kritisk petimeter. Samme egenskap, bare uttrykt i forskjellig ytterlighet. *Got it?* Flisespikking får meg til å tenke på noen som ligger og teller gresstrå i en plen og er uenige om antallet. Mens andre ser en grønn plen man kan gå barbeint i, eller ha en hyggelig picnic på.

Dear Earthling

Hi I am a creature from outer space. I have transformed myself into this piece of paper. Right now I am having sex with your fingers. I know you like it because you are smiling. Please pass me on to someone else because I'm really horny
Thanks

Derfor har *UFOs* redaksjon valgt å gi sine åpne og intelligente lesere en mulighet for å sette seg nærmere inn i astrologiens mangfoldighet, uten å måtte gå til innkjøp av litteratur. Det var ikke meningen å gi dere et helt kurs, for de som måtte ønske det, får oppsøke det selv. Hvis artikkelserien går for sakte for dere, er det bare å smøre seg med tålmodighet eller kjøpe *Astrologisk Leksikon*. Det er mange gode fagbøker på området, men hittil har jeg ikke klart å finne en med kort nok og tilstrekkelig forenklet innføring.

Ellers har jeg ofte tillatt meg å låne skeptikernes motto: Det går an å ha et åpent sinn uten å ha høl i hue. Neste gang vil jeg gjerne ha forklaring på hvorfor man kan bli så engasjert over et tema som er regnet som overtro og harmløs underholdning? Hvem føler seg truet av astrologi? Tar vi kunder fra noen, mon tro? Savner litt mer analyse fra "skeptikerne"! Kan den pirkete kritikken på siden av saken, egentlig være en avledningsmanøver? Det interessante er at det tørkes støv av de samme få påstandene: ekstra stjerne tegn/pre-sesjonen/vårjevndøgn/de ytre planetene/zodiakene. Hver gang presenteres det som nyoppdaget. Man påstår at astrologene ikke har hørt om disse fenomenene, selv om de finnes i all litteratur vi bruker. Hvem er det da som ikke har lest lekse si? Utgivelsesdato står da vitterlig i en bok, og du kan finne stoff om denne sensasjonelle nye Slangebæreren langt tilbake i tid.

Når jeg blir stor skal jeg studere filosofi isteden, for det er liksom mer lovlig. Akk ja, all den energi som sløses med å si at "min mening er bedre enn din." Det verste er at vi alle er like skyldige. Men noe skal vi nå more oss med. *Thank heaven* for at man lever i en tidsalder med *INTERNETT*! Wow, der foregår det, og ikke i høflige vendinger heller. *Let's go surfing, guys!!!* (Ikke ta livet så forbasket høytidelig, det varer jo ikke evig likevel.)

EVELYN BAKKEN

Dette blir første og siste gang astrologi *pro et kontra* debatteres i dette tidsskriftet. Artikkelserien er tatt med for at leserne skal få et innblikk i astrologi fra en "innsider". Skeptikere som har kritiske bemerkninger til emnet bes benytte andre fora, f.eks. *Astrologisk Forum*. Interessen for slike diskusjoner antas å være høyere blant AFs lesere enn for tidsskriftet *UFOs* vedkommende.

Det kan også anbefales å delta på noen av de mange konferansene på Internett (som antydnet i svaret) for dem som har anledning til dette.

RED

Kanaliserte skuffelser fra finsk lege

Jeg er så inderlig lei av "kanaliserte bøker"! Ja, unnskyld meg, men begrepet svindel ligger meg på tungen når jeg leser disse "overleveringene av kosmisk visdom" ført i pennen av kvinner (og av og til menn) som er blitt kontaktet for å feste på papiret råd og tanker fra "utenomjordiske vesener". Vesenene som de foregir skal ha en intelligens som langt overgår menneskenes.

Jeg får skynde meg å tilføye at jeg har vært levende opptatt av utenomjordisk intelligens i store deler av mitt voksne liv og at jeg ville vært overlykkelig om disse "kanalisererne" virkelig hadde formidlet kosmisk visdom. Problemet er at de fremstår som middels intelligente, moraliserende mennesker med heller lav skrivekyndighet. Den første av disse middelmådighetene jeg leste var den amerikanske kvinnen Jane Roberts, forfatteren av bl.a. *Seth Speaks*. Den var en sammenhengende smørje av plattheter, floskler og middelmådig, småborgerlig moralisering. Hvis det er representativt for den "høyere kosmiske intelligens", da er det ikke mye håp.

Nytt av året, i norsk oversettelse, er boken *Universets Barn* av den finske legen Dr. Rauni-Leena Luukanen. Innholdet påstås å være den høyeste kosmiske visdom, kanalisert og ført i pennen av en kvinne som er helt uten eget ansvar for det som står skrevet. Resultatet er den samme smørjen av plattheter, floskler og middelmådig moralisering, skrevet etter "klipp-og-lim" metoden.

Store deler av det hun skriver er sant, for all del. Hun skriver at menneskeheten har stelt seg dårlig og at vi vil gå vår undergang i møte som art om vi ikke endrer vår adferd drastisk. Dette er stort sett også hele budskapet hun formidler. Både Bellona og Greenpeace presenterer dette svært mye bedre, ved hjelp av argumenter basert på vanlig sunt jordisk bondevett. Hun skriver også at Jordens mennesker er et eksperiment, og som sådan fremstår som et av de minst intelligente vesener i Universet. Jeg har ingen problemer med å akseptere dette; det holder i grunnen å lese aviser eller se på TV for å få denne meldingen i klartekst. Problemet med Luukanens bok er vel i første rekke at dette påstått superintelligente vesenet som har benyttet henne som kanal til synelatende har et intelligensnivå som en middels gymnasiast. Og at boken hennes likner en overdimensjonert skolestil om verdens elendighet og romvesener som skal redde oss, skrevet av en naiv og romantisk tenåring.

Universets Barn har dessverre ingen av de kvaliteter som skal til for å gjøre den lesverdig; den er et overfladisk, overflødig makkverk skrevet av en amatør. Det er sørgelig at Forlaget Grøndahl & Dreyer ikke har konsulenter som tør å rådggi sine forfattere eller redigere vekk i alle fall de mest åpenbare plattheter og gjentakelser fra deres bøker. Men det er utvilsomt penger i slik litteratur, og da spiller åpenbart ikke innholdet og stil noen særlig rolle.

STEIN JARVING

Svar:

Vi kan dessverre bare si oss enig i disse synspunktene. Fenomenet Rauni-Leena Luukanen er behørig omtalt både i dette og tidligere numre av *UFO*.

RED

Om Luukanen, astrologi og parapsykologi

Jeg vil først takke for et interessant og innholdsrikt blad. Tidsskriftet *UFO* fikk virkelig en ansiktsløftning i og med innføringen av ny layout. Det er interessant å lese alle leserinnleggene om hva andre mener, og *UFO* og jeg må nok for min egen del uttrykke min forundring over hvor mange rare meningsytringer det finnes blant *UFO-NORGES* abonnenter. Enkelte av innleggene antyder at *UFOs* redaksjon ikke må kritisere budskapet til f.eks. Rauni-Leena Luukanen. Meningen er visst at *UFO-NORGE*-redaksjonen kun skal være en salgs referent for mer eller mindre seriøse personer, og at leserinnlegg ikke skal kommenteres! Dette vaset som den tidligere finske legen strør om seg med i bokform, imponerer visst mange lesere. Men det som glemmes er at opplevelsene kun er hennes egne, og ikke kan oppleves av andre. Ellers er jeg enig med leseren som syntes at astrologi-avdelingen ikke passer i magasinet. Å trekke inn astrologi tror jeg bare vil forkludre en videre forståelse av *UFO*-problemet. Etter mitt skjønn har ikke astrologer til nå bidratt med noen gode forklaringsmodeller for hva de selv holder på med, og de har heller ikke bidratt med noe fornuftig angående *UFO*-fenomenet.

Det har i flere av leserinnleggene vært rettet kritikk mot *UFO-NORGES* syn på hva *UFO* kan dreie seg om. Organisasjonen hevder selv at de ikke vil ta standpunkt til en forklaringsmodell, og dette gjør de heller ikke. Jeg syntes at organisasjonen takler dette bra, og stiller med åpent sinn som det hevdes. Derfor er det, selv om jeg ikke

liker det, en logisk konsekvens at et tema som astrologi trekkes inn. Det som må kreves av en god forklaringsmodell, er at modellen må gi svar på spørsmål om UFO som hvem som helst kan etterprøve. Kan vi finne lovmessigheter og likhetstrekk ved å gjøre observasjoner og målinger? Derfor syntes jeg at arbeidet som ble gjort i Hessdalen er viktig fordi man her brukte vitenskapelige metoder som jeg tror (desverre for noen) er den eneste måten vi mennesker kan gå fram for å løse UFO-gåten. Om det viser seg at vi virkelig har besøk fra verdensrommet, eller det hele er av jordisk opprinnelse, er likegyldig for løsningen på fenomenet. Det sørgelige er at mennesker som hevder at de har løningen på UFO-gåten ikke er villige til å fremlegge data som hvem som helst kan studere og etterprøve. Denne tidligere finske legen kan ikke invitere utenforstående til sine seanser med påståtte utenomjordiske, og si: "husk å ta med deg fotoapparat". Jeg tror at f.eks. parapsykologer og astrologer først selv må kunne fremlegge sikre reproduerbare målinger og data på egne problemstillinger. Deretter kan seriøse ufologer kan gå inn i materialet og se om noe av de samme forklaringsmodellene kan brukes.

HANS RAGNAR NORLI

UFO-NORGE i "forandring"

Når en leser referatet fra årsmøtet 1. og 2. oktober 1994, så virker det svært merkelig at en håndfull medlemmer kan legge ned en forening med 830

personer.

Finnes det ikke vedtekter?

At det heller ikke ble fremlagt noe regnskap virker også svært useriøst. Jeg kan være enig med Leslie Bjørkelund at en slik driftform ikke går an.

Vi som er "medlemmer" må kunne forlange at vedtaket på årsmøtet i 1994 blir kjent ugyldig og at foreningen fortsetter som før. Det er ikke all "privatisering" som er av det gode heller.

Så til referatene som sto i UFO nr. 1 1995.

1. Rapporten fra anonym rapportør om en såkalt "høydott" over min eiendom i juli 1965. Er dette et forsøk på desinformasjon igjen? Det står at objektet "kom fra sydøst og fløy i nordlig retning".

Var det så at høydotten hadde vært på sydentur og ville hjem igjen, for Nesherad ligger jo rett nord for Funne-mark.

Ta med kompass neste gang!

2. Så var det "militærøvelsen" vi snakket om på turen til Laugtjønn i vinter (se side 9 i UFO nr. 1).

Det stemmer nok at det var militærøvelse den 26. januar, men observasjonen som er omtalt fant sted den 12. januar kl. 20.30. Så hva for slags røde kuler var det jetflyene forfulgte når datoen også måtte trikses med?

Og var det ikke for den tredje kulen som var lysende gulhvit så kunne det ha vært et nytt hemmelig våpen, eller var det det likevel?

Flares mot Nisservann: Det var vel den 26. januar dette også da?

Forresten ligger Nisservann mange mil lenger vest, men retningen til de to røde kulene kunne nok passe med det-

te vannet. De måtte da bevege seg etter terrenget.

Det er derfor ikke rart at "Roswellhendelsen" synes vanskelig. Eller hva synes andre X-medlemmer?

ANDERS JAN FUNNEMARK

Svar:

Jeg trodde vi hadde klargjort hvorfor vi besluttet å gå fra betegnelsen medlemskap til abonnenter (side 29, siste avsnitt, UFO nr. 3 1994). Poenget er at UFO-NORGE i praksis fortsetter som før, de aller fleste lesere av tidsskriftet heter nå abonnenter og fortsetter å lese, et forhåpentligvis enda bedre tidsskrift enn før. De som vil gjøre noe ekstra innen organisasjonen tar kontakt undertegnede eller noen av Komiténs medlemmer og kan læres opp til å bli feltforskere. Disse sorterer da under de forskjellige avdelingsledere og vil være såkalt aktive representanter for UFO-NORGE, underlagt visse retningslinjer.

Når det gjelder regnskapet for 1994, står det klart (også på side 29) at det ikke var endelig når Landsmøtet ble avholdt. Imidlertid tas overskuddet så langt med, og beholdning pr. 1. oktober. Det har vært vanlig at de som har måttet ønske det kan skrive og be om tilsendt regnskap.

Som sagt håper jeg at den hevede kvalitet på bladet rettferdiggjør avgjørelsen om å gå over fra medlemskap til abonnement, slik at vi nå er ferdig med den diskusjonen. I tillegg kan nevnes at det ikke er særlig inspirerende å arrangere ressurskrevende landsmøter (med hensyn til tid og penger) når det kun dukker opp en håndfull men-

"Bortføringenes dag"

BUFORA konferanse i 1996

Lørdag 20. april 1996, kl. 10.00 til 18.00
Pennine Theatre, Sheffield Hallam University
Pond Street, Sheffield, England.

Økningen i antall CE-IV rapporter (nærkontakter av 4. grad) har vært kolossal verden over i de senere år.

BUFORA (The British UFO Research Association) fokuserer på påstandene om bortføringer og tilhørende undersøkelser, på denne spesialkonferansen som varer kun én dag.

Ennå er ikke talerlisten ferdig, men BUFORA er meget glad for å kunne invitere **Whitley Strieber** til å holde sitt første foredrag i England, der han informerer om sine erfaringer som førte til boken *Communion* (Nærkontakt). Av mange ansett for å være vendepunktet for oppmerksomheten rundt bortføringssaker over hele verden.

Andre talere vil i tillegg til andre omfatte Philip Mantle, John Spencer og Mike Wootten.

Britiske CE IV-"ofre" inklusiv Linda Jones vil også inviteres til å dele sine erfaringer med publikum.

Billettbestillinger kan sendes: BUFORA (Abduct), 1 Woodhall Drive, Batley, West Yorkshire, WF17 7SW, England. Telefon: 00 44 1924 444 049.

nesker utenom styret. Det er tydelig at de aller fleste helst vil være passive lesere, og da er det opp til oss å levere et så bra produkt som mulig.

Angående rapportene kan dette sies:

1. "Høydott-saken" ble innrapportert fra et familiemedlem til A.J. Funnemark. Dette visste ikke vi da, og vi behandlet saken på vanlig måte. Uoverenstemmelser og eventuelle intriger i denne sak vil UFO-NORGE ikke ta stilling til. (En telefon fra A.J. Funnemark kunne informere at han hadde sjekket avisene i Telemark for påstanden om at høysåten også hadde vært innom der, uten at han fant noe på det angjeldene tidspunkt (en gang i 60-årene).

2. I forbindelse med dette punkt har vi igjen vært i kontakt med major Fredriksen på Mågerøy radarstasjon ved Tønsberg, som kunne bekrefte at de vanligste militærøvelsene holdes tirsdager og torsdager. Disse inneholder ofte nattøvelser. Siden den 12. januar var en torsdag var det også naturlig å anta at det var en slik øvelse som helt eller delvis var observert. At det ble stående 26. januar (også en torsdag) i artikkelen i bladet setter UFO-NORGE på sin tabbekvote over skrivefeil. Uansett har vi tatt høyde for at den nevnte forklaringen ikke nødvendigvis er hva som ble observert, at det er et forsøk på en mulig forklaring (se side 9, siste avsnitt i tekstboksen i nr. 1 1995). Her sier vår kontakt at kulene ikke lar seg forklare som øvelseaktiviteter, og kan altså defineres som UFO.

Vi har vondt for å tro at det dreier seg om bevisst tilsløring av fakta i denne sak, og at den derfor ikke fortjener å sammenlignes med Roswell-saken. Egentlig forstår vi ikke helt den krasse kritikken.

ODD-GUNNAR RØED

Avstander i universet II

I UFO nr. 1 1995 hadde jeg et leserinnlegg der to ting ble tatt opp. Det ene var et UFO-fenomens hastighet, det andre var avstander mellom himmellegemer målt i frekvens.

Det ble ikke ført noe skikkelig bevis for påstandene, derfor vil jeg utdype dette litt nærmere.

Først litt om det å bevise teorier. Til å bevise begge påstandene har jeg benyttet formler fra klassisk fysikk, med en tilleggsformel fra fraktal-matematikken. De klassiske formlene trenger ikke noe bevis, derfor er det bare fraktalpotensen med sin dimensjon på 1,5 som trenger å bevises.

Selve fraktalformelen trenger ikke noe bevis, det må være anvendelsen av den her.

Men først litt om hva fraktaler er. Det er en forholdsvis ny gren av matematikken, som ble oppdaget i 1975 av den polskfødte matematikeren Benoit Mandelbrot. Fraktal står for brøk og formelen for en fraktal skrives slik:

$$Z = Z^2 + n$$

Z er et komplekst tall, dvs. dette er vektorer der en bruker et koordinatsystem der den såkalte realdelen av tallet ligger langs X-aksen og den såkalte imaginærdelen ligger langs Y-aksen. Videre har en innført at kvadratroten av -1 kalles i. Dette for å kunne regne ut kvadratroten av negative tall. Vi ser videre av formelen for Z at resultatet fra forrige utregning pluss et tillegg, blir lik nytt resultat osv.

Fraktaler har den egenskapen at de gjentar seg selv i det uendelige. Hvis man lager computergrafikk av en fraktal, vil fraktalen være bygget opp av mindre fraktaler med nøyaktig samme utseende som den store.

En fraktalformel er benyttet i den andre utregningen, men først utregning av hastigheten til UFOet. Den gjelder bare innenfor jordens gravitasjonsfelts fraktal dimensjon. Det gjelder at UFOet kan forandre både farge og fasing, hvis det beveger seg i en annen fraktal dimensjon.

Vi har denne formelen for sentriperitakselerasjonen:

$$a = v^2/R$$

[Både innsender og lesere får ha redaksjonen unnskyldt. På grunn av et utilstrekkelig karaktersett i sideombrekkningsprogrammet, kan ikke vanlige matematiske notasjoner skrives i klartekst. På denne måten blir tegnet for "kvadratroten av X" skrevet som $X^{1/2}$, dvs. på såkalt parameterform. Den greske bokstaven lambda (som ser ut som en omvendt y) blir til " Λ_n " (med indeks) etc. Det tas forbehold med hensyn til eventuelle trykkfeil! Red. anm.]

Denne løser vi med hensyn på v som er gravitasjonsfeltets hastighet, og får:

$$v = (a \cdot R)^{1/2}$$

Setter vi inn for tyngdens akselerasjon og jordens radius får vi hastigheten for gravitasjonsfeltet:

$$v = (9,8 \cdot 6,37 \cdot 10^6)^{1/2} = 7901 \text{ [m/s]}$$

Det er altså denne hastigheten som ligger nær opptil 30 000 km/t, og som er målt på lysfenomener i Hessdalen.

Så var det den andre påstanden der

undertegnede sammenligner frekvens med lengdeavstand. Her bruker jeg også formler fra klassisk pendelfysikk til å bevise påstanden, med unntak av bølgelengden som opphøyes i en brøk (fraktaldimensjon).

Beviset bruker jordkloden som en matematisk pendel der periodetiden for et pendelutslag tilnærmet skal bli 86 000 sekunder for et døgn rotasjon. Først regner vi ut bølgelengden:

$$\Lambda_1 = v_g/f_1 = 7901/(6,37 \cdot 10^6) = 1,24 \cdot 10^{-3} \text{ [m]}$$

Deretter regner vi ut frekvens nr. 2, som ligger fraktal dimensjonen 1,5 høyere opp:

$$f_2 = (\Lambda_1^{1/2})/g = 4,45 \cdot 10^{-6} \text{ [1/s]}$$

Deretter regner vi ut ny bølgelengde. Dette blir lengden av pendelen:

$$\Lambda_2 = v_g/f_2 = 7901/(4,45 \cdot 10^{-6}) = 1,77 \cdot 10^9 \text{ [m]}$$

Til slutt bruker vi den velkjente formelen for utregningen av svingetiden for en matematisk pendel.

Innsatt i denne får vi tiden i sekunder for ett døgn forløp:

$$T = 2\pi \cdot (\Lambda_2/g)^{1/2} = 2\pi \cdot ((1,77 \cdot 10^9)/9,8)^{1/2} = 8,44 \cdot 10^4 \text{ [s]}$$

KNUT OVE HAUGE

Svar:

I UFO nr. 1 i år ønsket du å formidle en teori om hastigheter; som bevisførsel beskrev du en utregning av hvordan avstander mellom himmellegemer kunne måles i frekvens, ut fra legemenes "energimaksima i sortlegemestrålingen".

Da du nå som nærmere forklaring på hva du mener sender inn utregninger for en helt annen del av fysikken, må jeg dessverre si at jeg har mistet tråden.

Jeg er ikke den rette til å forstå hva du mener, håper du finner noen som forstår deg bedre.

JAN QUAM

Er det noen av leserne som er interesserte i videre diskusjon med Knut Ove Hauge, formidler vi gjerne kontakt.

RED

Hva vi egentlig snakker om

UFO-NORGE hevder at så lenge vi ikke har håndfaste beviser, så vet vi bare at vi egentlig ikke vet. Det ender opp med tro og indisier, på tross av at tusener på tusener har sett UFOer.

Mange lesere, meg selv inkludert, må bare innrømme at dette er den beste og mest objektive innfallsvinkelen til UFO-saker. Selv om vi er aldri så irritert på denne snevre vitenskapelige holdningen, kan den strengt tatt ikke motsies.

Men her stanser også enigheten med UFO-NORGE. Organisasjonen har et altfor subjektivt syn på UFOer ved at dere stadig snakker om *naturfenomener*. Romskipsteorien blir altfor ofte smilt over og delvis latterliggjort.

Tror virkelig UFO-NORGE at naturfenomener kan materialisere:

- sølvfarvede tallerkener som forflytter seg intelligent ved å stå stille eller med en vanvittig fart.

- sigarformede "luftskip", som ofte slipper ut mindre, lysende fartøyer.

- trapesformede/tallerkenformede objekter med "lyskastere"

- lys"fenomener" som beveger seg på en intelligent måte og som i noen tilfeller returnerer lyssignaler.

- også videre.

Å tro at naturfenomener kan lage alt dette er som å *virkelig* tro på julenissen. Millioner av mennesker i verden og hundrevis i Norge har faktisk sett disse "fenomenene".

Det er ren mistillit fra UFO-NORGE overfor disse menneskene å kalle disse "fenomenene" for naturfenomener. Dette naturfenomen - synet rammer også innmelderne til bladet.

Folk her i landet er stort sett mye mer intelligente enn hva UFO-NORGE tydeligvis tror. Ser man en lysende kule med jevn fart og stø kurs over himmelen en kveld, da er det en meteor eller satellitt, eller et fly. Det tror jeg vanlige folk vet. Tror dere Forsvarets etterretningstjeneste hadde brydd seg hvis de hadde betraktet dette som et naturfenomen (jfr. TV 2 reportasje). Eller tror dere Forsvaret har misforstått?

For all del - man skal ha flere muligheter åpne, men i vitenskapens objektive navn er man forpliktet til å ta med romskipsteorien som en meget viktig mulighet. UFO-NORGE har ikke gjort dette!

For ikke lenge siden hadde vi to "vitenskapsmenn" i et debattprogram på TV 2. Erik Tandberg og en professor fra NTH uttalte seg. [Det siktes her til professor ved Institutt for teoretisk astrofysikk ved Universitetet i Oslo, Kaare Aksnes, red. anm.] Professoren uttalte at det er umulig for en eventuell fjern sivilisasjon å komme hit på grunn av de enorme avstandene. Det ville faktisk tatt tusener av år med nåtidens teknologi. (Les: *Vår teknologi*). Dessverre vet jeg at slike meninger deler han med utallige andre "vitenskaps-

menn". Slike uttalelser er så primitive og *uintelligente* at de nesten ikke bør kommenteres. Erik Tandberg utmerket seg heller ikke, med sine snevre synspunkter og arroganse overfor de fremmøtte observatørene. UFO-NORGEs representant derimot, klarte seg utmerket.

De fleste vitenskapsmenn aksepterer at det kan være andre sivilisasjoner i universet. Det er tøvete å tro at ingen fremmede sivilisasjoner ikke kan ha oppnådd en teknologi som er vår egen langt overlegen.

Til slutt: Luukanen/Jannicke må få lov til å ytre hva de mener å ha sett uten å bli "slaktet" i *UFO*. Innmelderne til bladet får da en respektfull behandling uten at de kan bevise noe. At de også trekker inn parapsykologi og bortføringer bør heller ikke hånes. Flere millioner amerikanere hevder at de er blitt bortført av UFOer. Flere verdenskjente psykologer anser flere bortføringer som troverdige (ved hypnose).

Ellers takk for et meget bra blad!

BERNT SMEDVIG
Hafrsfjord

Svar:

Allerede i første avsnitt definerer du hva begrepet UFO står for, når du sier at "Det ender opp med tro og indisier, på tross av at tusener har sett UFOer". Klart de har sett UFOer. Det er jo det vi kaller dette fenomenet så lenge vi ikke vet hva det er. Romskip derimot er ingen UFO, da er det jo definert som noe, altså IFO (Identifisert Flygende Objekt).

Jeg skjønner ikke helt årsaken til denne ensidige kritikken. Vi kaller jo bare fenomenet UFO, forsøker å finne naturlige svar, og i de tilfellene vi ikke greier det (og det er en god del), så *vet* vi ikke hva det er, og arkiverer det som UFO, altså ukjent. Kan det være så vanvittig feil? Framtiden får helt sikkert fram flere svar vi ikke kan legge på bordet i dag, og vi gleder oss like mye som alle andre til den dagen kommer. Enten svaret blir besøk fra andre verdener, andre dimensjoner, andre tidssoner, om det kommer fra menneskenes fantasi, underbevissthet eller om det simpelthen dreier seg om hittil ukjente naturfenomener. Eller kanskje det dreier seg om alle disse mulige løsningsene, eller noe vi ennå ikke kan tenke oss. Poenget er at vi ennå ikke vet, eller kan bevise noe.

Når det gjelder kritikken av Tandberg og Kaare Aksnes må jeg jo til en viss grad si meg enig. Jeg vil bare ikke bruke så sterke uttrykk. De kan ha sine snevre synspunkter, men primitive og *uintelligente* er de så langt ifra. Utdan-

ningsmessig ligger de nok en god del lenger framme i løypa enn mannen i gata. Men det er ikke alle gitt å tenke i nye baner, spesielt ikke eldre vitenskapsmenn og lignende.

Jeg håper bladet i seg selv besvarer resten av dette brevet, for det kommer vel litt an på øynene som leser også?

ODD-GUNNAR RØED

På grunn av mange innkomne leserbrev greier vi ikke alltid å få alle på trykk i hvert nummer. De av innsenderne som savner eventuelle innlegg, bes smøre seg med tålmodighet, da vil prøve å få dem med - før eller siden.

RED

Slutt med penger fra Bigelow

Da finansmagnaten Bigelow ifjor bevilget et større beløp fra Bigelow Foundation til amerikansk UFO-forskning, fikk de tre amerikanske UFO-organisasjonene CUFOS, MUFON og FUFOR dollartegn i øynene. Det var bare én betingelse knyttet til donasjonen, nemlig at de tre organisasjonene kunne bli enige om prosjektene. Dette greide de, og i det forløpne år har de faktisk gjennomført eller påbegynt en rekke interessante prosjekter for Bigelows penger. Men nå er det slutt.

Da styret i Bigelow Foundation avholdt et av sine kvartalsmøter nå i juli, var det også avslutningen av det første regnskapsåret, og Bigelow ønsket å fornye avtalen. Mens CUFOS/MUFON/FUFOR tidligere selv kunne fordele pengene, ville Bigelow nå ha større innflytelse og vetorett, og bl.a. ønsket Bigelow å få igangsatt undersøkelser av mer kontroversielle emner som kornsirkler og dyrelemlestelser ("animal mutilations"). Dette syntes de seriøse organisasjonene ikke noe særlig om - i hvertfall kunne de ikke bli enige om det fremtidige samarbeide, og avtalen med Bigelow Foundation ble dermed opphevet.

Kilde:

CNI News - Volume 10.2, September 7., 1995/UFO-NYT nr. 5 1995.

PROJECT HESSDALEN

Av Erling Strand

For våre nye lesere bringer vi her et resymé av hva som er gjort i forbindelse med PROJECT HESSDALEN de siste 12 årene. Artikkelen kan også være nyttig for dem som har fulgt med denne saken de senere årene, da den i tillegg beskriver hvilke delprosjekter som utføres for tiden, samt planene videre fremover.

PROJECT HESSDALEN ble dannet i 1983 av en frittstående prosjektgruppe bestående av artikkelforfatteren, samt flere fremstående UFO-etterforskere. Prosjektets hovedmålsetting var og er å finne ut av "de ukjente lyskildene", som så ofte har blitt sett i Hessdalen, helt siden de dukket opp i desember 1981. I årene 1981 til 1985 var det svært mange observasjoner av disse lysfenomenene, og selv om aktiviteten har vært lavere i de siste 8-10 år, kommer det fremdeles inn sporadiske rapporter.

De (ennå) ukjente lysfenomenene er også blitt omtalt som UFOer, og da begrepet UFO ofte blir mistolket, er det i denne sammenheng blitt en belastning. Vitenskapsmenn som forsker spesielt på dette har gitt det navnet "Hessdalsfenomenet" (Hessdalen-Phenomenon - H.P.).

Hva er så dette fenomenet? Ingen har ennå klart komme med noen fornuftig og fyllestgjørende forklaring.

Merkelige lysfenomener blir sett mange steder i verden. På noen av disse stedene observeres fenomenene hyppigere enn ellers. Hessdalen, som ligger ca. 30 kilometer nordvest for Røros, er et slikt sted.

Prosjektgruppen arrangerte en feltaksjon i Hessdalen to ganger, vinteren 1984 og 1985. Mange instrumenter ble benyttet og flere målinger gjort av dette fenomenet. En engelskspråklig rapport ble utarbeidet og gitt ut i 1985

Disse feltaksjonene og måleresultatene har fått til dels bred oppmerksom-

het, og er blitt presentert og diskutert på flere vitenskapelige konferanser, i foreninger og lag og ellers blant vanlige folk. Informasjon om prosjektene har også blitt offentliggjort via foredrag, artikler i fagtidsskrifter, ukepresse, aviser, bøker og i radio og TV.

Et internasjonalt arbeidseminar ble arrangert for første gang i mars 1994, hvor 27 vitenskapsmenn fra 8 land deltok. En oversikt over det som ble presentert ("proceedings") på dette seminaret vil bli utgitt i løpet av kort tid.

Videre er det planer om å lage en automatisk målestasjon som kan plasseres i Hessdalen. Den vil kunne registrere det som er nødvendig for å forske videre på dette fenomenet. Stasjonen vil være i kontinuerlig drift, og enhver "anomali" vil generere en nødvendig målesekvens. Disse dataene skal kunne overføres direkte til eksperter for analyse.

Flere vitenskapsfolk, fra universiteter i inn- og utland, har sagt seg interessert i å være med på dette prosjektet. Deriblant finnes det også en nobelpriskandidat. Det videre arbeidet med prosjektet vil bli gjort av en prosjektgruppe ved Høgskolen i Østfold (HiØ), i samarbeid med andre forskere.

Bakgrunn

Hessdalsfenomenet er oftest blitt observert som en lyskilde, som kan være så sterk at den lyser opp omgivelsene i nærheten.

Lyskilden har en diameter som kan variere fra (anslått) én centimeter og opp til flere meter i diameter. Form og fasing kan også variere. Ofte har fenomenet elliptisk form. Noen observatører har beskrevet det som en pistolkule; andre ganger er det rundt (sfærisk). Mange andre fasoner er også beskrevet. Levetiden for fenomenet kan være fra brøkdelen av et sekund til flere timer. Det kan stå stille i mange minutter, for deretter å bevege seg sakte rundt omkring. Ofte observeres det nært bakken, slik at fjell eller andre landskapsformer kan sees i bakgrun-

nen. Observatører har sett det stå stille i fjellsiden i mange minutter, før det beveger nedover i dalen og forsvinner. Hessdalsfenomenet kan også bevege seg meget raskt; Ca. 30 000 km/t er blitt målt med radar.

Hessdalsfenomenet har fått sitt navn etter Hessdalen, som er en 10-12 kilometer lang dal med ca. 200 innbyggere, beliggende i Sør-Trøndelag. Veien opp til Hessdalen går fra tettstedet Ålen, som ligger ca. 35 kilometer nordvest for Røros, langs riksvei 30. Reiser man veien fra Ålen kommer man inn nord i Hessdalen, som ligger i nord-syd retning. Dalen ligger i 600-700 meters høyde, med fjellområder på begge sider opp til 1000-1100 moh.

"Hessdalsfenomener" finnes over hele verden. De viser seg ofte som en sterk lyskilde, som kan dukke opp mange ganger i løpet av en tidsperiode i et begrenset område. Typisk varer en slik tidsperiode fra én til tre uker. I noen slike områder (som også kalles "vindusområder") observeres slike fenomener ekstra ofte, og et slikt område er altså Hessdalen. Tidsperioden som dette vedvarte, var her imidlertid tre-fire år, i motsetning til de sedvanlige én til tre ukene. Observasjonene startet i desember 1981 og pågikk fram til 1985. Når det pågikk, var også hyppigheten mye større her enn i andre tilsvarende områder. På det meste kunne fenomenet observeres to ganger per dag eller 7-8 ganger per uke. Dette gjør Hessdalen meget spesiell i denne sammenheng. Fortsatt observeres det ukjente lyskilder der, dog ikke med så stor hyppighet.

Lysfenomenene kan utstråle mye effekt i form av lys over lang tid. Levetiden på flere timer (i enkelte tilfeller) er det som er vanskeligst å forklare. Ennå har som sagt ingen klart å finne ut hva dette er. Fysikerne har mange teorier om hvordan et slikt lys kan begynne å lyse, men de forskjellige teoriene er svært forskjellige fra hverandre.

En av hovedgrunnene til at det ikke er funnet noen god forklaring på fe-

Erling Strand er lektor ved Høgskolen i Østfold. Han kan nås på Internett på følgende e-mail adresse: erling.p.strand@hiof.no.

Deler av Hessdalsrapporten, omtalt i artikkelen (fra 1985, samt oppdateringer) er lagt ut på Internett/World Wide Web. Adressen er: [HTTP://WWW.HIOF.NO](http://www.hiof.no) (Høgskolen i Østfold).

nomener av denne type, er at det er gjort for få på-stedet undersøkelser i de områdene de viser seg. Det finnes nesten ingen objektive, instrumentelle registreringer av denne typen fenomener. Teoretikerne har derfor svært begrenset grunnlagsmateriale som de kan basere sine hypoteser på.

Hovedårsaken til at det nesten ikke finnes målinger av Hessdalsfenomenet og tilsvarende er at "man vet ikke når og hvor de opptrer", dvs. de er såkalt transiente. Hessdalen har imidlertid vært spesiell i så måte og der har det (i alle fall tidligere) vært en rimelig stor sjanse for at man kan få fenomenet registrert direkte.

Tidligere undersøkelser

Det var først etter to år med hyppige observasjoner i Hessdalen at det ble det gjort vitenskapelige målinger av "Hessdalsfenomenet". Som tidligere nevnt ble en frittstående prosjektgruppe med fem medlemmer dannet i juni 1983. De startet PROJECT HESSDALEN, og allerede den 27. august samme år ble prosjektet presentert på BUFORAs (British UFO Research

Association) internasjonale kongress i England. I løpet av høsten 1983 ble det utarbeidet en prosjektplan. Denne ble utformet av prosjektgruppen i samarbeid med Forsvarets forskningsinstitutt (FFI), representanter for Forsvaret og forskere ved Universitetet i Bergen (UiB). Den 19. november 1983 ble planen presentert og diskutert med lokalbefolkningen i Hessdalen. De virket meget tilfredse med at "noe ble gjort" for finne ut av hva som kunne ligge bak de til da mange observasjoner av Hessdalsfenomenet.

I løpet av vinteren 1984, fra 21. januar til 26. februar, var en campingvogn full av instrumenter plassert i Hessdalen.

Det ble brukt kamera med gitter for å finne ut hvordan spekteret til lyset var. Det ble brukt "IR-viewer" for å se om det sendte ut varmestråling. Spektrumanalysator ble brukt for å finne ut om fenomenet sendte ut elektromagnetisk stråling og magnetometer for å finne ut om det hadde noe med magnetisme å gjøre. Man brukte radar for å se om det reflekterte radarstråler, og i så fall for finne ut avstand og midlere hastighet. Geigerteller ble benyttet for

å finne ut om fenomenet sendte ut radioaktiv stråling og seismograf satt opp for å påvise en eventuell sammenheng mellom fenomenet og bevegelser i jordskorpen. Ved hjelp av laser ønsket man å finne ut om fenomenet ble påvirket av eksterne lyskilder.

I prosjektet deltok mange frivillige, totalt 40 personer var ute i felten. I løpet av seks uker ble det gjort 188 observasjoner hvorav 53 fikk betegnelsen "Hessdalsfenomenet". Måle- og observasjonsresultatene er beskrevet i en engelskspråklig rapport, *Project Hessdalen - 1984, Final technical Report - Part one*, av Erling Strand, som ble utgitt våren 1985.

I tillegg til de 53 visuelle observasjonene gjort av prosjektdeltagerne, ble fenomenet registrert på en del av instrumentene. Radaren kunne ved enkelte anledninger følge objekter med en klar bane, også når det ikke ble observert noe lys visuelt. Den største hastigheten på et lys ble målt til ca. 30000 km/t. På spektrumanalysatoren ble det målt elektromagnetisk stråling i båndet fra 100 KHz til 1,2 GHz, med harmoniske på 80 MHz. Magnetometeret målte "normale" variasjoner i magnetfeltet som sammenfalt med noen av observasjonene. Et laserlys ble testet på et fenomen som pulserte kraftig. Pulsasjonsfrekvensen ble doblet når laserlyset ble rettet mot det.

Måleresultatene ble siden gjennomgått og diskutert med fagpersonell både fra FFI, UiB og Forsvaret. FFI innkalte også til et større møte den 13. sept. 1984, hvor det deltok fagpersonell både fra Institutt for energiteknikk, Universitetet i Oslo (UiO), UiB og FFI. Her ble målingene presentert og diskutert. Det ble bestemt at en ny feltaksjon burde gjennomføres. Prosjektgruppen utarbeidet en plan for en ny feltaksjon. Instrumenter ble igjen satt opp i Hessdalen og var i drift i 14 dager, denne gang fra 14. til 28. januar 1985. Deltagere i feltaksjonen kom nå både fra Norge, Sverige og Finland. På det meste var det 40 personer ute i felten. I løpet av denne prosjektperioden var det mye dårlig vær, og nesten ingen observasjoner ble gjort. En dag var været endog så dårlig at en redningsaksjon nesten måtte settes igang for å hente observatører som satt værfaste ute på en feltstasjonene.

En feltaksjon for visuelle observasjoner fortsatte i enda 14 dager, nå uten instrumenter og med kun tre deltagere. Det ble bare gjort én interessant observasjon i denne perioden.

Feltaksjonene i 1984 og i 1985 ble godt dekket av presse og media, og

PROJECT HESSDALEN, slik vår illustratør Carsten Bjørndal forestiller seg det.

bl.a. besøkte mange journalister Hessdalen og prosjekthovedkvarteret. Informasjon ble også sendt til utlandet, så da den andre feltaksjonen var i gang, kom til og med professor J. Allen Hynek til Hessdalen. Hynek var (som de fleste kanskje vet) kjent som en frontfigur når det gjaldt slik forskning, og i februar 1985 kom han altså helt fra USA for å inspirere prosjektet. Han deltok også på et møte på Universitet i Oslo 29. januar 1985, hvor den videre framdrift ble diskutert. Prof. Hynek tok på seg oppgaven med å danne en faggruppe ("advisory board"), som skulle hjelpe prosjektgruppen, og han skulle promotere prosjektet bl.a. ved å skrive artikler i vitenskapelige tidskrift (*Nature* etc.). Dessverre ble Hynek alvorlig syk bare noen måneder senere. Han døde i april 1986 og fikk derfor aldri anledning til å utføre de oppgavene for PROJECT HESSDALEN han så velvillig hadde påtatt seg et drøyt år tidligere.

Perioden fra 1985 til 1993

Det ble etterhvert et stort behov for å informere om Hessdalsfenomenet og prosjektet slik at den etablerte vitenskapen kunne ta dette mer seriøst. Hessdalsfenomenet var tabubelagt for mange, spesielt fordi det i massemedia ganske raskt fikk den heller odiøse betegnelsen "UFO". Derfor var det tvingende nødvendig å få fenomenet avmystifisert og dokumentert slik at vitenskapen kunne bli gjort interessert, og dermed engasjere seg i større grad. En

intens informasjonsperiode startet.

Medlemmene i prosjektgruppen holdt foredrag i foreninger, på skoler og på diverse konferanser i inn- og utland. Totalt har det blitt holdt ca. 100 foredrag, fordelt mellom Erling Strand, Odd-Gunnar Røed og Leif Havik (en av prosjektmedarbeiderne). Blant utenlandske fysikk-konferanser, hvor det er blitt holdt foredrag om PROJECT HESSDALEN, kan nevnes:

- "Second International Symposium on Ball Lightning", Budapest 1990.
- Topical meeting on "Microwave Discharge at Atmospheric Pressure and Rydberg Matter", Moskva 1992.
- "Vizitum 93" i Salzburg, Østerrike 1993.
- "Second EURO-SSE Conference", Glasgow 1994.
- "First International Workshop on the Unidentified Atmospheric Light Phenomena in Hessdalen", Hessdalen 1994.

Av andre konferanser kan nevnes:

- Yorkshire i 1986
- BUFORAs konferanse i London 1987.
- BUFORAs konferanse i Sheffield i 1991.
- 11. Lyon konferanse i Lyon 1993.

Medlemmene i prosjektgruppen har diskutert Hessdalsfenomenet med forskere innen forskjellige fagområder på disse konferansene. Artikler er blitt skrevet og offentliggjort i tidsskrifter,

blader og fagpresse i inn- og utland. Foruten i norsk og svensk dags- og ukepresse, er det skrevet om prosjektet i større utenlandske tidsskrifter, bl.a. i det franske *Mystères* i mai 1993, i det spanske *Mas Alla* i desember 1993, samt det kjente russiske vitenskapsbladet *Physics-Uspekhi* i 1994. Det kommer også en artikkel i *Physica Scripta*. Diverse forfattere har skrevet om prosjektet i sine bøker, og fram til og med 1993 er det utgitt totalt 27 bøker med referanser til og tekst om prosjektet.

CRULP - Project Hessdalen

Den etablerte vitenskapen har nå alvor fått øynene opp for Hessdalsfenomenet, og mange forskere har sagt seg interessert i være med på et nytt prosjekt. Det er nok en gang viktig å være klar over at det er "ukjente atmosfæriske lysfenomener" man utforsker (og ikke "UFO", - spesielt ikke i betydningen "flygende tallerkener"). De involverte forskerne stiller seg imidlertid åpne for hva det kan være. Ingen teori skal avfeies uten å være skikkelig undersøkt og evaluert.

Blant interesserte vitenskapsfolk finner vi forskere fra bl.a. Stanford University, Harvard University, University of Missouri, Ohio State University og Institute for Advanced Studies, Princeton University i USA. I Russland finner vi forskere fra RRC Kurchatov Institutes i Moskva, Institutes for High Temperatures, Yaroslav University og Tomsk University. I Japan er det Wa-

Australia-reise

Noen uker før bladet går i trykken kom Erling Strand hjem fra et 12-dagers opphold i Australia. Fra 1. til 12. oktober var han langt ute i den australske ødemarken, inne på et av de landområdene som Australias urbefolkning har fått tilbake fra de hvite. I dette området er det observert mange ukjente lysfenomener gjennom lengre tid, med samme hyppighet og tilsvarende dem som ble observert i Hessdalen i begynnelsen av 80-årene. Det viste seg at også her er aktiviteten gått ned de senere årene, på samme måte som i Hessdalen. Likevel ble det gjort enkelte observasjoner i den perioden som ble tilbragt ute i ødemarken.

Erling Strand reiste sammen med Paul Deveraux (prosjektleder og bl.a. forfatter til boken *Earthlight*) og Lloyd Miller (TV-produsent). Miller er i ferd med å lage et dokumentarprogram om slike fenomener. Forhåpentligvis vil leserne kunne få se innslag fra denne turen i et kommende TV-program.

Paul Deveraux er nå engasjert av forskningsgruppen International Consciousness Research Laboratories (ICRL) ved Princeton University i USA, for å forske på såkalte jordlys. [Begrepet jordlys inngår i den såkalte "Tectonic Strain Theory"; spesielle lysfenomener (piezo- og triboluminisens) som angivelig oppstår når geologiske strukturer og formasjoner beveger seg i forhold til hverandre i og nær forkastningssoner. Dette fenomenet har gitt opphavet til mange UFO-rapporter, red. anm.]

Dette prosjektet går over flere år, og gruppen har gjort undersøkelser i flere områder som har slik stor aktivitet av ukjente lysfenomener. Denne gangen gikk reisen til Australia og Erling Strand ble forespurt om han ville være med for å foreta målinger med instrumenter. Strand tok med seg en spektrumanalysator for å måle elektromagnetisk stråling ("radio-signaler"), samt et magnetometer for å måle eventuell magnetisk aktivitet. Det ble gjort en del registreringer av fenomenene og disse er nå i ferd med å bli analysert.

For interesserte med tilgang til Internet, kan jeg henvise til PROJECT HESSDALEN, som har adressen: <http://www.hiof.no/crulp/prosjekter/hessdalen/>

seda University som har markert seg sterkest og i Kina er det forskere på universitetet i Beijing; i Tyskland forskere ved universitetet i Göttingen og i Storbritannia forskere ved universitetet i Edinburg. I Sverige finner vi stor interesse blant forskere fra både Chalmers universitet, Kungliga Tekniska Högskolan i Stockholm og Forsvarets forskningsanstalt. I Norge har Universitetet i Bergen deltatt aktivt hele tiden helt fra starten i 1983, bl.a. med analyse av seismologisk aktivitet i området. Seismografen er forøvrig det eneste instrumentet som er blitt stående igjen fra feltaksjonen i 1984.

Ellers bør det nevnes at listen over involverte forskergrupper utvides etter hvert som prosjektplanene blir kjent i forskjellige miljøer.

I november 1993 ble "Center for Research on Unknown Atmospheric Light Phenomena" (CRULP) dannet på Østfold Ingeniørhøgskole (som senere har skiftet navn til Høgskolen i Østfold - HiØ). Medarbeiderne på dette senteret arbeider med det nye prosjektet i samarbeid med den gamle prosjektgruppen.

Erling Strand er medlem i begge gruppene. I CRULP finner vi medarbeidere fra både Informatikk og Automatiseringsavdelingen og Ingeniør- og Realavdelingen ved HiØ.

Internasjonalt arbeidsseminar

CRULP-PROJECT HESSDALEN arrangerte et internasjonalt arbeidsseminar, kalt "First International Workshop on the Unidentified Atmospheric Light Phenomena in Hessdalen", i Hessdalen fra 24. til 26. mars 1994. Seminaret kom i stand i samarbeid med Hessdalen Utviklingslag. Der deltok det 27 forskere fra syv land, i tillegg til besøk av "vanlig" publikum. Deltagerne ble innkvartert hos privatpersoner i Hessdalen. Foredragene og diskusjonene ble holdt i Hessdalen samfunnshus.

Foredragene begynte torsdag morgen med et foredrag av Erling Strand. Han presenterte hva som tidligere er observert og litt om måleresultater fra feltaksjonen i 1984. Resten av dagen gikk med til foredrag holdt av teoretikere innen fysikk, som presenterte sine teorier vedrørende Hessdalsfenomenet. På fredagen ble det først holdt foredrag om andre tilsvarende prosjekter og områder rundt omkring i verden. Deretter ble det lagt fram forslag til hva man kunne måle på Hessdalsfenomenet og hvordan dette kunne gjøres. Dagen ble avsluttet med gruppearbeid, hvor det skulle legges fram ideer til videre framdrift. Resultatene fra dette arbeidsseminaret ble

lagt fram i en rapport noen måneder senere.

Nytt prosjekt

Som tidligere nevnt er en av grunnene til at ingen ennå har funnet ut av hva Hessdalsfenomenet er, at det finnes for lite instrumentelle målinger i felten der fenomenet manifesterer seg. Teoretikerne har derfor for lite materiale å bygge sine modeller på. Dette har teoretikerne selv påpekt, og det avspeiles også i mengden av forskjellige teorier som er fremkastet de senere årene. Dette er en hovedårsak til at det er stor interesse for å starte et nytt prosjekt. Dette prosjektet vil registrere fenomenet instrumentelt ute i naturen, der det forekommer, og vil dermed (forhåpentligvis) kunne gi de nødvendige data for å finne ut hva dette fenomenet egentlig er.

Den faggruppen innen fysikken som har interessert seg mest for denne typen fenomener er kulelynsforskere. De arbeider med "ukjente lyskilder", som altså kalles kulelyn. Det kan enkelte ganger virke som om det er slektskap mellom kulelyn og Hessdalsfenomenet. Likevel har kulelynsforskere nå kommet til at Hessdalsfenomenet er noe annet enn kulelyn. Fenomenene viser en for stor forskjell i oppførsel og egenskaper til at de kan være av samme type.

Imidlertid er kulelynsforskere likevel interesserte i Hessdalsfenomenet, bl.a. for å se om de enkelte fellestrekk det har med kulelynsfenomenet kan gi ny viten om sistnevnte og vice versa.

Kulelynsforskere har også gjort en del laboratorieforsøk på å etterligne kulelyn. Imidlertid har ingen av de eksperimentelt frembragte lyn vist en så stor likhet med de naturlig forekommende fenomenene at de er allment akseptert for å være genuine kulelyn.

Automatisk målestasjon

Deltakere i prosjektet skal bygge en mobil automatisk målestasjon som vil plasseres i Hessdalen. Den vil utstyres med de typer instrumenter som er nødvendige for å underbygge eller avkrefte de teoriene som er framsatt.

Instrumentene skal konfigureres slik at de vil kunne fungere helautomatisk, og data vil overføres fra målestasjonen til forskerne ved hjelp av datakommunikasjon. Det skal også være mulig å fjernstyre instrumenter i målestasjonen.

Det er allerede bygd opp et nettverk av forskere som er interesserte i å delta med analysen av målingene. Etter at målestasjonen er bygd opp vil man etab-

blere kommunikasjonslinjer til de aktuelle forskerne på forskjellige universiteter i hele verden.

Ny viten

Prosjektet vil i første rekke bidra til utforskningen av et ukjent naturfenomen, dernest til å gi erfaringer og kunnskap generelt om utvikling og drift av denne type prosjekter. Arbeidet med dette vil på sikt forhåpentligvis føre til en dypere forståelse av meka-nismene bak Hessdalsfenomenet, og sannsynligvis gi en forståelse av fundamentale fysiske prinsipper i naturen.

Videre framover

Første del av prosjektet vil som sagt bestå i å prosjektere og bygge en mobil, automatisk målestasjon. En del av dette arbeidet utføres av studenter ved HiØ.

*) Ref. rapporten *Project Hessdalen - Instrumentation, Experimental Methods for studying the Hessdalen-Phenomenon in the light of the proposed Theories: a Comparative Overview*, av Massimo Teodorani, Ph.D)

Dessuten håper vi at dr. Massimo Teodorani (som er foreleser ved Universitetet i Bologna) kan komme til HiØ for å delta i arbeidet med å bygge opp instrumenteringen, være med på å sette i gang mobilstasjonen og å utvide det internasjonale nettverket av kontakter. Samarbeidsavtaler med forskere skal inngås. Man planlegger bl.a. å få til et samarbeid med dr. Stelio Montebugnoli fra Istituto di Radioastronomia i Italia, på området elektromagnetisk (EM)-stråling.

Ytterligere avtaler skal også inngås med andre forskere i nettverket.

Italia

I slutten av mai i år reiste artikkelforfatteren og Bjørn Gitle Hauge til Bologna i Italia. De besøkte der forskningsstiftelsen CNR, som er den største av sitt slag i Italia og nærmest kan sammenlignes med SINTEF her hjemme. De holdt foredrag om PROJECT HESSDALEN og ble møtt med stor interesse fra flere fremstående forskere. Mange av dem uttrykte også vilje til å delta i prosjektet. Det var forøvrig første gang at det ble holdt foredrag om og presentasjon av denne type fenomener på CNR-senteret. I tillegg var de også innom Institutt for radioastronomi og ble møtt med samme interesse der. Det kan eller nevnes at avisen La Stampa (Italias største seriøse avis) bragte en artikkel hvor de to nordmennene ble behørig presentert.

UFO-FENOMENET OG TEKNOLOGI

Av Stein Jarving

Artikkelforfatteren presenterer noen synspunkter angående UFO-fenomenet, og omtaler en del teknologiske aspekter som muligens kan settes i forbindelse med dette. Påstandene kan synes kontroversielle, men utgjør likefullt et spennende omenn spekulativt supplement til UFO-debatten. Utsagnene står selvsagt for forfatterens egen regning.

Interessen for UFO-fenomenet synes relativt stor i en del høyteknologiske miljøer, selv om et slikt positivt standpunkt uttalt i offentlighet fortsatt vil kunne ha konsekvenser for både anseelse og avansement.

Få mennesker tar det uoverveide standpunkt at det overhodet ikke eksisterer uidentifiserte atmosfæriske fenomener. De fleste kjenner til rapporter om fenomener med karakteristika som om de skulle være intelligent styrte flygende objekter. Få vil imidlertid spekulere i hvorvidt slike objekter kommer fra andre planeter eller evt. andre solsystemer. Årsakene til dette er flere, først og fremst fordi at man kan bli ansett som smårar hvis man tror på "små grønne menn"; dernest at de nærmeste solsystemene [solsystemer som ligner vårt eget er ennå ikke oppdaget, red. anm.] ligger så fjernt at det er vanskelig å forestille seg en teknologi som kan tilbakelegge avstanden med tilstrekkelig hastighet. Dessuten hevdes det ofte at intelligente vesener ville ha kontaktet oss på en mer hensiktsmessig måte, og ikke begrenset seg til å kidnappe mentalt ustabile mennesker og i noen tilfeller skade våre husdyr. Dessuten, hvis vesenene virkelig kan oppnå super-hastigheter og innehar såkalt stealth-teknologi som gjør dem istand til å unngå våre etter hvert avanserte radarer og satellitt-baserte overvåkningssystemer, hva er da hensikten med å paradere helt åpenlyst i dagslys, slik de til tider gjør? Det er i det hele tatt flere trekk ved UFO-fenomenet som ikke så lett lar seg forklare utfra menneskelig fornuft, logikk og rasjonell tankegang.

Det kan imidlertid finnes plausible forklaringer, og utgangspunktet for disse bør være at vi stiller oss skeptiske til våre egne definisjoner av intelligens, logikk og rasjonalitet. En eventuell utenomjordisk sivilisasjon med en fundamentalt annerledes bakgrunn, rasjonalitet og filosofi vil kunne avstedkomme individer med helt andre reaksjons-

mønstre og beveggrunner enn de vi selv innehar. Hvis vi i det hele tatt tar rapporterte beskrivelser av romvesener på alvor, synes vesenene i hovedsak å ha svært tynne kropp, store hoder og store øyne. Jeg er ingen exobiolog, men jeg ville anta at dette skulle tyde på at de kom fra planeter med en vesentlig lavere tyngdekraft enn vår egen, og dertil (i alle fall i noen tilfeller) planeter hvor "dagslyset" er svakt. Dette medfører at det er lite behov for muskler, derimot trengs det "stor blende-råpning", dvs. store øyne.

Farkostene som vesenene kommer i har et flygemønster skulle tyde på at de må ha oppdaget hvordan tyngdekraft og G-krefter kan motvirkes. Passasjerene ville ellers ha blitt knust ved den aksellerasjon og de krappe svinger som er observert. Ellers kan det synes som vesenenes teknologi - i alle fall ut fra noen rapporter - ligger anslagsvis 100 år fremfor vår egen.

La oss se nærmere på noen aspekter ved denne (antatte) teknologien, slik den fortoner seg:

- Innoperering av avanserte sensorer i kraniet. Hvis vi antar at sensorene har som funksjon å overvåke kroppens eller hjernens funksjoner og lagre eller videresende informasjon om dette, så er vår egen teknologi nær ved å utvikle noe tilsvarende. Den såkalte nanoteknologien er ennå på laboratorie-stadiet, men vi har vist at vi er istand til å manipulere materie på atomært nivå og snart bygge "maskiner" i denne størrelsesorden. Mikroprosessor teknologien har bl.a. gitt oss "intelligente" sensorer små nok til å få plass f.eks. i nesen. Genteknologi gjør oss istand til nærmest å konstruere organismer for spesielle formål. Om utviklingen fortsetter med tilnærmet samme hastighet vil vi alle kanskje om 20-30 års tid ha mikroprosessorer i hodet som kontinuerlig overvåker vår helse. En slik teknologi har imidlertid også en mer ubehagelig side, i det slike sensorer kan utvikles til å utløse følelser som

frykt, hat, sinne ol., eller å blokkere frykt. Biomodifiserte, følelseskalde soldater med kunstig adrenalintilførsel er en åpenbar mulighet.

- Tapt tid. Å dope ned et menneske ved hjelp av bedøvende gass og injeksjoner, slik at det er delvis bevisst, men ute av stand til å bevege kroppen og ute av stand til å huske hendelsene etterpå er fullt mulig med dagens teknologi. Jeg har selv fått spinalbedøvelse som gjorde meg ute av stand til å bevege underkroppen, samtidig som hodet var helt klart. Og når du våkner etter full narkose har du ingen oppfatning av de timene du var bedøvet. Det bemerkelsesverdige ved rapportene om paralysering, bortførelse og tilbakeføring til geografisk utgangspunkt (CE-IV), er ikke hvordan dette er mulig, men hvorfor det ofte blir utført tilsynelatende med stor "klønethet" og irrasjonalitet. Det ville også vært interessant å få vite hvilke kriterier eventuelle vesener går ut fra ved sine valg av ofre. Om det kun var psykologisk og fysiologisk kunnskap om mennesket de var ute etter, hvorfor ikke heller forsyne seg av folk fra avsides gårder i Australia eller India, heller enn å stoppe biler midt i USA? Og hvis det er generell informasjon om jordiske forhold de søker, hvorfor så ofte kidnappe folk med heller begrensede evner og som helt klart mangler kunnskaper utover det enhver idiot kan finne i aviser og massemedia? Vi må anta, siden UFO-vesenene presumtvt er mer intelligente enn oss selv, at de har maktet å lære seg våre viktigste språk og det elementære i vår radio, TV- og datateknologi.

Min egen forklaring på denne kombinasjonen av superteknologi og manglende rasjonell adferd er enkel nok. Under siste verdenskrig, enten gjennom bruk av gigahertz-teknologi eller ved sprengning av atombomben, utløste vi alarmer i en automatisk varslingsstasjon plassert i vårt eget solsystem, enten på Månen eller på Mars, evt. i Mars-månen Phobos. Programmerte

robot-sonder ble sendt til Jorden for å samle ytterligere data. Som roboter flest var deres intelligens begrenset av programmerernes kunnskap, erfaring og grad av forutseenhet. Robotene kunne nøytralisere elektrisitet og delvis også tyngdekraften. Deres program valgte steder i utkanten av intens elektromagnetisk stråling og plukket ut menneskelige ofre relativt tilfeldig. Mennesker i biler ble etterhvert plukket ut fordi kombinasjonen menneske/maskin var og er interessant. Romvesenene vi har rapporter om er en slags fortropp, vanlige fotsoldater, som forsøker å skaffe opplysninger om vår intelligens, vår fysiologi og våre reaksjonsmønstre. Ofrene blir scannet i avanserte maskiner og rådata sendt tilbake til hovedbasen. Vår åpenbare aggressivitet gjør at fortroppen er tilbakeholden.

Fortroppen kan ha kommet hit via basen på varslingsstasjonen, gjennom en teknikk som er fysisk krevende og farefull (og derfor kun egnet for spesielle, tilpassede individer, liksom innen vår egen romfart), eller de kan ha vært der hele tiden i en kunstig dvaletilstand. Det er også mulig at romvesenene er en slags kyborger, genetisk manipulerte med elektroniske, programmerbare styringsmoduler innoperert.

Uansett må vi innse at vår egen lo-

gikk, etikk, moral, hele vår kulturelle bakgrunn høyst sannsynligvis vil være vesensforskjellig fra den hos vesener fra andre planeter. De vil være mer forskjellige fra oss enn en børsmegler i New York er forskjellig fra en Kalahari-pygme.

Vår egen utilstrekkelighet med hensyn til å kommunisere med andre intelligente individer viser seg ellers i våre delfin-forsøk. Det er forlenget påvist at delfinene har evnen til selvreflekterende, abstrakt tenkning og at de lærer svært raskt. De har også et høyt utviklet språk, men basert på fundamentalt andre premisser enn menneskespråk. Det har vært hevdet at utenomjordiske, intelligente vesner vil kunne kommunisere med oss binært, men vi ser bort fra den muligheten at deres tenkemåte og kommunikasjonsform kan være fundamentalt forskjellig fra vår egen. Som eksempel kunne deres verden være organisert som våre maur- og bi-samfunn, helt uten de egenskaper vi kaller følelser og individualitet. Sett ut fra vår egen arroganse når vi europeere erobret Afrika, India, Amerika osv., kan de også tilsvarende betrakte oss som en slags redskaps-brukende dyr, eventuelt spesielt farlige rovdyr som de må forhindre fra å spre seg utenfor solsystemet. Hvis de har observert oss siden siste verdenskrig vil vi lett kunne

fremstå som psykotiske, irrasjonelle rovdyr. Om de selv er helt uten individuell aggressivitet og frykt, men har en for dem rasjonell og logisk holdning til det å uttrykke potensielle farer som truer deres eget samfunn, da kan vi ligge tynt an.

Basert på diverse observasjoner må deres teknologi med hensyn til konstruksjon og drift av fartøyer som beveger seg i vår atmosfære, være langt overlegen vår egen. Fravær av aerodynamiske bæreflater, såsom vinger, høyde- og sideror, evnen til å stå stille i luften, samt en aksellerasjon som får F-16 fly til å virke som sinker, vitner om en for oss ukjent teknologi. I tillegg kommer muligheter til å foreta abrupte kursendringer, som ifølge våre kunnskaper er umulige og som ville gi G-krefter intet menneske kunne overleve, samt rapporter om at de "bunker" over høyspentledninger. En av forutsetningene for en slik teknologi må være at tyngdekraften kan manipuleres og eventuelt oppheves på en retningsbestemt måte, samt at man kan projisere anti-tyngdekraft. Hvis disse fartøyene har biologiske vesener ombord er det rimelig å anta at det eksisterer et lokalt tyngdefelt (inertialsystem) inne i fartøyet, hvor passasjerene kan forbli upåvirket av eventuelle ekstrene aksellerasjoner og bevegelser i

forhold til et ytre gravitasjonsfelt. Effekten vil bli noe liknende det våre egne romfarere opplever der de farer gjennom rommet med en hastighet på titusenvis av kilometer i timen, uten å merke fartens samtidig som de er vektløse. Dømt utfra vår egen teknologi vil dette eksempelvis kreve oppfinnelser som superledere ved normaltemperatur og tilgjengelighet til energimengder som selv et større kjernekraftverk ville ha problemer med å yte. Muligens omgis fartøyene av et "sug" som absorberer alle frie elektroner i umiddelbar nærhet. Såkalt kald fusjon kan være en mulig kilde for fartøyenes energiproduksjon.

En annen mulighet er at de UFOer (dvs. fartøyer) vi observerer i hovedsak ikke er fysiske objekter, men tredimensjonale projeksjoner frembragt ved hjelp av en for oss ukjent teknologi. Projeksjonene kan bl.a. fremkomme gjennom en form for manipulering av atomer i vår atmosfære. Kilden til disse projeksjonene kan f.eks. være stasjonære enheter på vår egen Måne. Slike høyenergetiske projeksjoner kan også være en rimelig forklaring på mange av kornsirkelene og vil også kunne oppfanges av radar. [Kornsirkelfenomenet er i all hovedsak avslørt som svindel, red. anm.]

Mange vettuge mennesker har med skråsikkerhet uttalt at US Air Force har rester av en eller flere "flygende

talerkener" i sin varetekt, samt en rekke døde romvesener. Dette er selvsagt fullt mulig, og det forbauser ingen at disse institusjoner tilsynelatende av all kraft forsøker å holde dette hemmelig. Årsakene skal være både militær paranoia for at fiender av USA skal kunne nyttiggjøre seg teknologien og redsel for at vanlige folk skal få panikk når de oppdager hvor avanserte disse fremmede er. Andre påstår at romvesener i forkledning finnes blant oss. Det er ikke godt å vite hvem man skal tro på, men med den enorme teknologiske utvikling vi selv har hatt de siste 100 årene er det slett ikke utenkelig at vi har fått litt assistanse utenfra.

Håpefulle optimister innen New Age-bevegelsen synes å tro at romvesenene er utsendinger fra det gudommelige, og er her for å redde oss fra konsekvensene av vår frykt, grådighet, likegyldighet, aggresjon, kynisme og hat. Denne optimismen kan best sammenlignes med tankegangen til barn som tror de aldri behøver å ta konsekvensene av sine handlinger, samt med kristne som heller vil ha frelse i dette liv, enn i himmelen. Selv vil jeg si at de utenomjordiske i beste fall er en slags sosialantropologer, sendt ut for å observere og dokumentere, uten i alt for stor grad å forstyrre eller påvirke det de observerer. Forhåpentligvis blir

ikke deres konklusjon den at vi utgjør en alvorlig fare for deres egen eksistens. For med den hastigheten vi selv utvikler oss vil vi om 100 år, hvis det fortsatt eksisterer en teknologisk avansert kultur på Jorden, trolig ha utviklet en teknologi som gjør romfart adskillig enklere og raskere enn i dag. Fremdriftssystemer med en konstant akselerasjon på 1G over lengre tid er en slik mulighet. [Etter et år har man på denne måten oppnådd lysets hastighet, red. anm.] Som andre eksempler kan man nevne transportabel fusjonsenergi, forbedret superleder-teknologi, datamaskiner som er istand til å lære av sine egne feil og bl.a. forbedre sin programmering, samt videreutvikling av lasertechnologien.

Noen fysisk reise til andre solsystemer har jeg liten tro på innen år 2095, men store permanente baser og fabrikker på Månen og Mars er fullt tenkelig, spesielt om fremdriftsteknologien kan gi oss reisetider på dager heller enn (som i dag) måneder til Mars.

Men forklar først, den som kan, hvorfor plutselig to romsonder, en amerikansk og en russisk, feilet like før de nådde Mars, feilet så totalt at all kontakt med dem opphørte. Det er litt for mange "tilfeldige sammentreff" til at begge tilfeller kan betraktes som hendelige uhell. □

Konferanse om fremmed besøk

En konferanse om hva Jorden skal gjøre den dagen det blir kjent at vi får besøk, ble holdt i Washington i dagene 27.-29. mai 1995. Blant deltakerne var mange journalister, vitenskapsmenn, eks-militære personer og UFO-forskere. Det var en overvekt av romskipstroende blant talerne. Heriblant Michael Hesemann, som sammenlignet UFO-kontaktene med den endrete verdensoppfatning, som Kopernikus innførte med Solen i sentrum istedenfor Jorden. John L. Petersen fra Arlington Institute mente at vi står foran en forandring, som svarer til overgangen fra middelalderen til opplysningstiden. Det ble åpenbart ikke spart på kruttet.

Dessverre glimret konferansen ved fraværet av den mer seriøse del av UFO-verden

Kilde: Rich Boylan/UFO-NYT, nr. 3 1995.

Leonard H. Stringfield (1920-1994)

Leonard H. Stringfield døde i sitt hjem 18. desember 1994, - dagen etter sin 74-års fødselsdag

Etter å ha tatt journalist utdanning gikk han inn i hæren under Den andre verdenskrig. Her ble hans talent for å skrive benyttet fra Australia til Filippinene, innen han mot slutten av krigen ble involvert i etterretningstjenesten.

Stringfield ble ansatt ved DuBois Chemical Company, hvor han gikk av med pensjon etter 30 års ansettelse. Han hadde da tittelen direktør for PR-avdelingen.

I april 1954 startet Leonard H. Stringfield UFO-tidsskriftet C.R.I.F.O. Newsletter, som kom ut inntil 1957. Samme år gav han ut boken *Inside Saucer Post ... 3-0 Blue*, hvor han fortalte om sin tilknytning til Luftforsvarets UFO-undersøkelser i 50-årene. Senere, i 1977, gav Stringfield ut boken *Situation Red*, hvor han tok for seg ryktene om nedstyrte UFOer i USA, innbefattet Roswell-hendelsen.

Leonard H. Stringfield var en grundig etterforsker av UFO-observasjoner. Bl.a. arbeidet han nær sammen med Ted Bloecher vedrørende ufonaut-rapporter. Han ivaretok PR for den amerikanske UFO-organisasjonen NICAP fra 1950-årene fram til 1970, og han arbeidet deretter sammen med både MUFON og CUFOS.

Stringfield ble bl.a. kjent for sitt grundige arbeide med undersøkelser av de påståtte tilfeller av nedstyrte UFOer, og han var utrettelig i sin søken etter vitner til disse tilfellene. Hans arbeide på dette området resulterte i en rekke enestående rapporter om emnet

Kilde: International UFO Reporter, January/February 1995/UFO-NYT, nr. 3 1995.

RAUNI-LEENA LUUKANEN - EN BLØFFMAKER AV DIMENSJONER

Av Ole Jonny Brønne

Vi fortsetter vår artikkel der vi presenterer og imøtegår en del argumenter og påstander som har kommet frem i UFO-debatten i den senere tid.

1. Luukanen har tidligere undertegnet flere av sine brev med "MD, DT, MH, DPH, DHA, og forfatter". Det er sikkert betryggende kunne imponere folk flest med diverse titler, men heldigvis faller ikke alle for den bløffen med betrakte henne som en kapasitet på UFO-området. Hun etterforsker jo ikke noen saker selv, men videreformidler isteden diverse rykter, påstander, og historier! MD betyr "Doctor of Medicine" - og er rett og slett hennes legeutdannelse. Det er greit nok. Men minst en av titlene ovenfor kan hvem som helst KJØPE fra The New York Academy Of Sciences for den nette sum av 80 \$. Noe Luukanen også har gjort.

2. Luukanen påstår at bøkene blir skrevet med automatskrift - ofte med påstander om at det hele tok 70 timer osv. Det virker som om at innholdet i en bok liksom legitimeres i enkelte New Age kretser, dersom det påstås at det er skrevet med "automatskrift". Psykologer og psykiatere er alment enige om at dette fenomenet med automatskrift har sin opprinnelse i menneskets underbevissthet. Hvorfor har det aldri kommet frem opplysninger eller informasjon på denne måten som tidligere har vært ukjent? Hvorfor er det ingen som har sett at Luukanen har skrevet sine bøker med automatskrift?

3. Luukanen påstår at disse romvesene hun har kontakt med er her for hjelpe oss, og eventuelt redde oss ut av den "siste store katastrofen". Det er nok trygt og godt ha noen kosmiske kamerater som str klare til å ordne opp for oss dersom det blir for ille. Og for ille har det faktisk vært utallige ganger tidligere; middelalderens korstog, 2. verdenskrig, Vietnam-krigen, Gulf-krigen, osv. Nei, det er nok mest fornuftig om vi prøver å ordne opp i sakene selv.

4. Luukanen påsto i flere foredrag i 1992 at tidligere president George Bush ville tilkjennege at USA samarbeidet med utenomjordiske vesener, i et forsøk på å redde seg som president. Bush glemte tydeligvis dette - og han tapte jo valget.

5. Luukanen påstår å ha telepatiske kon-

takt med utenomjordiske og at hun har paranormale evner. Karakteristisk er det at vi aldri har sett eller fått demonstrert slike evner - sannsynligvis vil vi aldri få det heller.

6. Luukanen påstår følgende; "Det er virkelig lett å se hvordan 'skeptikere' har erobret lederstillinger i enkelte amerikanske, russiske, svenske og til og med norske UFO-organisasjoner, hvormed det blir lett å spre koordinert desinformasjon gjennom de viktigste media ved hjelp av visse skaptikerjournalister." (*Hvem Er Jeg?*, side 185-186.)

Ja, jeg er i alle fall tilfreds med bli kalt skeptiker - spesielt av Luukanen, for det er nettopp det jeg prøver å være. At UFO-NORGE bevisst sprer desinformasjon, den er for drøy. De som sluker den påstanden, er forhøpentligvis ikke abonnenter på dette tidsskriftet. Det hadde vært kjekt om Luukanen kunne ha guts nok til å vise til mer spesifikke eksempler istedenfor bare en generell beskyldning. Man er nødt til å være skeptisk (spesielt mht UFO-fenomenet), skal man unngå å sluke alt rått - det være seg informasjon eller desinformasjon. Akkurat slik Luukanen har gjort.

7. Luukanen påstår stadig at disse vesene fra rommet egentlig bare er snille og vil oss godt og det de gjør er for vårt eget beste. Det ser ikke ut til at alt er så rosenrødt og godt. Hvordan Luukanen kan komme til en slik konklusjon på basis av det materialet som foreligger om abductions (nærkontakter av fjerde grad) er en gåte for oss. De fleste rapportene tyder ifølge observatørenes reaksjoner og følelser - på det motsatte. Så at de er snille eller slemme er et spørsmål som enn er uavklart.

8. Luukanen påsto i flere av sine foredrag i 1993, at Europa-Parlamentet hadde diskutert UFOer. Det hele ble lagt frem på en måte, slik at tilhørerne fikk inntrykk av at Europa-Parlamentet visste godt hva UFOer var og hadde tilgang til hemmelig informasjon. Det var jo enda en "sannhet" med visse modifikasjoner. Italieneren Tullio Regge hadde satt fram et forslag i Utvalget For Energi, Forskning Og Teknologi. Dette forslaget om at man

skulle diskutere UFOer, ble nedstemt. Altså hverken mer eller mindre enn et forslag fra Regge sin side.

9. Luukanen snakker hele tiden om UFOer. Hvorfor det? Det er jo romskip hun mener, så hvorfor ikke si romskip og ikke UFO? Romskip har ikke noe med begrepet UFO å gjøre, som jo pr. definisjon er uidentifisert. Denslags bidrar bare til mer forvirring - igjen et eksempel å Luukanens desinformasjon.

10. Ved flere av sine foredrag hevder Luukanen at FNs davrende generalsekretær Kurt Waldheim, i november 1978, skulle ha avslørt at "Sverige, Norge, Filippinene, Grenada og Frankrike offisielt skulle ha erkjent UFO". Her har egentlig Luukanen bare videreført det ryktet som Earl of Kimberley uttalte i den tre timer lange UFO-debatten i det engelske overhuset den 18. januar 1979. At Earl of Kimberley tok feil påvirker ikke Luukanen som fortsetter spre ryktet videre som sannhet.

11. Luukanen påstår at de utenomjordiske har et "horisontalt blodomløp". Det skulle vært interessant å høre en annen lege enn Luukanen forklare hvordan dette skulle tenkes å fungere.

12. Luukanen påstår ofte at hun foreleser og utveksler hemmelig informasjon ved utallige UFO-konferanser. Der skal det etter sigende kun være militære og vitenskapsfolk tilstede. De største UFO-konferansene er MUFON og BUFORA sine årlige konferanser. Der har Luukanen aldri figurert med noe foredrag. Vi har ennå ikke "proceedings" fra noen av de konferansene Luukanen påstår å ha vært tilstede ved. Men en av de viktigste er "Abduction Study Conference" ved MIT, 13.-17. juni 1992. Boken heter "Alien Discussions" og koster ca 600,-. Luukanen er ikke nevnt i denne nesten 700 sider tykke boken. Proceedings fra alle TREAT-konferansene er også fritt tilgjengelige. Disse konferansene er altså ikke så veldig hemmelige at det gjør noe. At det skal ha vært aktive militære til stede ved noen av disse konferansene, er totalt ukjent for deltagere ellers.

PRESSEKLIPP

Ved Mentz Kaarbo

Mai 1995

Lofot Tidende, 19.05.

Under overskriften "UFO-sjeften" på Fredvang" bringer avisen en helsides reportasje om UFO-NORGEs representant Leif Normann Solhaug, bosatt på Fredvang i Lofoten. Intervjuet er holdt i en nøktern tone og vår mann gir et nyansert syn på UFO-saken.

Adresseavisen, 15.05.-31.05

I tre leserbrev gis det forskjellige kommentarer til UFO-fenomenet. En av innsenderne (den ikke helt ukjente Pål Kristian Vaag) påstår at "verden siden tidenes morgen har observert objekter på himmelen"; "UFO-rapporter rundt om i verden beretter om humanoider"; samt at "På jorden er de sterke krefter

som gjør hva som helst for å skjule universets bekymring for vår jord." Vaag påstår også at han selv har sett UFO og "har begynt å forstå noe av dette."

Kommentar: Det må føyes til at samme person fotograferte et UFO og kom på forsiden av Verdens Gang 7. august 1984. De fleste tok bildet og Vaags forklaring for god fisk og bildet gikk verden rundt. Imidlertid ble det en tid senere slått fast at det hele var juks og bedrag fra ende til annen, noe han også måtte innrømme offentlig. 20. februar 1985 fikk han nok en forside i Verdens Gang med overskriften: "Jeg lurte hele verden". Han oppga grunnen til svindelforsøket at "han ville teste ufologene". I lys av dette kan leserne trekke

sine egne konklusjoner vedrørende hans siste innlegg i debatten.

Juni
Adresseavisen, 07.06.-23.06.

Debatten om UFO-saken fortsetter. Vår medarbeider Odd-Gunnar Røed kommer med et oppklarende innlegg 7. juni, men debatten stopper ikke opp med det. En del aparte påstander og synspunkter blir servert underveis, som det ville føre for langt å gjengi i denne spalte.

I løpet av en drøy måned kommer det inn 10-12 leserbrev om dette emnet.

Dagningen, 17.06.

72 år gamle Sylfest Haugen observerte noe merkelig ved Svarttjørn i Nord-

■ ■ ■ Først gikk det ut en melding om at man hadde funnet vraket av en flygende tallerken i Roswell i New Mexico, USA, 2. juli 1947. Deretter begynte ryktene å svirre om at man hadde funnet likene av fire såkalte humanoider – eller menneskelignende roboter. Så la amerikanske myndigheter lokk på saken. Men under obduksjonen ble det tatt bilder som ingen har sett før – og det er disse bildene VG offentliggjør i dag.

Er dette et romvesen?

Disse bildene kan være de første offentliggjorte av et romvesen som har sett av et romvesen. For her ligger det som skal være en humanoid kropp fra verdensrommet, en kvinne som døde på planeten Jorden da romfartstøyet styrtet i 1947.

Det britiske anklagetelefonen Group har sendt av et utkast til et romvesen, en humanoid kropp som skal være en humanoid kropp fra verdensrommet, en kvinne som døde på planeten Jorden da romfartstøyet styrtet i 1947.

Hvis dette er beviset, er det første gang et romvesen har blitt sett av et romvesen. For her ligger det som skal være en humanoid kropp fra verdensrommet, en kvinne som døde på planeten Jorden da romfartstøyet styrtet i 1947.

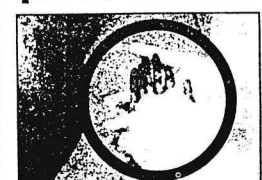
hvis det er beviset, er det første gang et romvesen har blitt sett av et romvesen. For her ligger det som skal være en humanoid kropp fra verdensrommet, en kvinne som døde på planeten Jorden da romfartstøyet styrtet i 1947.

VG så obduksjonsfilmen

LONDON (VG) Det er en uvanlig hendelse som har skjedd i London i løpet av de siste ukene. En gruppe mennesker har sett et romvesen, en humanoid kropp som skal være en humanoid kropp fra verdensrommet, en kvinne som døde på planeten Jorden da romfartstøyet styrtet i 1947.

Seks fingre på hver hånd

Obduksjon av en «robot-kvinne»

Obduksjon av en «robot-kvinne»

Obduksjon av en «robot-kvinne»

Obduksjon av en «robot-kvinne»

Mange vitner

Mange vitner

Satte USA på hodet

Satte USA på hodet

Satte USA på hodet

Satte USA på hodet

Satte USA på hodet

Satte USA på hodet

Satte USA på hodet

Satte USA på hodet

Satte USA på hodet

berg, torsdag 15. juni. Han fikk plutselig se en rød gjenstand som beveget seg med stor hastighet i retning nord-øst, lydløst og i ganske lav høyde. Han kunne skimte detaljer på objektet og var sikker på at det ikke dreide seg om fly.

Fædrelandsvennen, 20.06.

"UFO-avtrykk eller bare spøkefugler?" Fire merkelige sirkler oppdaget i åker ved Østre Vallesverd. Som vanlig ved slike oppdagelser spekuleres det om det kan ha vært ubudne gjester fra det ytre rom som har vært på ferde. Heldigvis helles det mest til muligheten for en "practical joke": Dette er vi

jo blitt ganske vant til i de senere årene når det gjelder slike "fenomener". Se forøvrig oppslag om kornsirkelene ved Raufoss 22.-23. august.

Juli Verdens Gang, 08.07.

Ny artikkelserie om UFO-fenomenet og paranormale fenomener i Norge.

Første artikkel bringer et stort oppslag (dobbeltside) om Roswell-filmen og viser et bilde fra en av de påståtte obduksjonene.

Bakgrunnen for filmen blir presentert sammen med Roswell-saken og gir en god innføring i "syndromet" for

utenforstående. En av journalistene bak artikkelen har også sett selve filmen hos Ray Santilli i London, og gir en inngående beskrivelse av denne.

Ray Santilli, administrerende direktør i Merlin Group (som produserer videoen om filmen som senere skal distribueres over hele verden) er forøvrig overbevist om dens ekthet.

I resten av VG-serien, som kommer med ujevne mellomrom de påfølgende ukene, er det lengre artikler (over en til to sider) som bl.a. presenterer kjente UFO-saker som UFO-NORGE har etterforsket de senere årene. Dessverre er UFO-NORGE kreditert i svært

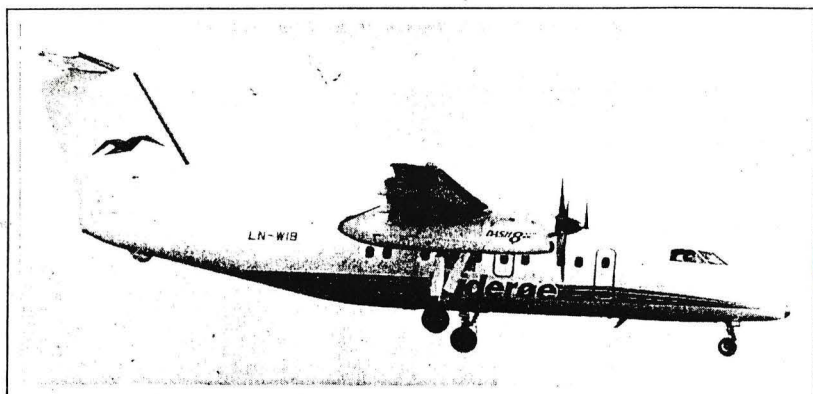
Oversikt over presseklipp i perioden mai - november 1995

Kilde	Dato	Kommentar
Lofot Tidende	19.05.95	Intervju med Leif Normann Solhaug
Adresseavisen	Mai-juni	Div. leserbrev om UFO-fenomenet
Dagningen	17.06.95	Merkelig objekt over Svarttjørna i Nordberg
Fædrelandsvennen	20.06.95	Kornsirkler ved Østre Vallesverd
Verdens Gang	08.07.95	Presentasjon av Roswell-filmen
Verdens Gang	09.07.95	Intervju med Willy Ustad vedr. Roswell-saken
Verdens Gang	10.07.95	Intervju med Hjørdis Hokstad/Stjørdalen
Verdens Gang	11.07.95	Intervju med Gullbjørg Rosseland/Mandal
Verdens Gang	13.07.95	Observasjon av merkelig objekt fra Widerøe-fly
Verdens Gang	15.07.95	Omtale av div. observasjoner i Norge
Verdens Gang	21.07.95	Merkelige lyskuler over hele Vestfold/Oslofjorden
Verdens Gang	22.07.95	Fotosak fra Finnmark. Mulige forklaringer på obs. 21.07.
Setesdølen, nr. 63	25.07.95	Flygende sigar observert på Evje
Glåmdalen	24.-29.07.95	Stor artikkelserie om UFO-fenomenet (i fire deler)
Verdens Gang	31.07.95	Omtale av GAO-rapportens konklusjoner
Tønsbergs Blad	01.08.95	Mystisk ballong forsvant i Rømskog
Bergens Tidende	19.08.95	Helsides reportasje om Roswell-filmen
Stavanger Aftenblad	21.08.95	Omtale av div. UFO-observasjoner over Rogaland
Stavanger Aftenblad	22.08.95	"UFO-feber over Rogaland?". Fortsettelse av art. 21.08
Oppland Arbeiderblad + div.	22.-23.08.95	Kornsirkler på Raufoss og Lillehammer/Ringeriket
Oppland Arbeiderblad	25.08.95	Avsløring av kornsirkelsvindelen på Raufoss/lys over Gjøvik
Romerikets Blad	29.08.95	Kornsirkler på Ringeriket var svindel
Moss Dagblad	28.08.95	Omtale av Roswell-filmen + nærkontakt ved Råde
Verdens Gang	28.08.95	Omtale av Roswell-filmen (vises i TV2 samme kveld)
Dagbladet	28.08.95	Omtale av Roswell-filmen
Verdens Gang	29.08.95	"Tynn UFO-suppe" - Omtale av Roswell-filmen
Bergensavisen	29.08.95	Omtale av Roswell-filmen
Verdens Gang	31.08.95	Omtale av "X-files" i TV2
Vi Menn, nr. 36	05.09.95	Stort intervju med Leif Havik
Teknisk Ukeblad, nr. 33	07.09.95	Bokomtale av Rauni-Leena Luukanens <i>Hvem er jeg?</i>
Akershus og Romerikes Blad	10.09.95	"Jeg ble reddet av UFO"
Norsk Ukeblad, nr. 37	12.09.95	Enquete vedr. kjente kvinners syn på UFO-fenomenet
Østlandsposten	13.09.95	Lysende fenomen over Stavern
Vi Menn, nr. 38	19.09.95	Artikkel om utseendet til eventuelle utenomjordiske vesener
Teknisk Ukeblad, nr. 37	05.10.95	Leserinnelegg vedr. bokomtale i TU nr. 33
Nordlands Framtid	23.10.95	Merkelig lysfenomen over Bodø
Nordlands Framtid	24.10.95	Merkelig lysfenomen var laserkanon
Aftenposten	24.10.95	Kronikk om UFO-fenomenet av Kaare Aksnes
Adresseavisen	26.10.95	Sterkt lys over Trondheim
Adresseavisen	27.10.95	Sterkt lys var fly
Adresseavisen	04.11.95	UFO-NORGE anklages for å ha uteblitt fra foredrag
Firda Tidend	06.11.95	Mystisk lys over Breim
Adresseavisen	09.11.95	UFO-NORGE svarer på anklage 04.11.
Sogn Dagblad	18.11.95	UFO i Solund

- HADDE INGEN VINGER

”Det er ingen tvil om at det var en eller annen gjenstand opppe til høyre for flyet.”

Kaptein Erik P. Risan

MØTTE UFO: Flygerne i et slikt Dash-8-fly så en ukjent gjenstand ved flyet over Steinkjer tirsdag ettermiddag.

Widerøe-pilot i 15 000 fot slo UFO-alarm

AV ANDERS E. TOPPER

Et ukjent flyvende objekt uten hale og vinger møtte et Widerøe-fly over Steinkjer tirsdag. Flyveren fant UFO-episoden så oppsiktsvekkende at han straks sendte rapport til Forvaret.

Widerøe-flyet var på vei fra Fornebu til Brønnøysund da noe merkelig skjedde åtte mil nord for Trondheim. Styrmannen om bord fikk plutselig øye på en flygende gjenstand som seilte rolig opppe til høyre for passasjerflyet.

— Vi tenkte først det kunne være et annet fly. Men da jeg bøyde meg ned for å se opp på den, hadde den hverken vinger eller hale, sier kaptein Erik P. Risan.

Widerøe-flyet lå i en marsjhøyde på 15 000 fot da denne merkelige episoden inntraff.

Etter hvert sakkett gjenstanden av og forsvant. På ett minutt var alt over. Flygerne så ikke mer til den.

— Det var pent vær og strålende sikt i området. Det er ingen tvil om at det var en eller annen gjenstand opppe til høyre for flyet, sier kapteinen.

Flygerne inledte fra til tårnet på Værnes om at noe var i lufta. En sjelden gang løper værballonger løpsk, men kapteinen vil ikke spekulere over hva dette var for noe.

Han bekrefter bare at det var ett eller annet de så der opppe. Det var heller ikke på noen måte dramatisk rundt episoden.

Fra venstre side av cockpi-

ten så han selv bare litt av hva som skjedde. Styrmannen til høyre for ham hadde beat utsikt til den merkelige flygende gjenstanden. Men styrmannen er ordknapp overfor VG.

— Det som er å vite om episoden, har jeg allerede sagt til radarstasjonen i Trondheim. Hadde jeg villet gå ut til pressen med denne historien, hadde jeg nok sagt fra allerede, sier styrmannen.

Ingen fly

Det er Forsvarets radarstasjon på Gråkallen i Trondheim som dekker dette luftrummet. Radaren fanget ikke opp signaler fra noen ukjent gjenstand. Det skal ikke ha vært militære fly i området.

Personalet ved radarstasjonen ble orientert om hendelsen onsdag morgen.

— Jeg kan bekrefte at episoden ble nevnt på et morgenmøte. Ellers vil jeg ikke si noe om saken, sier Rolf Midtlyng — fungerende sjef for operasjonskavadrone ved radarstasjonen.

Etter det VG forstår, er det svært sjelden Forsvaret vurderer slike hendelser. Foreløpig finnes det ingen forklaring på hvor det uidentifiserte objektet stammer fra.

VG, 13.07.95

liten grad, kun i enkelte svært løsrevne sammenhenger som for utenforstående må virke forvirrende.

Verdens Gang, 09.07.

“Roswell-mysteriet er virkelighetens “X-files”. Det skal være politiske, psykologiske og religiøse motiver som er årsaken til hemmeligholdelsen,” sier forfatter og tidligere mangeårig offiser Willy Ustad (49).

Ny artikkel i VGs serie om UFOer og paranormale fenomener. Willy Ustad forbereder en ny bok i serien “Fire søsken”, som vil hete “Jaget vilt” (nr. 17). [I følge de siste opplysninger fra forfatteren, vil boken ikke inngå i serien “Fire søsken”, red. anm.] Han gir en oppsummering av Roswell-saken og kommer med sine kommentarer. Som gammel yrkesmilitær har han spesielle forutsetninger for å mene noe om dette mysteriet, og hans oppfatning er at det muligens kan være noe i ryktene. I forbindelse med forberedelsen av boken har han satt seg inn i saken den siste tiden.

En liten digresjon: I ingressen blir ordet humanoid forklart med “menne-skelignende robot”. Dette kommer også frem i artikkelen 08.07. En liten journalistisk misforståelse som likevel ikke svekker inntrykket av artikkelserien i særlig grad.

Verdens Gang, 10.07.

“Jeg så UFO’en” - “Hjørdis Hokstad er ikke i tvil om at hun har hatt nærkontakt av 3. grad og at farkosten og skikkelsen hun så i 1981 kom fra en annen planet.”

Den 25. juli 1981 så Hjørdis Hokstad fra kjøkkenvinduet en merkelig sigarformet gjenstand ute på et jorde. Like ved gikk det en mann, 1,20-1,30 meter høy, ikledd en kjeledress med hette. Etter kort tid forsvant mannen inn i farkosten, som like etter lettet og forsvant opp i luften som en korketrekker.

Denne observasjonen ble i sin tid mye omtalt i presse og media, og noen mente i ettertid at den dannet opptakten til de senere så berømte observasjonene i Hessdalen.

I tillegg til denne saken, så blir flere tilfeller av CE-III-observasjoner i Norge omtalt: Den berømmelige Mosjøen-saken fra august 1954, hvor to søstre påsto å ha truffet på en mann og hans flygende tallerken. Dessuten nevnes observasjonen av et landet objekt og to humanoider ved Reinsnos ovenfor Odda, høsten 1992. Alle de tre sakene har tidligere vært omtalt i UFO.

Artikkelen gir ellers en kort innføring i nærkontaktens nomenklatur, igjen med minimal referanse til UFO-NORGE.

Artikkelserien har forøvrig på dette

tidspunkt fått overskriften “X-tra”, med bilde av de to journalistene bak serien, Sølvi Wærhaug og Rune Skogseth utkledd som “VGs svar på Scully og Mulder”.

Verdens Gang, 11.07.

Gullbjørg Rosselands mange observasjoner i skjærgården utenfor Mandal blir omtalt i avisens “X-tra” serie. Dessuten presenteres den merkelige opplevelsen hun hadde da smykkene hun hadde på seg smeltet. Observasjonene og den spesielle opplevelsen ble utførlig presentert i forrige nummer av UFO.

Verdens Gang, 13.07.

Avisen har nok et stort oppslag om UFO-fenomenet. Denne gangen referes det til en ganske oppsiktsvekkende observasjon gjort av to Widerøe-flygere; hhv. kaptein og styrmann ombord på en Dash-8 på vei fra Fornebu til Brønnøysund. Åtte mil nord for Trondheim, over Steinkjer, fikk styrmannen plutselig øye på en flygende gjenstand som seilte rolig opp på høyre side av passasjerflyet. “Vi tenkte først at det kunne være et annet fly. Men da jeg bøyde meg ned for å se opp på den, hadde den hverken vinger eller hale,” sier kaptein Erik P. Risan. Widerøe-flyet lå i en marsjhøyde på 15 000 fot

Her er Norges X-files

Akkurat som i den amerikanske TV-serien «X-files» så finnes det også i Norge flere tusen rapporter om ukjente fenomen man ikke har funnet noen naturlig forklaring på. UFO-Norge

har over 3.000 slike rapporter, men også politiets overvåkningstjeneste og forsvaret har igangende et betydelig antall sider i sine arkiver.

• Hvis noen ser noe rart på himmelen, noe de ikke selv kan forklare, ringer 10 prosent til oss. Av disse rapportene klarer vi i 90 prosent av tilfellene å finne ut hva det var folk så. Det blir ingen UFO-rapport før vi

har sjekket at det ikke kan være fly, varballonger, lynglitter eller lignende. Så lenge vi ikke finner noen forklaring på en sak blir den ikke avsluttet. I våre arkiver har vi 3 000 slike saker, sier Ole Jonny Brænne, som sitter i styringskomiteen ul UFO-Norge.

900 medlemmer

Når Brønne tar imot
Glåmdalen i UFO-Norges
bibliotek i en gammel by-
gård i Oslo, så er det lett å

nobilie seg at dette er en
mann som lever og ånder
for UFO'er. Han er kledd i
en turkis t-skjorte, og har
piggsveis og runde briller
som får ham til å se ut slik
Jen iinkesie gutten i klas-
sen plier å gjøre det i ame-

– Da jeg var yngre leste jeg alt om astronomi, og uet var slik jeg første gang kom i kontakt med UFO-fenomenet. Da ble jeg overbevist om at jorda har hatt besøk fra andre planeter, men ettervert har jeg fått et mer nøkternt syn på saken. Formålet til vår forening er å finne en forklaring på UFO-fenomenet, men det er ikke dermed sagt at vi knytter tallerken-teorien om vesener fra andre planeter, sier Brønne.

UFO-Norge har egentlig ikke medlemmer, men abonnenter på sitt tidsskrift. I fjor hadde foreningen 930 abonnenter, og siden UFO-Norge ble stiftet i 1981 har interessen bare vært stigende.

Landinger i Norge

- Hvis vi får en melding
der noen mener en UFO
kan ha landet, så har vi felt

forskere fra hele landet som kan rykke ut for å forsøke å kontrollere historien. Pro-

hlemet er at vi ikke vet hva vi leter etter, vi prøver derfor å ta så mange prøver som mulig i området. Vi tar med oss vannprøver, snøprøver, jordprøver og lig-

nende. Et av de mest kjente tilfellene i Norge var da et vitne hevdet å ha sett en UFO over Øydekvavn 28. mars 1991. Senere ble det funnet tre runde spor i snøen helt ute ved vannkanten. Når snøen i disse

sporene ble analysert så
fantes det ikke bakterier
der i det hele tatt, mens
bakteriekulturen rundt var
hele normal. Vi kan ikke s

hva som er skjedd her, men
bare måle resultatet, sier
Brønne.

Får inn rapporter

- Det hender, men det er ganske sjelden. Uansett når vi får inn en rapport om at noen har sett et eller annet

på himmelen så starter vi med å undersøke flyttsteneområdet. Har det vært helt kjøpt ut? Har noen vendt opp værbalingen, eller kan det være et astronomisk fenomen? Vi får også kontakt med forsvaret for å høre om

de har fanget opp spesielle
advarssignaler. Hver obser-
vasjon som blir merkt til
i AS blir derfor grundig un-
tersøkt, sier Brønne.

• Bli der skulet hver gang det viser seg å være en høyst naturlig forklaring

ax de observarene lui
yer?
- Nu, e gata sa se

blir skuffet. Det er bare positivt å kunne finne ut hva folk virkelig har sett. Det som driver oss, eller i hvert fall meg, er at hvis det finnes ukjente fenomener så kan

- Er det riktig i Kane
LEO-observasjonene for
satasterens svar på anv
«Luch Ness»?

- Nei, ikke helt. Rapp
er om merkelig fenomen
på himmelen er ikke noe
nytt. Det er bare i det se

hene tid det har blitt gjort
mer nøyaktige undersøkel-
ser av observasjonene i
Brønne

Nærkontakt

Hva med alle nærkontaktoppfølgelsene og folk

om påstår att de har varit
inbörd i romskhet till alla
planeter?

– Det er ikke umiddelbart
nå, men jeg vil si at sannsyn-
ligheten er veldig liten.
Alle de som påstår at de har
vært ombord i UFO'er,
har aldri noen fått med seg

Verdens Gang, 21.07.

Helsides oppslag om observasjoner av merkelige lysfenomener over nattehimme len på Østlandet natt til gårdsagen. Lyskuler ble sett av mennesker fra Notodden i Telemark til Son i Akershus. Ingen instanser kunne imidlertid gi en naturlig forklaring på hva det kan ha vært: - Ingen fly i området, sier Forsvaret; - Ikke kulelyn og neppe noe annet værfenomen, sier Meteorologisk institutt, hvor ansatte så lyskulene med egne øyne; - Heller ikke Astrofysisk institutt kan gi noen forklaring på de mystiske fenomenene.

Lysfenomenene ble stort sett beskrevet som lyskuler som beveget seg i høy hastighet på kryss og tvers ut og inn av et tynt skydekke over Oslofjord-området. Tidspunktet ble anslått til å være rundt 00.15 til 01.00 av de fleste observatørene. VG foretok henvendelser til Meteorologisk institutt på Blindern (hvor en av de ansatte altså observerte fenomenet), til Fornebu kontrolltårn og til Forsvarets kontroll- og varslingsstasjon på Mågerø ved Tjøme. Imidlertid kunne altså ingen av disse instansene gi noen forklaring på det merkelige fenomenet. (Se også artikkel i VG 22.07. under.)

Verdens Gang, 22.07.

Nok en artikkel i serien "X-tra": Grytidlig på morgenen lørdag 15. juli var 15 år gamle Kjell Ivar Simensen ute og knipset landskapsbilder ved munningen av Lakselva i Finnmark. Han oppdaget ingenting uvanlig før etter at filmen ble fremkalt. På ett av bildene tegner det seg en tydelig, men uskarp flekk på himmelen. Kjell Ivar ble svært overrasket og sjekket med Banak flystasjon, som ikke kjente til hverken fly- eller helikoptertrafikk på det angående tidspunkt (ved 04.00-tiden). VGs fotoavdeling har gransket negativfilmen, uten å kunne gi noe klart svar.

Angående observasjonene over Oslo-fjorden (VG 21.07.) presenteres flere mulige forklaringer i en kommentar. Det er mulig at en gammel tysk luftverns-lyskaster, utprøvet på et jorde utenfor Hvittingfoss i Kongsberg kommune mellom kl. 24.00 og 01.00 natt til torsdag kan være årsaken. "Under gunstige forhold kan lyskasteren lyse hele 2,2 mil," forteller Jon-Erik Janshaug, som er medlem av kjøretøyforeningen Møringen Forsvarskjøretøy Union.

Aftenposten antydet i går en annen forklaring. Ifølge fenrik Torkel Lindeland ved Oscarsborg festning, Drøbak har Kystartilleriet skutt opp to øvelsesraketter rundt midnatt de tre siste kveldene.

UFO PÅ NETT: På internet kommuniserer Ole Jonny Bratne med UFO-interesserte fra hele verden, og han kan hele nå holde seg oppe om ene observasjoner som blir gjort verden over.

Glåmdalen, 25.07.95

(4 500 meter). Etter hvert sakket gjenstanden av og forsvant. På et minutt var alt over. Flygerne så ikke mer til den.

Været var pent og sikten var strålende i hele området. Forsvarets radarstasjon på Gråkallen i Trondheim dekker dette luftrommet, men radaren hadde ikke fanget opp signaler fra en ukjent gjenstand.

Foreløpig finnes det ingen forklaring på hvor det uidentifiserte objektet stammer fra.

Verdens Gang, 15.07.

“X-tra” serien fortsetter: “Er dette en UFO? undrer Oslo-kvinnen Ester Wilberg. Påsken 1953 knipset hun bildet av et rundt, lysende objekt over Holteskaret i Hemsedal.” Hun og mannen var ute på en skitur midt på lyse dagen. Plutselig oppdaget de en rødlig kule på himmelen som kom ut av skydekket, beveget seg bortover himmelen i fem-

seks sekunder, før den forsvant inn i skydekke og ble borte. Esther Wilberg reagerte instinktivt og løfte kameraet hun hadde hengende på magen - et Brownie Reflex - og knipset.

Kommentar: For undertegnede ser fenomenet på bildet ut som det kan være en bolid (kraftig meteor), og beskrivelsen av hendelsen kan også tyde på det.

I samme artikkel blir det gjengitt en dagslys-observasjon gjort på Sunnmøre i september 1968. Far og sønn (Stein Meisingeth) observerte et fenomen som rett og slett kunne beskrives som et objekt eller "fartøy", lengde anslått til 35-40 meter som hang ved en fjellkam 300-400 meter unna. Etter kort tid forsvant det med voldsom hastighet mot sør. Mange år senere kom det frem at også et søskenbarn hadde gjort samme observasjon på nøyaktig samme tidspunkt.

"UFO på Evje?" Under denne overskriften presenterer avisen en observasjon som blant andre Elisabeth Andreassen fra Stavanger gjorde sør for Evje, torsdag 20. juli. Fenomenet som ble observert så ut som en kjempstor, sølvhvit sigar uten vinger, som svevet rolig over himmelen. Andreassen prøvde å filme gjenstanden, men vet ikke om hun klarte det, i det hun ikke fikk fram kameraet før objektet var i ferd med å forsvinne bak et fjell.

Glåmdalen, 25., 27., 28. og 29.07.

I en stort oppslått artikkelserie i fire deler presenterer avisen UFO-fenomenet, i reneste "X-files" ånd - noe som er blitt uhyre populært denne sommeren (jfr. Verdens Gang).

I den første artikkelen, som går over fire helsider (!), får Ole Jonny Brønne mesteparten av spalteplassen. Hans enorme boksamling og PC med Internett-tilknytning får ikke uventet betyngelsen "Norges X-files" (tidligere har Rapportentralen på Gyland fått samme merkelapp av Dagbladet). Brønne får forklart det meste om UFO-saken i Norge og internasjonalt, Roswell-saken og -filmen, Spitsbergen-krasjet etc.

I artikkel nr. 2 er det lysfenomenene i Hessdalen som står for tur. Her blir

det gitt en oversikt over kronologien og beskrivelser av fenomenene, samt intervjuer med flere observatører i dalen.

Tredje artikkel er viet den vitenskapelige utforskningen av Hessdalsfenomenet, hvor sivilingeniørene Erling Strand (selvsagt) og Bjørn Gitle Hauge (begge tilknyttet Høgkolen i Østfold) forklarer om PROJECT HESSDALEN, instrumentering, internasjonal forskning, samt deres eget syn på fenomenet.

I fjerde og siste artikkel har de to journalistene bak serien (Levi Henriksen og Jens Haugen) tilbragt en natt i Hessdalen for å prøve å få et glimt av fenomenet. Selv om stemningen utover natten fortonte seg temmelig trolsk, blir konklusjonen at "vi så ingenting mellom himmel og jord i Hessdalen denne natten som ikke burde vært der."

Dessverre, kan vi tilføye.

Verdens Gang, 31.07.

"Roswell-papirer brent". "Vikige militære dokumenter om det såkalte Roswell-mysteriet er blitt ødelagt uten at noen har gitt instruks eller tillatelse til det, hevder en amerikansk kongressmann."

Den såkalte GAO-rapporten om hendelsene rundt Roswell i 1947 er of-

fentliggjort og noen av resultatene legges fram i denne artikkelen (se egen artikkel om saken annet sted i dette nummer).

August Tønsberg Blad, 01.08.

Flere observatører så en mystisk luftballong dale mot bakken i en røyksky, ved Rømskog i Vestfold søndag kveld [30.07.] ca. kl. 20.45. De sa at det ikke var noen kurv til å oppholde seg i under ballongen.

Bergens Tidende, 19.08.

"Besøk fra rommet?" - "Historisk dokument - eller makaber bløff?"

Omfattende, helsides reportasje om Roswell-filmen med mange bilder, samt omtale av BUFORA-konferansen i Sheffield samme helg. I tillegg blir Ole-Johnny Brenna [sic!] i UFO-NORGE intervjuet og gir vårt (skeptiske) syn på filmen. Ellers gis en bred presentasjon av hele Roswell-saken sammen med de fleste relevante opplysninger som er kommet frem i årenes løp.

Artikkelen er nøytral i sin fremstilling, og forfatteren, Inge Sellevåg trekker frem mange argumenter, både pro og kontra. Vedkommende er forøvrig journalist i BT med vitenskap og teknologi som spesialer. Han har tidligere

Bløff eller et virkelig bilde?

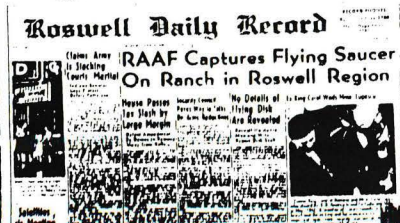
Siden tidens morgen har menneskene, rundt sine byer og bygninger, og kanskje også på et eller annet sted i de fjerne fjell, kanskje ligger det en slags lengsel og nysgjerrighet i menneskenes natur, som gjør at folk alle år har sett merkelige ting på himmelen. Ting som har blitt tolket som alt fra varsel om verdens undergang til besøk fra andre planeter.

Den første av disse tingene er kanskje den som har vært mest populær: UFO-ene. UFO er en forkortelse for "Uknown Flying Object", som betyr "ukjent flygende objekt". Dette er et begrep som har blitt brukt i mange år, og som har blitt brukt i mange forskjellige sammenhenger. Det har blitt brukt i forbindelse med mange forskjellige typer hendelser, og det har blitt brukt i forbindelse med mange forskjellige typer mennesker.

UFO-ene har blitt brukt i forbindelse med mange forskjellige typer hendelser, og det har blitt brukt i forbindelse med mange forskjellige typer mennesker. Det har blitt brukt i forbindelse med mange forskjellige typer hendelser, og det har blitt brukt i forbindelse med mange forskjellige typer mennesker.

Den første av disse tingene er kanskje den som har vært mest populær: UFO-ene. UFO er en forkortelse for "Uknown Flying Object", som betyr "ukjent flygende objekt". Dette er et begrep som har blitt brukt i mange år, og som har blitt brukt i mange forskjellige sammenhenger.

Den første av disse tingene er kanskje den som har vært mest populær: UFO-ene. UFO er en forkortelse for "Uknown Flying Object", som betyr "ukjent flygende objekt". Dette er et begrep som har blitt brukt i mange år, og som har blitt brukt i mange forskjellige sammenhenger.

(bl.a. i sin spalte "Nytt fra Internett") kort omtalt UFO-fenomenet, da fra en heller skeptisk synsvinkel.

Stavanger Aftenblad, 21.08.

"UFO over Madaltua?" Avisen rapporterer om en interessant dagslys-observasjon med videooptak, samt et merkelig hull eller krater som nettopp er funnet på Borestranden utenfor Klepp i Rogaland.

Kjell Aksdal oppdaget et merkelig objekt på himmelen fredag 18. august ved åtte-tiden om morgenen. Han tok frem videokameraet og filmet fenomenet i to og et halvt minutt gjennom stuevinduet. Ved gjennomkjøring av opptaket for avisen kunne man se en avlang, sylindrerformet gjenstand. Gjenstanden holder seg først i ro, for så plutselig å aksellerere noe voldsomt - først til høyre og så til venstre, deretter i sirkel. Med vekslende hastighet beveger gjenstanden seg over himmelen, og forandrer også utseende underveis. Den blir etter hvert lengre og mer "skyaktig".

Jan Lustrup i foreningen UFO-Rogaland mener at dette helt klart er en UFO. Han anbefaler Kjell Aksdal å ta kopi av opptaket og sende til USA for analyse.

Det merkelige krateret på Borestran-

den blir beskrevet og fremstår som et mysterium. Flere forslag til løsning blir kastet frem, deriblant meteoritnedslag, spøkefulger med hakke og spade, og til slutt ukjente fenomener.

Ellers er det observert mange mystiske lysfenomener over Stavanger/Jærenområdet den siste uken, uten at noen konvensjonelle forklaringer foreløpig har kunnet gi løsninger på sakene.

Stavanger Aftenblad, 22.08.

I en artikkel under overskriften "UFO-feber i Rogaland" rapporterer avisen om enda flere observasjoner av lyskuler og -fenomener over fylket de siste dagene. Etter at flere observasjoner gjort av navngitte personer er presentert, blir Per Oseland i UFO-Rogaland intervjuet. Han er helt sikker: "Dette er UFOer", sier han og påpeker at UFO står for Uidentifisert Flygende Objekt, og at det slett ikke trenger å bety at de kommer fra andre planeter eller solsystemer. Han gir ellers en oversikt over en del av UFO-sakens aspekter i en nyansert fremstilling.

Diverse aviser, bl.a. Oppland Arbeiderblad, 22.-23.08.

Store oppslag om kornsirkelene som ble oppdaget ved Raufoss og på Ringerike

tirsdag og onsdag, 22. og 23. august. Odd-Gunnar Røed og Ole Jonny Brønne er intervjuet i flere av artiklene og begge uttaler at det hele garantert er bløff. De mener at det bare var et tidsspørsmål før noe slikt skulle vise seg her i landet.

Oppland Arbeiderblad, 25.08.

"UFO på truger". Under denne overskriften refereres det til en anonym "tilståelse" som ble ringt inn til avisen kvelden før: "Det var jeg som laget sporene i åkeren på Elton" [ved Raufoss]. Etter stemmen å dømme var det tydeligvis en yngre kar, som ikke ville stå fram av frykt for erstatningskrav fra gårdbrukeren. For å trække ned kornstråene brukte han to truger og vasset rundt i åkeren tre kvarters tid før han hadde mønsteret han ønsket. Noe siktemiddel brukte han ikke, og han fikk inspirasjonen fra omtale av liknende åkermønstre i England og Skottland.

"Flere så kraftig lys over Gjøvik". I samme åndedrag som avsløringen ovenfor, nevnes en observasjon av et merkelig lys, mandag kveld [21.08.] kl. 22.30. Flere personer, deriblant May Lisbeth Grimsby, så det merkelige lyset (beskrevet som en lysende kule) komme inn over Gjøvik sentrum like

SOMMERATTAT GLÅMDALEN

HESDAL REPORT: En oppdagelse av et UFO i Hægebakkedalen. Bildet viser en mann som holder opp et bilde av et UFO som han har sett. Bildet er tatt av Håvard Hestdal.

På sporet av den nye tid

Bømanfiguren Don Quijote viet sitt liv til å slåss mot vindmøller, og denne historien passer også litt på sivilingeniør Erling Strand fra Sarpsborg. Det er riktig nok ikke vindmøller han har slåss mot, men den utbølgte og vitenskapsmenns fordommer og holdninger til det såkalte Hessdalsfenomenet som åpenbart seg i 1981

Stavanger Aftenblad, 21.08.1981. "UFO over Madaltua?" Avisen rapporterer om en interessant dagslys-observasjon med videooptak, samt et merkelig hull eller krater som nettopp er funnet på Borestranden utenfor Klepp i Rogaland.

Kjell Aksdal oppdaget et merkelig objekt på himmelen fredag 18. august ved åtte-tiden om morgenen. Han tok frem videokameraet og filmet fenomenet i to og et halvt minutt gjennom stuevinduet. Ved gjennomkjøring av opptaket for avisen kunne man se en avlang, sylindrerformet gjenstand. Gjenstanden holder seg først i ro, for så plutselig å aksellerere noe voldsomt - først til høyre og så til venstre, deretter i sirkel. Med vekslende hastighet beveger gjenstanden seg over himmelen, og forandrer også utseende underveis. Den blir etter hvert lengre og mer "skyaktig".

Jan Lustrup i foreningen UFO-Rogaland mener at dette helt klart er en UFO. Han anbefaler Kjell Aksdal å ta kopi av opptaket og sende til USA for analyse.

Det merkelige krateret på Borestran-

UFO

HESDAL REPORT: En oppdagelse av et UFO i Hægebakkedalen. Bildet viser en gruppe mennesker som ser på et stort objekt som de tror er et UFO. Bildet er tatt av Håvard Hestdal.

UFO-fenomenet

UFO-fenomenet har vært et tema i media de siste dagene. Flere observasjoner av lyskuler og -fenomener over fylket de siste dagene. Etter at flere observasjoner gjort av navngitte personer er presentert, blir Per Oseland i UFO-Rogaland intervjuet. Han er helt sikker: "Dette er UFOer", sier han og påpeker at UFO står for Uidentifisert Flygende Objekt, og at det slett ikke trenger å bety at de kommer fra andre planeter eller solsystemer. Han gir ellers en oversikt over en del av UFO-sakens aspekter i en nyansert fremstilling.

Diverse aviser, bl.a. Oppland Arbeiderblad, 22.-23.08.

Store oppslag om kornsirkelene som ble oppdaget ved Raufoss og på Ringerike

Oppland Arbeiderblad, 25.08.

"UFO på truger". Under denne overskriften refereres det til en anonym "tilståelse" som ble ringt inn til avisen kvelden før: "Det var jeg som laget sporene i åkeren på Elton" [ved Raufoss]. Etter stemmen å dømme var det tydeligvis en yngre kar, som ikke ville stå fram av frykt for erstatningskrav fra gårdbrukeren. For å trække ned kornstråene brukte han to truger og vasset rundt i åkeren tre kvarters tid før han hadde mønsteret han ønsket. Noe siktemiddel brukte han ikke, og han fikk inspirasjonen fra omtale av liknende åkermønstre i England og Skottland.

"Flere så kraftig lys over Gjøvik". I samme åndedrag som avsløringen ovenfor, nevnes en observasjon av et merkelig lys, mandag kveld [21.08.] kl. 22.30. Flere personer, deriblant May Lisbeth Grimsby, så det merkelige lyset (beskrevet som en lysende kule) komme inn over Gjøvik sentrum like

Glåmdalen, 28.07.95

etter et fly. Flyet gikk fortere og ga lyd fra seg.

Romerikes Blad, 29.08.

Også de siste kornsirkelene denne sesongen, i åkeren til Hvam videregående skole på Nes (på Ringeriket), er nå avslørt. Rune Damhaug og Tor Arne Ormstad vedgår gjerne at de har holdt hele Norge for narr. Også disse to vedgår at de fikk inspirasjon til "korntaggingen" fra et TV-program fra Sheffield-området i England, og planen var å trekke spøken enda lenger. De har begge hatt store problemer med å holde masken den siste uken.

Selv "UFO-forsker" Knut Asheim måtte slå fast at figurene på Hvam var menneskelaget.

Det hele var såre enkelt: Ved hjelp av et par planker, litt tau og et kompass var det bare å sette i gang.

Kommentar: Det var ventet at kornsirkel"fenomenet" før eller siden ville dukke opp også her landet. Redaksjonen er likevel overrasket over at det tok så mange år etter avsløringene i England (om at det hele er menneskelaget svindel), før personer med sans for det private initiativ gikk inn i "bisniss" i Norge.

Moss Dagblad, 28.08.

To artikler om UFO-fenomenet på samme dag. I den første omtales Roswell-filmen (Channel Four) som skal vises på TV2 samme kveld, og det gis en innføring i hele Roswell-saken.

I den andre artikkelen presenteres en rapport vedrørende tre jenter som observerte et flygende objekt ved Spareland ved E6 i Råde. Kl. 02.40 natt til lørdag 26. august fikk de tre se et merkelig fenomen fra bilen de kjørte i. De kunne i ettertid beskrive fenomenet som sylindrerformet med små spisse vinger. To av de tre jentene mente at fargen var gyllen, eller kobberaktig og skinnende. Tredjemann mente at den var mer metallisk. De hørte knapt nok noen lyd, bare en lav summing, nærmest som et sus. At det var et fly var utelukket.

Det som imidlertid kanskje er mest bemerkelsesverdig er at de tre jentene tok to og en halv time mellom Fredrikstad og Moss, en distanse som vanligvis tar drøye halvtimen. De var ikke så lenge ute av bilen for å se på gjenstanden de mente var et UFO. Hvor ble tiden av?

Ole Gunnar Røed [sic!] i UFO-NORGE har ingen problemer med å tro på historien til de tre jentene. Han sier at de vil bli tilbudt hypnose for å finne ut hva det var som skjedde den merkelige frdagsnatten - dersom de

selv ønsker å underlegge seg noe slikt.

Verdens Gang, 28.08.

"Bløff eller bevis?" To siders reportasje om Roswell-filmen som skal vises samme kveld i TV2. Flere bilder, samt en del uttalelser fra forskjellige personer blir presentert, deriblant fra vår egen medarbeider Odd-Gunnar Røed. Sistnevnte er forholdsvis positivt innstilt til filmen etter å ha sett originalen i Sheffield forrige helg. Ellers blir filmfotografens ("Jack B.s") berømmelige uttalelse referert. Ray Santilli siteres kort (med referanse til VG 8. juli) hvor han går god for filmens ekthet.

I avisens Radio og TV-guide samme dag lyder overskriften: "Verdenspremiere på TV2". Nok en gang gjennomgås Roswell-saken, denne gang i kortversjon, sammen med opplysninger om filmen.

Dagbladet, 28.08.

Omtale i avisens programoversikt av kveldens sending i TV2, "Mysteriet i Roswell", under tittelen "UFO-styrtet tiet ihjel".

Verdens Gang, 29.08.

Igen er Roswell-filmen gjenstand for debatt. Avisen har satt sammen et ekspertpanel som har sett den på TV2 kvelden før. Samtlige var enten svært skeptiske eller avventende, og mente stort sett at det hele var en "tynn UFO-suppe", som overskriften lød.

De utspurte var Arne Pedersen (amanuensis ved Det norske filminstituttet), Erik Tandberg, Terje Wahl (forsker ved Forsvarets forskningsinstitutt), Odd-Gunnar Røed, Willy Ustad og Inge Morild (professor i rettsmedisin og spesialist i patologi ved Universitetet i Bergen). Sistnevnte var forøvrig den mest skeptiske og mente at hele filmen og obduksjonen var en forfalskning. Ellers var ikke uventet Erik Tandberg svært skeptisk og mente at både filmen og Roswell-saken høyst sannsynligvis var bløff. Blant de avventende var forfatteren Willy Ustad. Selv om han syntes at filmen var noe tynn, mener han at et eller annet utvilsomt må ha skjedd i Roswell. Odd-Gunnar Røed mente at filmens autensitet kunne være reel, men savnet videre undersøkelser.

Bergensavisen, 29.08.

Avisens anmelder, Elin Madsen, gir Channel Four presentasjonen av Roswell-filmen ståkarakter. Hun mener at programmet var vinklet på en slik måte at det var tydelig at de som hadde laget den ikke helt hadde mistet hodet. Selv er hun egentlig like klok etter å ha

sett filmen, men syntes at presentasjonen var dyktig laget om et spennende tema. Personlig tror hun imidlertid ikke at det var et utenomjordisk vesen som ble vist på skjermen.

Verdens Gang, 31.08.

"X-files" er fri fantasi". Ole Johnny Brenna [sic!] uttaler at troverdigheten til "X-files" er lik null, og at den har lite med virkeligheten å gjøre.

Olav Brennsund, sekretær i Norsk Parapsykologisk Selskap er stort sett enig. De få episodene han har sett, bærer sterkt preg av å underholde, og virker kunstig og overdramatisert.

May Grethe Lerum, forfatter av bokserien "Livets døtre", mener at serien ikke er særlig troverdig. Hun sier imidlertid at serien er godt laget underholdning om temaer folk er interessert i, og det er greit nok.

September

Vi Menn, nr. 36, 05.09.

"Hallo - er det noen der ute?" Stort intervju med Leif Havik; presentasjon av fenomenene i Hessdalen og UFO-fenomenet generelt. Dessuten nevnes selvfølgelig Roswell-saken og -filmen i samme åndedrag.

Teknisk Ukeblad, nr. 33, 07.09.

I en heller harsellerende artikkel omtales Rauni-Leena Luukanens bok *Hvem er jeg?*. Her refereres det til det meste om UFO-fenomenet og spesielt da til Luukanens spesielle utsagn i "sin gripende bok".

(Se også omtale av artikkel i samme tidsskrift for 05.10.)

Akershus Romerike Blad, 10.09.

I et fortvilet øyeblikk ville Lørenskogmannen Arve Jacobsen (51) ta sitt eget liv. I dag er han høyst oppegående etter å ha blitt reddet av en UFO.

"Jeg ble reddet av UFO" lyder overskriften på denne artikkelen, som beskriver Jacobsens møte med de(t) ukjente gjennom de siste 25 år. Allerede i 1970 hadde han sin første nærkontakt med en farkost fra en fremmed planet. Siden den gang har han hatt jevnlige møter med utenomjordiske, noe som har medført at han er blitt kvitt sykdommer og i stand til å helbrede mennesker ved hjelp av hendene.

Norsk Ukeblad, nr. 37, 12.09.

Under overskriften "Kjente kvinner med overraskende UFO-påstander" intervjues seks kjente norske kvinner, samt to menn. De to sistnevnte er ikke ukjente Ole Jonny Brønne og Erling Strand, som tilkjennegir sine oppfatninger om UFO-fenomenet. Sistnevnt

te uttaler (noe overraskende) at "Vi ser ikke bort fra at UFO-observasjoner [i Hessdalen] kan være indikasjoner på at det finnes liv på andre planeter. Rapportene fra Hessdalen blir seriøst vurdert." [Det er ikke utenkelig at journalisten, forhenstående popsanger Anne-Karine Strøm, har tøyet uttalelsene en smule for å komme på linje med tendensen ellers i artikkelen, red. anm.] Ole Jonny Brønne blir også sitert, hvor han oppgir at årlig kommer det inn 25-40 rapporter. Han nevner også Hessdalen, uten å komme inn på mulige hypoteser i den forbindelse. Brønne får også føyd til det viktigste, nemlig at "UFO-NORGE ikke tar stilling til om vi får besøk av vesener fra fremmede planeter, men vi holder alle muligheter åpne."

Ellers er ikke ukjente Gry Jannicke Jarlum (titulert som "sendebud") og selvsagt ufologiens *femme fatale* Rauni-Leena Luukanen (under overskriften "bevis") med i enqueten. Hva disse står for vet vi jo. Kvinnene i resten av spørreundersøkelsen utgjøres av Linn Stokke, Margit Sandemo (som har sett UFOer flere ganger), Anne Lise Gjølseth og til slutt Anita Skorgan (som stiller seg skeptisk til UFO-observasjoner).

I tillegg til utspørringen gis en kort omtale av Hessdalsfenomenet (med uttalelser av Erling Strand), samt Roswell-mysteriet.

Østlandsposten, 13.09.

Eli Tveiten på Vestre Torsrud i Stavern fikk plutselig et skarpt lys midt i ansiktet mens hun satt foran TVen, tirsdag kveld, 12.09.

Hun ble nysgjerrig og tittet ut. Der oppdaget hun et merkelig lys, men før hun fikk opp verandadøren var det likt som lyset dalte ned og ble borte. Hennes nabo tvers over gaten, Ingrid Arnesen, kunne fortelle om et avlangt lys med masse farger og blink i endene, ca. klokken 20.45.

Vi Menn, nr. 38, 19.09.

"Ser de virkelig slik ut?" To siders artikkel om hvordan forskere antar at intelligente vesener fra andre solsystemer kan se ut - i virkeligheten. Artikkelforfatteren, Nils P. Thuesen gjennomgår de fleste argumentene som exoevolusjonistene benytter. I artikkelen presenteres også bilder fra Roswell-filmen, som eksempel på hvordan "E.T." kan se ut.

Oktober

Teknisk Ukeblad, nr. 37, 05.10.

I tidsskriftets leserbrevspalte "forum" bringes en forarget lezers reaksjon på tidligere omtale av Rauni-Leena Luu-

kanens bok "Hvem er jeg". (TU nr. 33, 07.09., se ovenfor.) Ut fra den litt diffuse ordlyden i brevet er det ikke godt å si hvor i landskapet innsenderen står; pro eller kontra Luukanen. Det virker under alle omstendigheter som om han er en smule på bærtur.

Nordlands Framtid, 23.10.

Flere bodøværinger observerte en slags sirkel med lysende punkter over byen natt til lørdag [21.10].

Det var rundt midnatt at en av observatørene, en kvinne, oppdaget en stor "gjenstand" på himmelen.

- Den så ut til å ha en diameter omtrent som en huslengde, bestående av mange lysende punkter i flere sirkler. Det var minst 40 lysspunkter, flere greide vi ikke å telle, forteller kvinnen. Hun og naboene sto og så på fenomenet fram til klokken 00.45. Da kvinnen tittet ut av vinduet i 03-tiden var lysspunktene borte.

Også en annen observatør ringte inn til avisen og beskrev et noenlunde lignende fenomen.

Værvarslingen i Nord-Norge kan ikke forklare hva som er sett; heller ikke vakthavende ved Værtjenesten, Bodø lufthavn, kan gi en utfyllende forklaring. Vedkommende antyder imidlertid at det muligens kan dreie seg om en sondeballong som sendes opp to ganger i døgnet. Disse har dog ikke egne lysskilder.

Nordlands Framtid, 24.10.

Under overskriften "UFO var lyskaster" avsløres fenomenet som tydeligvis opptok mange bodøværinger i helgen [21.-22.10.]. Avisen antyder at "selv de minst overtroiske har vært villige til å sverge på, nesten, at byen hadde besøk av vesener fra en annen planet, kanskje".

Det hele viste seg imidlertid å være en laserlyskaster, som laget et gigantisk lysshow for utestedet "IV Gang" i Bodø sentrum. Lysspillet på nattehimmelen utgjorde noen merkelige lysspunkter innhyllt i en minst like merkelig lyskegle. Det hele skulle kunne være synlig flere mil unna utgangspunktet, i følge eieren av laserkanonen.

Både værvarslingen og Nordlands Framtid ble oppringt av nysgjerrige observatører, uten at disse instanser kunne gi noen forklaring der og da.

Aftenposten, 24.10.

"Bemannede UFOer - en moderne myte". Dette er overskriften på en kronikk skrevet av professor i astrofysikk, Kaare Aksnes. Her gjentas de fleste av argumentene mot at Jorden får besøk av vesener fra fremmede sol-

systemer. Noen av disse argumentene ble også fremført i Holmgang, 19. september. Vi nevner i fleng: "Flyvåpenets [US Air Force] undersøkelser ga ingen informasjon om at Roswell-hendelsen var et UFO-fenomen"; "Rapporter om nærkontakt med vesener fra andre kloder er simpelthen ikke troverdige"; "Det er jo merkelig at det hundretalls astronomer som hver eneste natt saumfarer himmelen, aldri har oppdaget noen UFO"; "At Jorden får besøk fra rommet, er den minst sannsynlige forklaringen på UFOer".

Selv om overskriften på kronikken vitner om at Aksnes ikke er helt innforstått med definisjonen på UFO - en definisjon han (korrekt) gjengir lenger nede i teksten - er det ingen tvil om at de fleste argumentene taler til skeptikernes fordel. På den annen side er bl.a. utsagnet om at astronomer aldri har observert UFO, positivt feil. Flere undersøkelser de siste 25 år har vist dette, selv om direkte observasjoner av "flygende tallerkener" ikke kan sies å ha vært rapportert.

Adresseavisen, 26.10.

To jenter på 10 år, Trude og Cecilie Reinsberg, så noe som de mente var UFO. Tirsdag [24.10.] ettermiddag ved 17-tiden, sto de på bussholdeplassen i Kroppanmarka da de så et blinkende lys komme mot dem i stor fart. De trodde først det var et fly, men siden steg det mot himmelen før det plutselig kom nedover og rett mot dem. Det stoppet bare 20 meter unna, mente jentene. De kunne ikke høre noen lyd fra UFOet. Det kom også fram at deres mormor hadde sett en lysende gjenstand på Nidarvoll omtrent samtidig.

Adresseavisen, 27.10.

"UFO kan være fly". Under denne overskriften presenteres den mulige løsningen på observasjonene fra i forgårs.

En kvinne som bor på nedre Byåsen og som har utsikt over Trondheimsfjorden, ble ved 17-tiden tirsdag ettermiddag oppmerksom på et kraftig lys over fjorden i nordvestlig retning. Kvinnen var overbevist om at det var landingslysene fra et fly eller helikopter.

Ved kontrolltårnet på Værnes bekrefter man at det var stor trafikk av fly på denne tiden, og at man tok inn fly nordfra i 17-tiden.

Saken ser dermed ut til å være løst.

November

Adresseavisen, 04.11.

"Hvor ble det av UFO-NORGE". Leserbrevinnsender Asbjørn Einan påstår at representanter for organisasjo-

nen uteble på et tillyst møte på Alternativmessen, på Lilletorgets Møtesenter og Hotell søndag 1. oktober.

Vår uteblivelse medførte at publikum følte seg snytt og ga høylydt uttrykk for sin misnøye. Organisasjonen ga også fra seg en glimrende anledning til presentere seg selv og fortelle hvordan de arbeider med UFO-problemet i Norge.

Han stiller til slutt spørsmålet: Er UFO-NORGE en seriøs organisasjon?

[Svar, se under.]

Firda Tidend, 06.11.

En hjortejeger så et mystisk lys fra utkikksposten sin på Seime i Breim, mellom klokken 04.30 til 06.30. Fenomenet ble beskrevet som et lyspunkt noe større enn en stjerne, og sirklet rundt i luften. Han kunne ellers vanskelig se hva det egentlig var for noe da forholdene var ganske dårlige.

Tårnet på Sandane lufthavn i nærheten har ikke fått melding om fly- eller helikoptertrafikk i Breim på dette tids-

punktet. Det har foreløpig ikke meldt seg andre observatører i denn saken.

Adresseavisen, 09.11.

Svar på innlegget "Hvor ble det av UFO-NORGE?" 4. nov.

Vår avdelingsleder for Midt-Norge, Geir Steen, gir svar på tiltale og poengterer at hverken han eller ledelsen i organisasjonen forøvrig noensinne hadde mottatt invitasjon til Alternativmessen på den angjeldende dato. Steen avslutter med å si at "en kan heller undres om arrangøren av Alternativmessen har opptrådt seriøst nok i dette tilfellet".

Sogn Dagblad, 18.11.

Det var sent torsdag kveld [16. nov.] observert en uforklarlig lysskilde på himmelen vest for Solund [ytterst ute i Sognfjorden, red. anm.]. Hele glimtet og ildkulen minnet mest om en eksplosjon, forteller en av de som så fenomenet, Freddy Indrebø fra Hardbakke. Glimtet var etterfulgt av et kraftig drønn.

Indrebø beskrev også fenomenet som "et kraftig lynglimt på himmelen, som en slags ildkule med rødlig kjerne. Det gikk bare noen sekunder før den sloknet". Etter noen få minutter hørte han drønnet og regnet ut (forutsatt at lyden kom fra samme kilde) at fenomenet må ha vært rundt 100 kilometer unna.

Helt tilfeldig hadde amatørfotografen Finn Hugøy kameraet sitt stående med lukkeren åpen på dette tidsrom. Han holdt til litt lenger vest i kommunen og eksperimenterte med eksponeringer om natten. I løpet av den halve timen kameraet sto åpent, hadde det merkelige fenomenet festet seg på filmen. Kraftige loddrette lysstråler, med enkelte bredere lysfelt kunne ses på bildet.

Værvarslingen på Vestlandet [Bergen] trodde kanskje det kunne være snakk om en meteoritt som kom inn i atmosfæren.

Kommentar: Redaksjonen heller også til denne ganske opplagte teorien. □

Kolbjørn Stenødegård død

Tidlig i november kom meldingen om at en av pionerene i norsk ufologi, Kolbjørn Stenødegård var gått bort.

Som noen av leserne vil huske var Stenødegård den som samlet de UFO-interesserte i Norge i én riksdekkende organisasjon. Norsk UFO Center (NUFOC) ble dannet i 1973, i starten med foreninger fra Oslo, Bergen og Trondheim. Etterhvert sluttet også andre grupper og enkeltpersoner seg til organisasjonen.

Kolbjørn Stenødegård fungerte i utgangspunktet som leder for Trondheim UFO-forening, og ble ved opprettelsen den naturlige leder for NUFOC.

Under hans ledelse utviklet organisasjonen seg etterhvert til å bli en "premissleverandør" til UFO-debatten i Norge, bl.a. med en relativt bred kontaktflate mot massemedia i de sammenhenger hvor UFO-fenomenet ble tatt opp. Antallet aktive enkeltpersoner og grupper (også kalt seksjoner) var på slutten av 70-tallet betydelig, bl.a. med innslag av UFO-interesserte studenter ved NTH i Trondheim. Flere forskjellige tidsskrift ble jevnlig publisert i disse årene, et av dem (Norsk UFO Forum) overlevde i forskjellige fasonger og er i dag blitt til tidsskriftet *UFO*.

Stenødegård fungerte som leder helt frem til 1981, da han etter en del turbulens gikk ut av NUFOC. Kort tid etter dannet han Norsk institutt for vitenskapelig forskning og opplysning (NIVFO), en organisasjon som stilte seg sterkt kritisk til UFO- og paranormale fenomener.

Det skal ikke legges skjul på at Stenødegård var en til tider kontroversiell og etterhvert omstridt person. Dette førte i siste instans til bruddet med NUFOC og opprettelsen av NIVFO i 1981. En annen indirekte konsekvens var at en del av NUFOCs medlemmer på Østlandet skallet av allerede i 1978 og dannet Riksorganisasjonen

UFO-Norge. Denne gruppen gikk siden sammen med NUFOC og ble i 1982 til UFO-NORGE slik vi kjenner organisasjonen i dag.

Det måtte ha vært skjebnens ironi som gjorde at Kolbjørn Stenødegård, som i utgangspunktet var levende opptatt av UFO-fenomenet og overbevist om dets eksistens *per se*, kort tid etter bruddet med NUFOC "konverterte" og dannet skeptikerorganisasjonen NIVFO. Han hørte riktignok aldri til de mest tallerkentro i sin tid i NUFOC, men den raske endringen i grunnsyn han gjennomgikk, var etter manges mening noe påfallende.

Stenødegård var ellers en skarp iakttagere og hadde en til tider glitrende formuleringsevne, noe som ofte avstedkom velskrevne meningsyttringer i pressen, enten det nå var pro eller kontra UFO-saken.

Det siste fikk dessverre flere representanter for NUFOC og senere UFO-NORGE merke, da hans skarpe utfall bl.a. mot UFO-fenomenene i Hessdalen, og "de UFO-troendes" (dvs. vår) behandling av saken ofte ble sterkt kritisert. Denne polemikken foregikk særlig i begynnelsen og midten av 80-årene, og førte til en sterk polarisering av UFO-debatten her til lands, selv om den - når sant skal sies - bare berørte et lite mindretall av befolkningen. I de senere år har imidlertid svært få hørt fra ham, bortsett fra de anslagsvis få som abonnerte på organisasjonens tidsskrift *NIVFO Bulletin*.

Med Kolbjørn Stenødegårds altfor tidlige død (han var bare i midten av 50-årene) er en viktig person - på godt og ondt - i norsk ufologi gått bort.

-Mentz Kaarbø

ASTRONOMI

Ved Jan Qvam

I denne spalten vil vi i tiden fremover omtale aktuelle astronomiske begivenheter på stjernehimmelen. Spalten vil i størst mulig grad være oppdatert for de nærmeste månedene, slik at de av våre lesere som er interessert, selv kan gå ut og observere.

Vinterhimmelen

Melkeveien strekker seg som et bånd over himmelen fra sydøst til nordvest. Sirius, som er himmelens sterkeste stjerne og ligger i stjernebildet Canis Major (Store Hund), står lavt over den sydlige horisont.

På rad oppover himmelen langs Melkeveien ligger stjernebildene Orion, Gemini (Tvillingene), Auriga, Perseus, Cassiopeia, Cepheus og helt i nord, Cygnus (Svanen).

På østhimmelen ligger Leo (Løven), og høyt opp mot zenith, Ursa Major (Store Bjørn), også kjent under navnet Karlsvognen.

I vest står Pegasus og Andromeda.

Av vinterhimmelens sterkeste stjerner er det to på sydhimmelen som skiller seg ut med sine rødlige farger, Aldebaran i Taurus (Tyren) og Betelgeuze i Orions skulder. Stjernene er såkalte røde kjempestjerner, den største av de to, Betelgeuze er en superkjempe. Den ligger 520 lysår borte og utstråler 15 000 ganger mer energi enn solen.

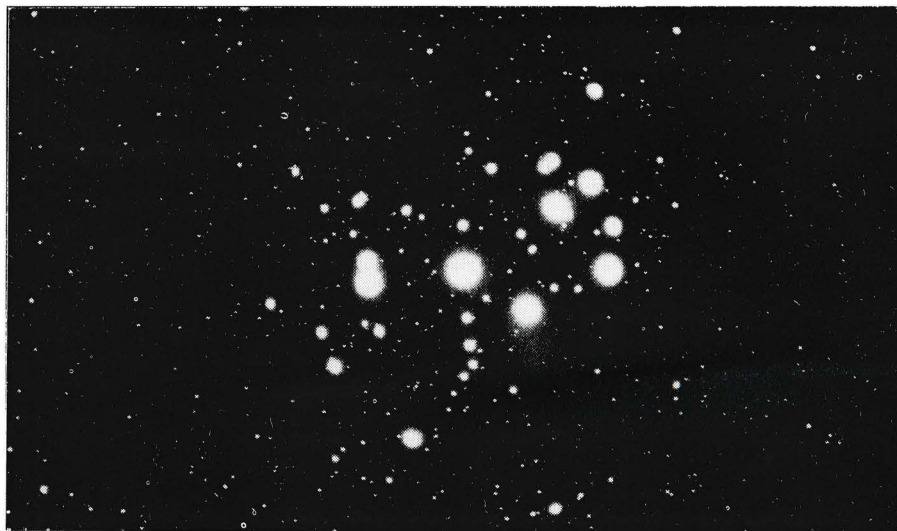
På stjernekartet er det avmerket noen stjernehopper og galakser som kan observeres med vanlig kikkert (f.eks. en 7x50 prismekikkert).

Stjernehopper

Stjerner dannes ved at store mengder gass trekker seg sammen pga. gjensidig gravitasjonspåvirkning. En stor gassmengde kan produsere en mengde stjerner innenfor et begrenset område. Når produksjonen er ferdig kan hundrevis av stjerner være dannet. Disse relativt tette ansamlingene av stjerner med felles "fødested" kalles åpne stjernehopper. (I motsetning til såkalte kulehopper som er av en helt annen type.)

Stjernehopene M35, M37, M36 og M38 ligger etter hverandre fra Gemini til Auriga. I kikkert vil de være lett å få øye på som små skyer på himmelen.

Lenger opp på himmelen, i Perseus ligger en dobbel stjernehop som inneholder henholdsvis 300 og 350 stjerner.

Pleiadene. Støv og gass rundt stjernene reflekterer lyset.

Dobbelthopen i Perseus.

Pleiadene (M45) i Taurus, ofte kalt Syvstjernen, er også en åpen stjernehop, ca. 410 lysår borte. Observert gjennom en kikkert er den et flott syn.

Retten under Orions belte ligger en liten stjernehop som er omgitt av hydrogenskyer. M42 er kanskje himmelens mest observerte objekt pga. at den er

relativt lett synlig, og ved fotografering fremstår gasskyene i flotte farger.

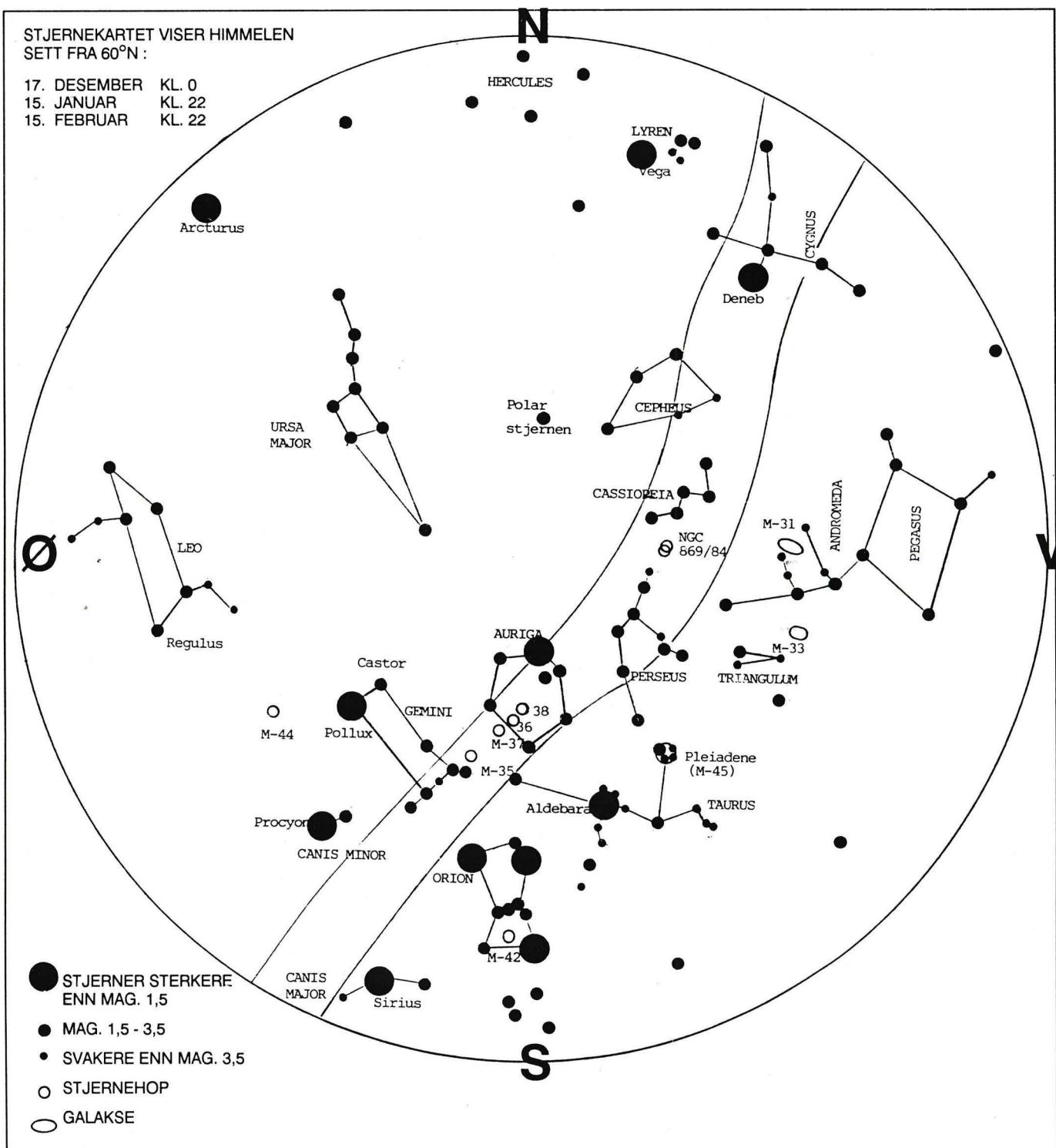
Galakser

Melkeveien er den delen av vår egen galakse som er synlig for oss. De åpne stjernehopene ligger alle i Melkeveien.

Vår galakse består av en stor mengde

STJERNEKARTET VISER HIMMELEN
SETT FRA 60°N :

17. DESEMBER KL. 0
15. JANUAR KL. 22
15. FEBRUAR KL. 22

stjerner, gass og støv i et spiralformet system som er omtrent 100 000 lysår i diameter. Nesten all materie er fordelt utover fra sentrum i et forholdsvis tynt skikt, med en gjennomsnittstykkelser på ca. 10 000 lysår. Figur 1 (på neste side) viser hvordan vår galakse tar seg ut sett "fra kanten". Materien er konsentrert i spirallignende bånd. Figur 2 viser Melkeveien sett "ovenfra". Solens (og jordens) posisjon er merket med X, ca. 30 000 lysår fra sentrum. Hele systemet med spiralarmene roterer om sentrum og solens omløpstid er på over 200 millioner år.

Hvorfor vi kan observere Melkeveien som et lysende bånd over nattehimmelen går frem av figur 2 (også på neste side): Spiralarmene omkranser solsystemets posisjon.

Hele universet består av en enorm mengde galakser av forskjellige typer og størrelser. Et antall på rundt 100 000 000 000 (100 000 millioner) har vært anslått.

Vår nærmeste galakse (av samme type som vår, dvs. en spiralgalakse) ligger 2,2 millioner lysår borte i stjernebildet Andromeda. Dens betegnelse er M31, men kalles ofte for Androme-

dagalaksen pga. beliggenheten. Det bør her føyes til at de stjernene som utgjør stjernebildet Andromeda, ligger alle i Melkeveien, dvs. maksimalt noen hundre eller tusen lysår borte og har selvsagt ingen fysisk forbindelse med M31.

Sett fra jorden ligger den litt på siden, nærmest som en mellomting mellom perspektivene vist i figurene 1 og 2. Formen kan dermed studeres ganske grundig med kikkert.

M31 er også (svakt) synlig med det blotte øye, som det eneste objektet utenfor Melkeveien (med unntak av

Fig. 1 Melkeveien sett fra siden.

Fig. 2 Melkeveien sett "ovenfra".

De Magellanske Skyer, kun synlig sør for ekvator).

M33 i stjernebildet Triangulum er også en nær galakse, sett fra jorden ligger den omtrent som på figur 2, slik at den kan studeres "ovenfra".

M33 er synlig i kikkert som en oval diffus flekk.

Hvis man vil prøve å observere objektene som er beskrevet, bør man finne et sted uten sjenerende belysning.

Andromedagalaksen

Meteorsvermer

Jorden passerer regelmessig gjennom områder i sin bane rundt solen som har stor tetthet av småpartikler. Dette er ofte rester av komethaler eller små asteroider som gjerne går rundt solen i sine egne mer eller mindre faste baner. Når jorden kommer inn i restene av slike støv- og partikkelhaler, vil man kunne observere langt flere meteorer enn normalt, såkalte meteorsvermer.

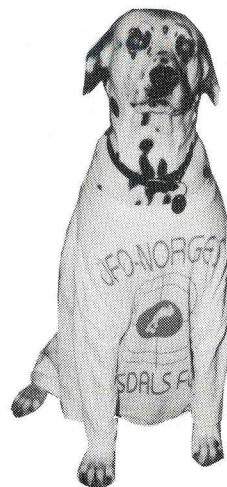
Meteorsvermenes navn antyder fra hvilke stjernebilder meteorene synes å strømme ut fra (radiasjonspunktet).

Som navnet antyder, strømmer Geminidene hovedsakelig ut fra et punkt i stjernebildet Gemini, og har sitt maksimum (fleste meteorer per time) rundt 14. desember hvert år.

Planeter

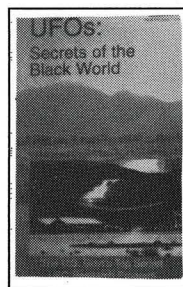
I de nærmeste månedene er det ikke mange planeter som er særlig godt synlige. Venus kan observeres om kvelden relativt lavt på sør og sørvesthimmelen et par timer etter solnedgang i desember. Dette gjelder for observatører i Sør-Norge. For observatører i Midt- og Nord-Norge er Venus knapt nok synlig.

Saturn står godt til for observasjon fra sent på høsten og ut desember. Den befinner seg i stjernebildet Aquarius. Har man en litt større kikkert kan man tydelig se at planetens berømte ringer nå "ligger på kant med jorden", dvs. at de observeres fra siden.

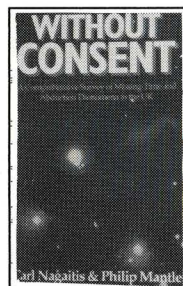
VIDEO TIL JUL?

Videoen omhandler area 51 i Nevada USA, der det spekuleres i om amerikanerne test-flyr fremmede fartøyer. Filmen er fra 1995, varer 2 timer og 15 minutter og koster: kr. 300.- pluss frakt og evt. oppkrav.

Eller Bok?

Philip Mantle og Carl Nagaitis har på en mesterlig måte beskrevet de engleske nærkontaktene av 4.grad, med tapt tid. Boken er meget lettlest og inneholder 204 sider. Prisen er kr. 185.- pluss f./o.

T-skjorter, like gode til jul som i juli!

Størrelsene:

8 - 10, 12 - 14, M, L, XL.

Prisen er kr. 85.- pluss p./o.

Skjortene er hvite med orange tekst og emblem

Bestill fra **UFO-NORGE**
Postboks 24 3133 DUKEN
Tlf.: 33 38 65 00
Fax: 33 38 33 68

Spar oppkrav, Benytt
postgiro 0826 0505050

ÅRGANGS-UFO

Av Odd-Gunnar Røed

Vi bringer her to vel hundre år gamle beretninger om kulelyn. Det er tydelig at man på dette tidspunkt allerede var klar over eksistensen av eksotiske former for elektrisk energi, og spekulasjonene omkring slike fenomener er interessant lesning. På slutten av artikkelen presenteres en rapport fra Norge som omhandler samme fenomen.

Vi bringer et utdrag fra tidsskriftet *KRINGSJAA*, årgang 1902, og en hen-delse som fant sted i Würtemberg i det gamle Tyskland året 1886. Legg merke til hva de skriver om disse fenomenene allerede den gang, det kunne vært sagt i dag. Akk, verden beveger seg lang-somt fremover.

Lygte-mænd og kugle-lyn

De saa kaldte *ir-lys* ("lygte-mænd") hø-rer til de gaadefulde lysforeteelser, som oftere er blitt iagttagne. Beretningerne he-rom er saa talrige, at man aldeles ikke kan afvise det hele som bedrag, men tvært imod maa anse disse fænomener som ubstridelige kjendsgjer-ninger, der gjør krav paa vi-denskabelig undersøgelse. Denne almene folke-tro stempler denne slags forete-elser som overnaturligt spø-geri; men et dannet menne-ske bør stille sig paa det standpunkt, at han anser alt, hvad der sker, som bero-ende paa en naturlig lov-mæssighed, om ikke netop bestandig paa den lovmes-sighed, vi kjender, og som vi maaske først efter aarhun-dreders forløb, ja kanskje aldrig faar nogen rede paa. Men ingen tør derfor bestri-de, at disse natur-love dag for dag, nat for nat, stadig virker rundt om os. Vi har

blot endnu ikke metoder og apparater til at gjøre dem erkjendelige for vore sanser; de ligger endnu udenfor vore sanse-for-nemmelers omraade, og vi kan derfor kalde disse love over-sanselige, men ikke over-naturlige. Desværre har det længe været saa, at skole-videnskaben har forholdt sig yderst forbeholden og afvisende lige over for den slags foreteel-ser, som folke-troen har indhyllt i et mystisk slør, - og herved bevirker den det modsatte af det, den tilsigter. Ti følgen er, at disse hemmeligheds-fulde foreteel-ser blir liggende nedsunkne i overtroens

forvirrede næt, i stedet for at man burde se til at faa bragt dem ud i videnskabens lys.

Af de talrige beretninger om iagttagel-ser af *ir-lys* vil vi her anføre en, der ud-mærker sig ved en sjelden nøiagtighed. Den skriver sig fra en i Bartenbach (i Würtemberg) bosat landmand Breiten-bücher, der er almindelig kjendt som en helt igjennem paalidelig mand. Hans fortælling lyder, som følgende: "Det var i aaret 1886 i den siste uge af november, at jeg gjætede mine sauer i egnen mellem Gøppingen og Bartenbach. Regnet faldt i strømme hele dagen; men ved nattens frem-brud holdt det op at regne. Om

samme vei, det var kommet; men plud-selig dreiede det af og styrede ret hen imod mig, der imidlertid var naaet til mit bestemmelses-sted - klokken var da 12-, og gjorde holdt ret over et æble-træ, hvor det i et halvt minuts tid blev staaende stille omtrent 1 m. over træets top, saa jeg havde god anledning til nøie at iagt-tage det paa nært hold. Lyset havde utseende af en lige-sidet tre-kant med omtrent 15 cm. lange sider, hvoraf den ene gik horisontalt. Lysets farve var ne-dentil blaa og oven til rød som en gas-flamme. Medens det stod over træet, fla-grede det stærkt; men naar det bevægede sig, brændte det stille. Efter et halvt mi-nuts forløb forlod lyset atter

træet og vendte, idet det be-skrev en stor bue, tilbage paa sin forrige vei, indtil jeg paa grund af terræng-forholdene ikke længere kunde forfølge det med øinene. Da det for-svandt, gik det meget fortere, end da det kom. Mens det bevægede sig hen imod mig, svævede lyset 40 til 100 cm. over jorden uden nogensinde at berøre denne; da det kom i min nærhed, hævde det sig langsomt ca. 3 m. i veiret. Paa tilbage-veien hævde og sænkede det sig hurtig. At lyset ogsaa blev seet af sauer-ne, fremgaar deraf, at de, da det nærmede sig, sprang op og trykkede sig sammen i ind-hegningen, saa at jeg havde stort besvær med at berolige dem og hindre dem fra at bryde ud. Denne ængstelige uro, som sauerne grebes af, er saa meget inters-santere, som de jo paa grund af sit op-hold i det frie ved dag og nat er vante til alle mulige slags elementær-foreteelser. Sluttelig vil jeg ogsaa anføre, at fænom-enet ikke oplyste omgivelserne; kun umiddelbart omkring flammen kunde jeg mærke en svag lysning."

- Af de forskjellige beretninger synes det at fremgaa, at disse *ir-lys* er hyppigere om vinteren end om sommeren, at de for

natten ble sauerne slupne ind i en ind-hegning ved veien, ret over for Bartenbachs kirkegaard. Ved midnat begav jeg mig fra landsbyen ud for at se til sauerne, uden at have min hund med. Underveis opdagede jeg pludselig i skog-brynet længere borte et lys, der bevægede sig med nok saa stor hurtighet langs en sti, som førte hen imod en høide udenfor landsbyen. Her overskred lyset lande-veien og løb over agre og enge og til slut ned i dalen, hvor det forsvandt for mine øine. Men straks efter kom det atter til syne. Først løb det en stund tilbage den

det meste viser sig i november og desember, og at jord-bundens beskaffenhet ingen rolle spiller. Videre synes det fastslaaet, at de bevæger sig i forskjelligt tempo, i regelen med en hjul-rytters hastighed, og at de ser ud som mindre eller større flammer. Men om deres ophav og væsen ved man intet. Med lyn kan man heller ikke godt sammenligne dem. Det maatte da være kugle-lynet, der muligens kunde afgive nogle sammenligningspunkter, da dette har, om ikke i form, saa dog i tempo og i bevægelses-maade noget fælles med ir-lyset, medens paa den anden side kugle-lynet blot viser sig under torden-veir og anretter ødelæggelser paa sin vei, hvilket man hidtil aldrig har iakttaget hos ir-lyset. Den 25. juni sist-leden saa man ved Darmstadt (i Hessen) et kugle-lyn, hvorom beretningen lyder:

"Under et torden-veir iagttoges i Altenhain et kugle-lyn. Ved middags-tider bemærkede folk, der vendte tilbage fra mark-arbeidet, pludselig en mægtig ild-kugle, som kom frem fra den nær-liggende skog. Efter hvad arbeids-folkene fortæller, havde kuglen størrelse af en kurv eller en bøtte; den bevægede sig langsomt afsted paa selve jorden eller i al fald blot i ringe afstand fra den. Alle hindringer, den traf paa, blev øieblikkelig søndersplintrede. Ild-kuglen gik gennem en bønne-ager, hvor bønne-stængerne knækkedes som græss-straa. Paa sin videre vei til landsbyen Altenhain for kuglen lige paa en høne, der blev fuldstændig fortæret. Dernæst tømmede den mod gade-vægterens hus, hvor den rev store stene af muren. Endelig forsvandt fænomenet i nærheden af skog-vogterens bolig. Den vei, kugle-lynet havde taget, viste over alt brand-spor."

Som man ser, har kugle-lynet et væsentlig andet forløb end ir-lyset. Men det viser dog, at der gives elektriske lys-dannelser, der blot temmelig langsomt bevæger sig langs jorden, og dette passer jo ogsaa paa ir-lyset, hvorfor det ligger nærmest at antage, at ogsaa dette er en elektrisk foreteelse.

I hvert fald maa den betydelige tilvækst i rumfang, som is-bræerne i Norge, paa Island og Spitsbergen kan opvise i den historiske tid, være en følge af flere hundred-aars klimaforandring, der bidrager til at give det vestlige og nord-vestlige Europa et mere maritimt end kontinentalt præg.

Ja, som sagt, verden har sannelig ikke forhastet seg framover. Mens vi først blar i dette gamle heftet tar vi med en ild-kugle til, de har sannelig ikke forandret mønster på hundre år.

EN NÆRGÅENDE ILD-KUGLE

(Efter dr. Marius Otto i La Nature.)

Ild-kuglen er et høist besynderligt elektrisk fænomen. Man har ingen som helst

forstaaelse af denne natur-gaade, saa meget mindre som man blot har faa paalidelige iagttagelser at holde sig til.

Derfor tror jeg, det kunde have sin interesse her at berette en sandfærdig tildragelse, som min far, ingeniør Louis Otto, samt tre af hans venner, hvis navne jeg kunde opgive, blev vidne til for nogle faa aar siden i "Ulve-passet", den gang jern-banen mellem Grasse og Nizza byggedes:

"Det trak op til uveir. Der begyndte at falde tunge regn-draaber. Min far og hans venner spiste frokost i en sal i det ved "Ulve-passet" liggende hotel; det ene vindu stod aabent. Pludselig fløi en ild-kugle med omtrent 20 cm. diameter, drevet af et heftigt vind-stød, gennem det aabent staaende vindu ind i værelset, hvor gjæsterne befandt sig. Kuglen svævede let som en sæbe-boble gennem luften og tog sig en tur rundt hele værelset uden at berøre nogen gjenstand. Ført afsted af en luft-strømning, før den saa atter ud ad vinduet, før end min far og hans venner, der var komne i en let forstaaelig sinds-bevægelse, havde kunnet gjøre forsøg paa at flygte. Foreteelsen havde varet ca. 10 sekunder. Gjæsterne iagttog den hemmelighedsfulde kugles senere løb.

Den blev drevet afsted af vinden og tilbagelagde i løbet af et minut strækningen fra hotellet til de steile klipper ved elven, derrinder gennem passet. Der lød et frygteligt knald i samme øieblik, som kuglen stødte imod klippe-væggen, og efterpaa rystedes luften af den torden-lignende rullen. Saa blev alt stille; ild-kuglen var forsvundet."

Af denne fuldstændig paalidelige beretning kan man drage interessante slutninger. Den første er, at den elektriske energi kan fortætte sig, uden nogen synlig forbindelse med et fast legeme, i form af en lys-kugle, hvis tilsyneladende tæthed er omtrent lig luftens. Den anden er, at simpel berøring med et fast legeme som f.eks. en klippe-væg er tilstrækkelig til at ødelægge de usynlige baand, der sammenholder de molekyler, som danner kuglen, til altsaa at forstyrre systemets ligevægt og derved fremkalde en overmaade voldsom udladning.

Ild-kuglen kan efter min mening best opfattes som en frygtelig eksotermisk forbindelse, hvis molekylar-bygning vi ikke kjender, og som fysisk seet vilde være, hvad meliniten er fra kemisk synspunkt.

Flere forskere har prøvet paa i laboratorierne at eftergjøre dette gaadefulde fænomen.

Under mine undersøgelser over elektricitet med høi spænding har jeg opdaget en meget simpel eksperimentel fremgangsmaade, hvorved man til en vis grad naar det forønskede resultat.

Til den ende anbringer man, parallelt med hverandre og i en afstand af 30 mm. fra hverandre, to metal-plader, som bringes til en høi elektrisk spænding (omtrent 30.000 volt). Under disse omstændigheder vil der ikke foregaa nogen udstømning; men saa snart som spændingen overstiger en vis grænse, dannes der en liden ild-kugle, der med en eendommelig hvislende lyd farer mellem de to metal-plader. Adskiller man de to plader ved en isolator eller forsyner den ene plade med en række spidser, faar man en smuk violet udstømning med rigelig udvikling af ozon.

Et moderne kulelyn

Med det samme vi holder på med ild-kuler tar vi med en historie fra vår hjemlige arena, nærmere bestemt fra Feda i Vest-Agder. Dere har kanskje lagt merke til det idylliske lille tettstedet på høyre side av E-18 når dere nærmer dere Flekkefjord østfra. Det var her, i begynnelsen av 80-årene det skjedde:

Det var i skumringen, i løpet av Dagsrevyen at Siv Randi Willumsen og mannen hennes så en liten illrød kule som nærmet seg husets store skyvedørvindu utenfra. Den var vel fem meter unna da de først så den og den smatt tvers gjennom vindusglasset med et slags klikk. Den traff gulvet og spratt derfra inn i TV-skjermen og forsvant. TV'en ble fullstendig mørk, som om noen hadde skrudd den av, men etter et par-tre sekunder slo den seg på igjen og Dagsrevyen fortsatte å opplyse folket som om ingenting hadde skjedd.

Et "moderne kulelyn", slik vår illustratør Carsten Bjørndal har tegnet det.

Siv Randi husker bestemt at det ikke var helt mørkt, men derimot skumring, og siden det var Dagsrevytid kan vi gå ut fra at dette hendte i begynnelsen av september. Det var klarvær og definitivt ikke vær vi forbinder med lyn og torden, men så er jo heller ikke kulelyn særlig i nær slekt (så vidt vi vet) med sin noe større navnebror. Diameteren på den røde kulen var ikke mer enn to til tre centimeter.

Huset som ligger oppe på en topp hadde heller ikke luftkabler med strøm inn til huset, disse er betryggende for-

vart en meter nede i bakken. Vinduet ble nøye undersøkt etterpå og det ble ikke funnet spor av noe slag, hverken hull eller sprekke.

TV-apparatet, en 17 år gammel B&O, fungerer like godt den dag i dag, så det er tydelig at den bare har nytt godt av den ekstra elektriske piffen den fikk for 12-13 år siden.

En sjelden form for kulelyn kan vi vel kalle denne hendelsen. Vi vet jo at kulelyn har sin storhetstid i sommermånedene. Videre har den diameter som sjelden eller aldri overstiger 20 cm. De

har også en begrenset levetid som normalt ikke varer mer enn 20 sekunder. De blir så godt som alltid sett på kloss hold og holder seg nær ledninger, tak eller følger naturen. Det er igrunnen nokså sjelden at de beveger seg fritt oppe i luften, som i dette tilfelle. Det hører definitivt til sjeldenhetene at angrepne gjenstander overlever slik TV'en gjorde, men godt var jo det for jeg ville se det forsikringsselskapet som ville godta denne historien og utbetale skadebeløpet, selv om det skulle være en selvfølge. □

ROSWELL-FILMEN I HOLMGANG PÅ TV 2

Torsdag 21. september ble omsider den berømmelige Roswell-filmen tatt opp som diskusjonstema i Holmgang på TV2. Programleder Nils Gunnar Lie forklarte innledningsvis at på grunn av den forutgående valgkampen var ikke saken tatt opp til debatt før nå, selv om den hadde versert i media den siste måneden.

Han ønsket først UFO-NORGES representant Odd-Gunnar Røed velkommen. Vår mann fikk et kort minutt til å forklare vårt syn på saken, hvor han fremholdt at denne filmen uansett ga ytterligere et bidrag til diskusjonen om Roswell-hendelsen, og inntil nå var det ikke fremkommet avgjørende beviser mot dens autensitet. Filmen var også analysert og konklusjonen var at den var produsert, eksponert og fremkalt i årene rundt 1947.

Det man nå håpet på i UFO-kretser og som forøvrig var hovedårsaken til at den ble vist var at evt. noen av de personene som hadde vært med på dette i 1947, enten ville stå frem og verifisere historien, eller i motsatt fall - å erklære den død og begravet en gang for alle.

Deretter fikk Erik Tunstad ordet (journalist og ledende medlem av foreningen Skepsis). Han pekte på at det var ikke rare biten av filmen som var vist i TV2 tidligere (Channel Four programmet sendt 28. august, med "ihjelklippete" scener fra obduksjonen), og anså sannsynligheten for at den var autentisk som svært liten. Han fremhevet dens (etter hans mening) mangel på troverdighet, lite overbevisende "vesener", samt en del evolusjonsbiologiske motargumenter.

Ordet gikk deretter til forfatteren Willy Ustad som i løpet av det siste halve året hadde jobbet spesielt med Roswell-saken og lest en god del litteratur vedrørende denne. Han presenterte den innledningsvis på en informativ måte - også for seere som ikke måtte ha hørt om den, og fikk bragt en del

gode argumenter til torvs som talte for sakens sannsynlighet. Ustad uttrykte forøvrig sterk tvil om ektheten av selve filmen.

Omsider kom turen til de to hovedopponentene, Kåre Aksnes og Erik Tandberg. Aksnes, professor i astrofysikk ved Universitetet i Oslo, mente (selvølgelig) at det hele måtte være oppspinn fra ende til annen og fremholdt rapporten fra US Air Force offentliggjort i september i fjor. I den rapporten ble hele forklaringen gitt i det det dreide seg om det dengang hemmelige prosjekt Mogul (omtalt i UFO nr. 2 i år).

Tandberg var som ventet også særdeles skeptisk og avfeide både Roswell-saken og -filmen som rent sprøyt. Han mente imidlertid at det kanskje var noe mer enn Mogul-ballong forklaringen som lå bak, men at det uansett ikke hadde noe som helst med et utenomjordisk krasj å gjøre. Et av Tandbergs argumenter mot besøkshypotesen generelt, var at det i løpet av 50 år med UFO-observasjoner og utallige nærkontaktsberetninger likevel ennå ikke hadde vært lagt fram ett eneste gram eller en flik materiale som man med sikkerhet kunne si stammet fra utenomjordiske sivilisasjoner.

Innimellom diverse ekspertuttalelser, det være seg pro eller kontra, ble seerne presentert for tre personer i studio. Disse sto frem med sine spesielle UFO-opplevelser, som et appropos til skeptikernes noe skråsikre holdning til fenomenet.

De tre observatørene var Anne Mette Sannæs (tidligere omtalt i UFO nr. 1 1993), Rigmor Frogner (UFO nr. 2 1991) og Gullbjørg Rosseland (UFO nr. 2 1995).

Kvinnene ga en grei presentasjon av sine opplevelser og virket ellers "normale og tilregnelige" i sterk motsetning til enkelte antagonisters vulgærpolemiske utsagn om at UFO-observatører

"er gale". I tillegg ble det vist et kort innslag fra Hessdalen med en oversikt over Hessdalsfenomenet og to av observatørene der oppe, nemlig Arne Pross Thommassen (gammel UFO-NORGE medarbeider) og Bjarne Lillevold. I forbindelse med Hessdalen kom vår mann, Erling Strand (i studio) selvsagt med utfyllende informasjon vedrørende fenomenet og PROJECT HESSDALEN.

Ettersom debatten utviklet seg ble det imidlertid klart at den gikk i skeptikernes favør. På tross av at Nils Gunnar Lie til å begynne med prøvde å gi en noenlunde dekkende presentasjon av de forskjellige aktørenes for- og motargumenter, var det ingen tvil om at de to "tungvektene", dvs. Aksnes og Tandberg fikk mest taletid. Deres argumentasjon var for såvidt grei nok, men programmet bar preg av at motparten (Røed, Strand, og Ole Jonny Brønne blant tilhørerne) fikk altfor knapp tid til å snakke ferdig. Brønne prøvde forøvrig å komme til orde flere ganger (bl.a. for å imøtegå Tandbergs påstand om at "ingen satellittovervåkningsinstanser har noensinne sporet/observert UFO-fenomener"), men ble hver gang oversett av programleder. Dette førte i ettertid til en del frustrasjon blant våre utsendte, som hadde håpet på en noe mer balansert debatt.

På tross av dette kan man avslutningsvis si at Roswell- og UFO-saken i alle fall ble tatt opp i et seriøst forum denne gang. Nivået befant seg mange lysår fra det skravle-, hakke og "far out" stadiet som har vært vanlig i diverse "Lønning og Staff" programmer tidligere. Den rosen skal Nils Gunnar Lie ha.

En avstemningsrunde per telefon viste til slutt at det (blant 10 000 innringer) var en overveldende positiv holdning til eksistensen av UFO-fenomenet: 83% for, 17% mot.

-Mentz Kaarbø

HVA MØTTE FINN C. PÅ RINGKOLLEN?

Av Odd-Gunnar Røed

Vår medarbeider har sett nærmere på et tilfelle av CE-IV i Norge.

Det er en sen kveld i slutten av oktober. Året er 1985, klokken er halv tolv om kvelden og fire mennesker og en hund er i ferd med å trekke dynene over seg for natten, da de hører en subbende lyd fra utsiden av hytten. Nakkehårene reiser seg på dem alle inklusive hunden som begynner å skjelve av skrekk og er synlig redd. Hva er det som skjer?

En elg?

De tenker høyt. Kan det være en elg som gnir seg langs hytteveggen?

Det er to vennepar som er på hyttetur denne helgen. De har hatt et fint opphold så langt, men dette liker de ikke. De opptar to av hyttas tre soverom og har dørene til gangen åpne slik at de lett kan kommunisere. Mens frykten gradvis tiltar løfter denne merkelige lyden seg over taket. En elg som flyr? Nei, det får være grenser, men hva er det?

Med ett hører de to dunk på trappa, som forøvrig er laget av treverk. Hunden, som mest ligner en labrador, er nå helt fra seg, og det er ikke overdrevet å si at dette sprer seg til resten av beboerne. Etter en liten pause hører de skritt inne i stuen, men de har ikke hørt at gangdøren, som er nærmere, og låst med to låser, har gått opp. Det er skritt som etter ett menneske, dette går litt fram og tilbake mellom stuen og gangen der soverommene ligger. Akkurat da skrittene er rett ved dørene, som ligger vis avis hverandre, og alle er stive av skrekk, sovner de, som på kommando.

Ingen spor

Rundt ti-tiden neste morgen våkner de igjen til liv. Da de går ut i gangen finner de utgangsdøren på vidt gap, låsene er opplåst på normal måte, men ingen har gjort det. De finner ingen spor hverken i stua eller ute i det 2 cm. snø/rimlaget.

Skydd hytta som pesten

I ti år har Finn C. (27) skydd hytta som han trodde det spøkte i. Han har aldri satt hendelsen i forbindelse med UFO-fenomenet. I tillegg har foreldrene hans også hatt lignende opplevelser der. Da, som nygifte for 27 år siden på bryllupsreise. Faren har siden fortalt at

de den gang hørte en subbende lyd utenfor, en lyd som beveget seg i sirkel rundt hytta i nattemørket. Han forbanet seg over at skiløpere fikk seg til å gå i ring rundt hytta til folk på den måten, men han gikk ikke ut. Heller ikke de var lystne på å dra på utflukter til hytta etter dette. For ordens skyld: Finn C. kom til verden ca. ni måneder etter denne bryllupsreisen.

Idyllisk

Hytta som ligger ikke langt fra Hønefoss i naturskjønne omgivelser, ca. en times biltur fra Oslo grytas stress, representerte en ikke altfor hyggelig avkoblingsmulighet for familien, og den sto lenge tom. Kun nødvendig vedlikehold ble gjort, helt til Finn C. og søsteren en dag møttes der i julen 1994. Dette var første gang Finn C. satte sine bein der siden hendelsen i 1985.

Plutselig og uten grunn utbryter han: "Det var ikke spøkelser som var her for ni år siden, det var besøkende fra en annen planet!" "Ikke prat sånn" svarer søsteren som ikke føler seg fortrolig med slike temaer i særlig grad. Finn C. slår seg til ro med sin egen uttalelse i det han tolker det som et svar på sitt spørsmål fra hendelsen den gangen.

Leste bok

Våren 1995 leste så Finn C. bok, og til alt overmål dreide det seg om boken "Hvem er jeg" av Rauni Leena Luukainen. Han så der at det i løpet av oktober 1985 hadde vært mange observasjoner i Hønefosstrakten og bestemte seg for å ta hypnose for om mulig finne ut hva som hadde skjedd den oktober-natten.

Psykologen "X" ble kontaktet og med legen Tor Karsten Nygren bak videokameraet, loset de Finn C. inn i transe. Etter en innledende del ble følelsene for sterke og Finn C. ble tatt ut av trancen. Etter til sammen seks hypnosessjoner (de siste fem foretatt av Jan Marius Junge), kom følgende historie for dagen.

Underlivssmerter

Da skrittene nærmet seg soverommet fik Finn C. se to vesener som kom etter hverandre inn den åpne døren. Her

merker han, under hypnosen at kjæresten ikke lenger er i senga. Det siste han husket bevisst var at hun hadde klynget seg til ham i redsel.

Vesenene nærmer seg senga. Det ene tar plass bak Finn C. og med ett kjenner han en voldsom og intens smerte i underlivet. Han føler et hat han aldri tidligere har kjent velte opp i seg mot disse inntrengerne og gir uttrykk for alt dette. Vesenet som hittil har stått på gulvet foran ham legger da sin hånd på Finn C.'s panne. Straks erstattes smerten og hatet med en kjærlighet uten grenser. Han har aldri følt slik noen gang.

Denne følelsesmotsetningen har opptatt ham spesielt nå i ettertid.

Vesenet bak ryggen forlater rommet gjennom døren og forsvinner for Finn C.'s bevissthet. Etter noen minutter dras han opp av senga og går på egne bein sammen med det gjenværende vesenet ut av hyttedøra og blir stående på trappa. Finn C. får da øye på en enorm farkost som henger i lufta kun 50 meter unna. Han ser kun undersiden, da resten av farkosten er skjult på grunn av hyttetaket som henger ut over trappa. Det er vanskelig å bedømme størrelsen på dette avlange objektet, men han anslår et sted mellom 15 og 20 meter fra venstre mot høyre.

Det sjette univers?

Finn C. får der en telepatisk beskjed om at disse vesenene kommer fra det sjette univers, hva nå det er. Deretter spør de om Finn C. vil være med dem ombord i fartøyet, noe en redd og meget oppbrakt ung mann slett ikke vil. Han får så beskjed om at de vil komme tilbake ved en senere anledning. Med ett får han øye på kjæresten som kommer glidende mot hytta på en stråle med opphav på undersiden av farkosten. Hun "lander" ved første trappe-trinn og går deretter opp de to trinnene til der Finn C. og vesenet står. Deretter går de alle tre inn på soverommet igjen. Finn C. og kjæresten legger seg så i hver sin seng, han legger merke til at hun sovner momentant, og det siste han selv ser før han sovner er ryggen til vesenet da det forsvinner ut gjennom døren til soverommet.

Pratet sammen

Som tidligere nevnt så våkner de om trent samtidig dagen etter. De prater endel om det som skjedde ut fra det de husket. Finn C. har etter dette mistet kontakten med jenta, og kameraten nekter å snakke med ham om saken av en eller annen grunn.

Selv husker han at tiden etter hendelsen medførte meget ømhet i testiklene. Dette vedvarte i flere år inntil han fire år etter opererte bort en cyste herfra.

Epilog

Finn C. tar sterk avstand fra deler av sin egen historie, da han synes det virker for fantastisk. Men han er sikker på at det skjedde slik han forteller. Han nevner også at operasjonen til en viss grad kan ha spilt inn under hypnosen med hensyn til smerten i underlivet. Dette sier han i et forsøk på å være

objektiv angående sin egen historie, som han er enig i høres "helt vill" ut.

UFO-NORGE kommenterer

UFO-NORGE gjorde ham oppmerksom på at det å lese en bok om slike ting i forkant av hypnose kan påvirke minnebankene. Noe som igjen kan ha påvirket selve hypnosen. At psykologen gjorde den feil å trekke inn til tider ledende spørsmål i innledningsfasen av første hypnose gjør ikke saken bedre.

Finn C. innvender med hensyn til boken at han har sammenlignet i ettertid bokens uttalelser med sine egne og kommet til at det ikke finnes blåkopier. Blant annet var de vesener han beskrev høyere, (ca. 150-160 cm), enn de i boken. Han sier også at boken var den direkte årsak til at han selv oppsøkte hypnose.

Ellers vil jeg komme med en uttalelse om personen Finn C. etter å ha tilbragt en helg i hans selskap på denne hytta, at han, selv om han er et følelsesmeneske, virker fullt ut helt tilregnelig. Han er et ordensmenneske av de sjeldne, nærmest pedant i ordets positive betydning. Han virker ikke som om han forsøker å lure til seg oppmerksomhet, han er redd for det som har skjedd og som kan skje igjen. Kanskje det som taler mest til hans fordel er at Jan Marius Junge, som foretok de resterende fem hypnosene, og som kjenner ham meget godt og kom med følgende uttalelse: "Hadde jeg ikke kjent deg så godt som jeg gjør, etter å ha hørt denne historien fra deg i trance, ville jeg trodd du var splitter pine gal og satt deg på pillekur".

Vi overlater til leserne å gjøre seg opp sin egen mening. □

HVEM ER "X2Z" OG "22-FAT"?

En presentasjon av de to gjennomgangsfigurene i "UFO", skapt av illustratør Carsten Bjørndal.

I 1995 startet UFO-NORGE utgivelsen av et nytt og utvidet tidsskrift i A4 format, med omslag i farger, 36 sider og fire utgivelser i året. Til dette trengtes nye overskrifter til de faste spaltene i bladet. Disse måtte være både morsomme og samtidig tåle å bli sett flere ganger uten å bli kjedelige.

Jeg tok for meg det svenske tidsskriftet *UFO-Aktuellt*, med overskrift og illustrasjon til leserbrevspalten ("Insändare") og studerte hvordan svenskene hadde løst denne oppgaven.

Imidlertid, uansett hvordan jeg vridde og vendte på mine egne utkast kom jeg ingen vei. Jeg hadde fått tegnet en rekke illustrasjoner på tegnebrettet, men jeg syntes ikke noen av de figurene passet i tidsskriftet. Det var akkurat som om noe manglet.

Jeg bestemte meg for å ta en pause og tok med meg mappen med gamle tegninger og kladdeark for å se om jeg kunne finne noe der. Jeg hadde knapt fått satt meg ned før jeg mistet hele permen på gulvet. Først ble jeg mektig irritert, deretter helt paff: Øverst i bunken lå en uferdig, gammel tegneserietegning som jeg ikke hadde sett på mange år. Denne illustrasjonen var jo midt i blinken! Det virket nesten som om det var meningen at jeg skulle bruke disse figurene som fremsto på tegningen.

På denne ser man ikke "22-FAT" etter landingen på jorden, men bare den lille grønne marsboeren (som jeg valgte å kalle "X2Z") med antenner på hodet, på vei ut av UFOet for å ta med seg noe til "22-FAT" på innsiden, slik at dette kunne studeres i laboratoriet.

Det var ikke tvil i min sjel om at disse to vesenene fortjente å få jobben som "headliners" og gjennomgangsfigurer i UFO. En annen ting som kunne fungere i en slik sammenheng måtte være det uidentifiserte, flygende objektet som bragte "X2Z" og "22-FAT" til jorden (og mange andre steder). Hvordan ser det ut? Det eneste leserne har sett hittil finnes i spalten "Leserbrev" der leseren kan identifisere en rampe og et lite fragment av undersiden, i det "X2Z" er i ferd med å sende en sekk med leserbrev til UFO-NORGE. Ellers er det kun illustratøren og de to små grønne som vet. Og la det bli med det, for bladet heter jo tross alt UFO med vekt på det Uidentifiserbare!

*Helst før, men
siste frist for
betaling av
abonnement er
15. juni!!!*

SØKELYS PÅ NÆRKONTAKT AV 4. GRAD

Av Leslie Bjørkelund

Forfatteren tar for seg ulike aspekter ved UFO-fenomenet, og spesielt de såkalte nærkontakter av 4. grad.

Nærkontakt av 4. grad er enkelt definert som menneskelig kontakt med utenomjordiske humanoider. Ofte fører denne kontakten til at mennesker opplever å bli tatt med ombord i et romfartøy eller ført inn i et rom hvorpå humanoidene utfører ulike ukjente aktiviteter og undersøkelser av den bortførte. Tap av hukommelse og tidsfølelse hører ofte med. Under hypnose kan mange uavhengige observatører fortelle historier som er nokså sammenfallende. Inntrykkene er mange ganger av traumatisk karakter. Etter hvert er det kommet inn mange tusen slike rapporter rundt om i verden. Antallet rapporter i Norge øker også. I tillegg er det

Leslie Bjørkelund er 37 år og bosatt i Frei kommune i Møre og Romsdal.

Han har i mange år arbeidet innen kultursektoren. Igjennom dette arbeidet har han bl.a. måttet sette seg inn i hva folk tror på, og hvilke forestillinger og ideologier folk har i ulike samfunns-lag. Et fenomen som blir oppfattet noenlunde likt i alle lag av befolkningen er observasjoner av UFOer. Meninger og fortolkninger med hensyn til eventuelle årsaker varierer imidlertid i større grad.

I forhold til UFO-fenomenet har Leslie Bjørkelund sett på ulike tradisjoner og trosretninger. Han har i denne forbindelse bl.a. besøkt Eduard Albert Meier (Zafirion eller "UFO Billy") i Sveits.

Han har også deltatt på seminaret om lysfenomene i Hessdalen (i mars 1994) og arrangert en egen multimedia forestilling om UFO-fenomenet i regi av Folkeakademiet.

"Min medvirkning er utelukkende basert på en generell interesse for og undring over slike fenomener. Jeg tror det er viktig at folk engasjerer seg", sier Leslie Bjørkelund til UFO.

mange som velger å forholde seg tause i forhold til sin 4. grads opplevelse. Personlig kjenner jeg folk som ikke vil stå fram offentlig.

Hva vet vi om 4. grads fenomener, hva innbiller vi oss og hvordan skal vi kunne forholde oss til slike fenomener?

I mitt arbeide har jeg av og til slumpet borti mennesker som ved en tilfeldig bemerkning kommer inn på 4. grads opplevelser. Jeg har måttet love ikke å fortelle deres historie videre. Dette har jeg selvfølgelig respektert i alle år og har heller ikke til hensikt å bryte dette løftet nå. Det er en slående likhet i disse historiene. Mange av observatørene er svært seriøse og blir regnet som troverdige personer. Det får meg til å undres og gjør at jeg ikke helt kan avise en del slike historier som bare tull. En del spekulanter og folk som ønsker å tjene penger på dette har imidlertid gjort det svært vanskelig å ta 4. grads opplevelser opp på en seriøs måte.

I håp om å få igang en mer åpen og avklarende debatt om fenomenet, ønsker jeg å legge fram en del betraktninger rundt 4. grads kontakter. For de som ønsker å gå i detalj i enkeltsaker kan jeg anbefale boken *Without Consent* av Carl Nigaitis og Philip Mantle, begge tilknyttet British UFO Research Association. (Boken kan bestilles igjennom UFO-Norges kontaktadresse.)

Jeg håper leseren har forståelse for at jeg ikke vil gå inn på enkeltsaker og personer. Mange av de sakene jeg skriver om bygger på samtaler jeg har hatt med folk som ønsker å være anonyme. Det er disse vitnesbyrdene som vekker min nysgjerrighet. Jeg vil også forsøke å oppsummere en del påstander, tro, fakta og teorier slik at andre kan gjøre opp sin egen mening.

I dette ukjente landskapet er det ikke til å unngå at mange tar fantasien og fordommene fatt. 4. grads fenomener behøver ikke å være ett fenomen. Det kan være mange ulike opplevelser. Bildet blir høyst uklart og lite forståelig når vi mangler erfaring og fortolkningsverktøy som kan sette ord på opplevelsene. Da får fantasien lett spille rom. Ved å sette lys på fenomenet kan

vi kanskje i neste omgang få flere og bedre detaljer fra slike opplevelser. Kanskje tør flere å stå fram med sine opplevelser slik at kildematerialet blir større. Dette kan føre til en bedre forståelse og kanskje en avklaring på fenomenet. Mange vitneutsagn har dessverre blitt gitt gjennom ulike "UFO-religiøse" forsamlinger, slik at troverdigheten kan trekkes i tvil.

Historisk tilbakeblikk

4. grads opplevelser er like gammelt som vår skrevne historie. Vi kan f.eks. finne beretninger om kontakt mellom mennesker og guder; sågar historier om romfolk fra stjernesystemet Sirius, som skal ha besøkt Dogonfolket i Mali. Dogonfolkets tanker og ritualer skal siden ha blitt overført til det gamle Babylon som i sin tur overførte kunnskapen til Isis-religionen i Egypt for flere tusen år siden.

Vår generasjon fikk en fornyet interesse for fenomenet i 1947, da begrepet flygende tallerken kom på moten i USA. UFO - Uidentifisert Flygende Objekt - ble et akseptert begrep for det moderne mennesket.

I 4. grads opplevelser snakker vi ikke lenger om UFOer, men om romfartøy fra fjerne planeter og galakser. UFO-betegnelsen er imidlertid blitt hengende på alle luftfenomener. Begrepet UFO er lettere å akseptere og er mer innarbeidet. I dag blir mange ulike fenomener kalt for UFO. Mange trosgrupper er lite konsekvent med bruken av begrepet. Det snakkes ofte om UFO selv om det menes romfartøy, kontaktpersoner fra andre galakser eller engler fra ånde verden.

Her støter vi på vårt første problem i forståelse av forskjellige fenomener. Den observante leser har kanskje allerede merket seg skillet mellom kun å beskrive en faktisk observasjon på den ene siden og på den andre siden fortolke hva vi ser: Et Uidentifisert Flygende Objekt kontra et romfartøy fra Sirius eller Pleiadene.

Vi har minst tre helt ulike muligheter til å fortolke en 4. grads opplevelse. Disse er:

1) I prinsippet kan alle "bortførte"

observere det samme fenomenet, men beskrive det ut fra ulik tro, oppfatning og fortolkning.

2) For å gjøre bildet enda mer komplisert kan det også være snakk om tre forskjellige fenomener, men at alle kaller dette for en UFO-opplevelse av 4. grad.

3) Til slutt behøver fenomenet ikke være noen av delene. Det kan være noe annet som vi ikke kjenner til, f.eks. en eksotisk form for hallusinasjoner.

Resultatet er det samme, nemlig full forvirring.

For å komme til bunns i denne Baby-lonske forvirringen kan det lønne seg å ta et lite historisk tilbakeblikk. Det er faktisk av stor betydning at man ser på en del trosretninger og hvordan disse har utviklet seg i Europa. Dette kan gi oss svar på hvorfor enkelte trossamfunn hevder de står i kontakt med UFOer (dvs. med vesener i romfartøyer) fra andre planeter. Det gir også noen svar på hvorfor ikke den etablerte vitenskapen har engasjert seg mht. videre forskning på dette området.

Kirken og det okkulte

Kirken bygger mange av sine ritualer og oppfatninger på mystikken og okkultismen. Allikevel har både den katolske og protestantiske kirken følt seg truet av disse åndsretningene. Helt opp til 485 e.Kr. var mysterieritualer og Platonismen en ledende filosofi og trosoppfatning i den romerske og greke verden. Proclus, en stor filosof som levde i Aten på denne tiden, bygget mye av sin filosofi på mysterieritualer og oppfatninger fra Platon og Pythagoras. Platon er bl.a. kjent for sin fortelling om Atlantis, sin tro på at jorden var rund og at vi var en del av et større planetsystem. Proclus argumenterte ivrig mot de kristne mytene, som han så på som usannsynlige. Han ble tillagt stor vekt. Keiser Justinian mislikte imidlertid Proclus' argumenter og stengte akademiet hans. Etter den tiden levde okkultismen og mysticismen som en subkulturell strømning inntil den blomstret opp i renessansen. Det hele dreide seg egentlig om makt, penger og muligheten til å kontrollere store landområder. Kirken ble et viktig politisk våpen. Denne posisjonen har kirken hatt helt fram til i dag.

Vi skal så gjøre et stort hopp fra renessansen og over til vår tid. Okkultismen fikk en stor oppblomstring rundt omkring i Europa, og fra ca. 1870 dukket det stadig opp nye trossamfunn og åndsretninger. Disse kom i form av det Teosofiske Samfunn og andre esoteriske organisasjoner. Disse bygde videre på den okkulte og mystiske tradisjo-

nen. Da nazistene overtok makten i Tyskland i 1933 ble teosofiske og esoteriske organisasjoner forbudt. Frimurerlosjen ble stengt og tidsskrifter og bøker som omhandlet disse emnene ble forbudt og brent. Under 2. Verdenskrig ble Adolf Hitler sett på som Satans utsending både av kirken og en del okkulte organisasjoner. Han skulle bekjempes med alle midler, også med okkulte krefter. Denne åndskampen har vært lite omtalt. Dette førte imidlertid til to målbare resultater. Den knyttet sammen trosfellene med sterke bånd, og etter krigen var det stor vilje til å bygge opp nye trossamfunn som var mer i pakt med tiden.

I lys av dette kan vi plassere inn folk som George Adamski og Desmond Leslie. I 1952 utga de boken *Flygende Tallerkener har landet*, som bygger mye på teosofien. Dette var på mange måter startskuddet for en voldsom økende interesse på området science fiction, UFO (i betydningen flygende tallerkener), okkulte fantasier, såkalt cloudbusting (etter Wilhelm Reich), imperier i verdensrommet, osv. Billy Meyer i Sveits ("UFO-Billy") henter hele sin forestillingsverden fra den nye teosofiske tradisjonen. Alice Bailey skrev allerede lenge før 2. Verdenskrig om Pleiadenes betydning for oss mennesker, deres kultur og påvirkning av jorden. Billy Meyers lille samfunn i Sveits er også bygd opp i teosofisk stil og tradisjon. Sentralt står utgivelsen av bøker og annen litteratur som formidler budskapet, samt fotos av flygende tallerkener som skal fungere som endelig bevis på påstandene om besøk fra fjerne planeter.

På 1960-tallet ble okkultismen en ny trussel for det etablerte "kristne" samfunnet i Norge. Et nytt livsmønster gjorde seg gjeldende: Folk begynte å skille seg, kirkene stod tomme, ungdommen gjorde opprør. Skolene og universitetene var og er den dag i dag hovedsakelig under kristen innflytelse. Fra 60-tallet og nesten helt fram til idag, midtveis i 90-årene, har staten forsøkt å bagatellisere og tildels kriminalisere alternative oppfatninger, tro og medisiner. Først i begynnelsen av 1990-årene måtte staten motvillig gi etter og sørge for en oppmykning av kvakksalverloven pga. press fra terapeuter og pasienter innen alternativ medisin. Jeg mener ikke å overvurdere kirkens kontroll eller posisjon i dag. Men faktum er at vi lever i den kristne delen av verden. Den er en del av statsideologien i de fleste land rundt oss. Selv om folk går lite i kirken, har dets holdninger og fordommer preget vår kultur og oppfatninger på godt og

ondt. Dette har vært en vesentlig årsak til at fenomener som før ble overlatt til okkulte tradisjoner ikke har fått innpass i offentlig sektor og forskning.

I 90-årene er konkurransen om folks oppmerksomhet blitt svært stor. For å nå fram med et budskap må man gå til ytterligheter. Dette medfører at ulike okkulte grupper, her iberegnet grupper som hevder at de styres av utenomjordiske vesener, må lage mye virak rundt seg for å bli hørt. I dag blir man ikke lagt merke til om man hevder i lokalavisen at man i går var rundt Månen en tur med en flygende tallerken. Det må mer til. Man må organisere arbeidet bedre for å nå ut og helst være inne med et forlag med hensyn på eventuelle bokutgivelser.

I tillegg har det de siste 10 årene kommet inn et nytt aspekt som gjør at seriøsiteten lett kan trekkes i tvil. Okkultisme og ufologi (her ment i utvidet betydning) har blitt en multi-million butikk. Vi kjenner godt til Rauni-Leena Luukanen i Norge. Gode historier selger som kjent best. Dette kompliserer bildet så mye at få tør å ta stilling til 4. grads fenomener. Seriøse UFO-forskere og vitenskapsfolk over hele verden strever fortsatt med å kunne forstå de energier og manifestasjoner som i dag omtales som uidentifiserte atmosfæriske fenomener. Hessdalsfenomenet er et eksempel på dette.

Min konklusjon er at de forannevnte religiøse og okkulte strømninger har en klar og sammenhengende påvirkning av vår holdning til slike fenomener. Vår kulturbakgrunn har bremsset utviklingen med hensyn til å finne svar. Healere, UFO-sekter m.fl. er en klar videreføring av en okkult og esoterisk tradisjon, som i hovedsak er basert på teosofiske retninger. Mange av disse gruppene er lite interessert i å finne svar på "anomale" fenomener ut fra frykten for å bli avslørt eller at de kan ta feil. Dagens mediaverden skaper større konkurranse om folks oppmerksomhet. Dette er med på å skape sensasjonsmakere og spekulanter som får stor oppmerksomhet når de først slipper til i mediene. Ukjente fenomener er blitt mange folks levebrød, og mange lever godt av det.

Felles trekk

Hva så med alle de som har opplevd noe som kan karakteriseres som en 4. grads kontakt?

Er det bare religiøse drømmer og visjoner? Hallusinerer folk eller gjør de det utfra et ønske om å komme i rampepelyset og tjene penger på en god historie?

Her blir jeg nødt til å bruke elimina-

sjonsmetoden på noen av alternative. Flere personer som jeg kjenner godt ønsker som sagt ikke å stå fram med sine opplevelser; de er ved sine fulle fem, de har ingen økonomiske fordeler av å stå frem, - det er kort og godt helt ordinære mennesker uten stor interesse for det overnaturlige. Jeg har også truffet folk som av ulike grunner ønsker oppmerksomhet ved å fortelle om kontakter med utenomjordiske. Det har hittil vært nokså enkelt å skille mellom (tilsynelatende) "normale" personer og mennesker som burde få profesjonell hjelp til å takle problemer i sitt liv.

Jeg skal forsøke å forenkle begrepet 4. grads opplevelser noe. Denne typen opplevelser kan deles inn i fem ulike hovedgrupper:

1) 4. grads opplevelse skyldes en hypnotetilstand.

I en trance- eller selvhypnotisk tilstand kan mange oppleve "utenomjordisk" kontakt. Fellestrekk er at man ofte har sovnet etter en travel dag. Man bråvåkner av at lysskikkelser tilsynelatende befinner seg i soverommet. Etter dette husker man svært lite inntil det skjer en reell oppvåkning til bevisst tilstand. I healermiljø er det nokså vanlig å sette seg i trance på en slik måte at personen kan få kontakt med andre vesener. Ofte blir disse beskrevet som UFO-vesener eller humanoider fra andre planeter. Disse humanoidene har en terapeutisk funksjon og hjelper healeren. Utfra min oppfatning blir slike fenomener ikke sett på som uvanlige. Mange healere oppfatter det utelukkende som en mental tilstand og et bilde på deler av det underbevisste. Noen healere går lenger og mener at de har mental kontakt med humanoider som vil hjelpe dem og vår verden - dvs. at disse vesenene anses som reelle. Begge oppfatninger er bygget på teosofisk tradisjon.

Healing, sjamanisme, meditasjon og yoga har én ting felles: Alle teknikkene går ut på å oppnå en hypnotisk, hallusinatorisk tilstand. Mange mennesker praktiserer slike teknikker. Det er trolig slik at en del av vår underbevissthet nettopp produserer indre bilder eller scenarier som i en gitt tilstand kan fortone seg som en humanoidekontakt. I Amerikansk parapsykologisk forskning snakker man åpent om en PSI-sans. Denne sansen kan i enkelte tilstander og under bestemte forhold gi slike transmisjoner. Selv om en slik forklaringsmodell er kontroversiell kan dette muligens forklare en god del 4. grads opplevelser.

2) 4. grads opplevelse kan være møte

mellom mennesker og utenomjordiske

Vi står igjen med en del saker som ved en oppsummering ikke kan forklares. I tilfeller hvor det er funnet fysiske spor som kan bekrefte opplevelsen og observatøren(e) i høy grad er troverdige kan vi ikke konkludere noe med sikkerhet. Det kan imidlertid ha foregått et møte mellom livsformer fra en ukjent verden og mennesker fra vår egen.

3) 4. grads kontakt et ukjent sosialt, fysiologisk eller psykisk fenomen

Vi kan stå overfor en type fenomener som vi i dag ikke kjenner til. Kanskje er menneskers psyke i forandring; kanskje er det miljøpåvirkning eller forurensning som kan påvirke sansene våre. Jeg tar dette med fordi vi sjeldent nevner dette alternativet i denne sammenhengen.

4) 4. grads kontakt kan være bløff

I en del tilfeller er historier av denne type beviselig bløff. Motivene for å komme med usanne påstander kan være at personen bak er psykisk ustabil; vedkommende har et sterkt ønske om fokusering på egen person og eventuelt at økonomiske fordeler er inne i bildet. Hvor stor andel av rapportmengden dette utgjør vet man ikke. En rekke personer er imidlertid avslørt som svindlere. På tross av dette virker det som om mange mennesker velger å fortsette å tro på bløffmakerne selv etter at de er avslørt. Dette viser med all mulig tydelighet hvor sterkt folk ønsker å tro på noe "større enn seg selv" og på noe som kan gi mening med tilværelsen.

5) 4. grads kontakt kan være manipulering

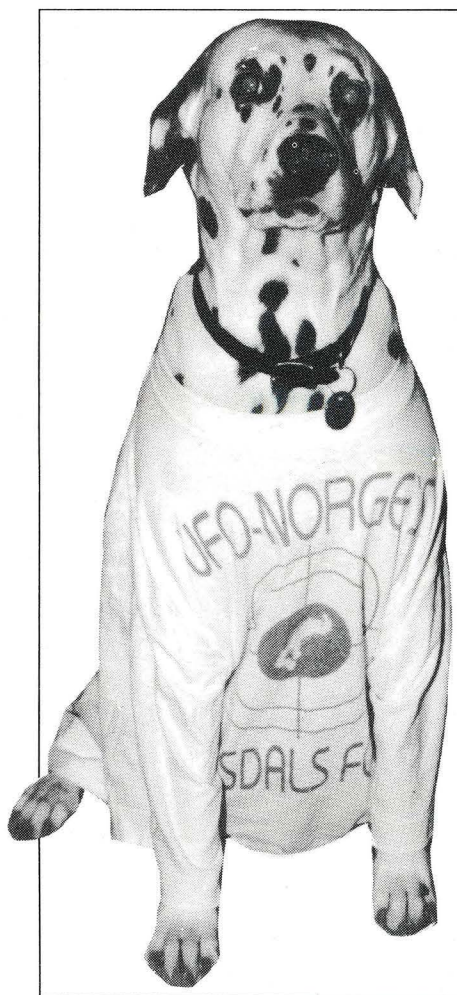
En god del saker blir presentert gjennom ulike "UFO-menigheter". Disse står bak utgivelse av bøker og rapporter om sine medlemmers opplevelser av 4. grads kontakt. Ofte er disse opplevelsene kommet fram under hypnose. Dermed mister man muligheten til en objektiv kontroll av rapportenes innhold. Disse skriftene blir verdiløse som bevis fordi materialet kan være manipulert fram og feiltolket. I denne kategorien finner vi svært mange 4. grads rapporter.

Hvordan forholde seg til fenomenet

Før det foreligger ugiendrivelige bevis på at 4. grads rapporter virkelig representerer kontakt mellom mennesker og utenomjordiske vesener, blir jeg nødt til å betegne den type opplevelser med det noe ulne begrepet "fenomen". Det er helt klart et fenomen *per se*, men hva det er kan vi altså ikke slå fast med

sikkerhet. Det ville derfor være av stor interesse å få inn mer informasjon om dette fenomenet. Det er derfor viktig at dersom du skulle oppleve noe slikt, at du raskest mulig tar kontakt med UFO-NORGE. UFO-NORGE har et kontaktnett av kyndige fagfolk på ulike områder. I enkelte tilfeller kan det bli snakk om å gjennomgå hypnotisk regresjon for å få fram opplevelsen i sin helhet. Det er meget viktig at hypnotisøren er offentlig autorisert og i denne forbindelse ikke farget av noen bestemt oppfatning. Det er også viktig å få dokumentert eventuelle fysiske spor og sikre disse. Det kan være fotos, medisinske skader etc.

Mange vil mislike å stå fram offentlig med opplevelse av denne art. Ikke alle vil meddele seg, selv ikke til en liten krets med UFO-etterforskere. Dette må vi bare akseptere. Men det vil likevel være til stor hjelp dersom man kan få bragt mer informasjon om slike saker direkte til UFO-NORGE før utenforstående påvirker observatøren; eventuelt forspiller bevis og indisier. Dersom du har hatt en slik opplevelse er det ingen skam å fortelle den. Du har full mulighet til å holde din identitet unntatt fra offentlighet ved henvendelse til UFO-NORGE. □

Omslagsbildene (side 72)

Av Odd-Gunnar Røed

Vi skal her se på de foreløpige analysene av bildene som fremvises på baksiden. Vi vil samtidig få oppfordre alle leserne til å jakte på tilsvarende bilder rundt om i Norges land. Vi tror det kan ligge mye interessant rundt i skuffer og skap.

1. Dette bilder viser en A som beveger seg foran en gardin på en café, i følge fotografen. Bildet har vært undersøkt hos vår fotoekspert Dag Rune Markeng i Tønsberg. Han har følgende å si: Det er helt nødvendig å fremskaffe negativet i denne sak. Fotoet er tatt med et såkalt 110 kamera. Disse filmene har meget små negativer, som en lillefingernegl omtrent. Det er ikke mulig å se noe forklarende på selve bildet, men ved å undersøke negativet vil vi kunne se om det er manipulert med. Hvis man for eksempel tar en tynn tusj og tegner på dette vil det fremstå som hvite streker på det positive bildet.

Fotografen selv bedyrer at han tok bilde som en følge av at han så denne A'en komme inn gjennom vindusglasset i cafèen og passere foran gardinen. Han vet ikke om andre i cafèen så det samme, da han ikke gjorde noe nummer ut av det. Han har lovet å sende negativet så sant han finner det.

2. Markeng vil veldig gjerne også ha negativet til dette bildet. Vi ser helt tydelige ringer rundt de to spissene som stikker opp av skyene. Bildet er tatt fra flight BU 278 som 29. mai i år lettet fra Bergen klokken 18.10. Ti minutter før landing får noen av passasjerene øye på dette i skylaget. En av de gikk fram til flyverne for å høre om de hadde sett noe, hvilket de ikke hadde.

Bildet er tatt gjennom et av de venstre vinduene i flyet, mot øst.

Det er helt umulig å forklare bilde, sier Markeng, og det nærmeste han kommer en "normal" forklaring er at noen har med overlegg jukset til dette resultatet, ved for eksempel å benytte en røykmaskin på et tomt gulv hvor de har plassert ut disse spissene på forhånd. Men som sagt, da er det snakk om ren juks.

3. Det siste bilde synes Markeng det er lettest å finne en rimelig forklaring på. Han er ganske bestemt på at denne lysende gjenstanden rett og slett er en dråpe eller en støvpartikkel på fotopapiret under fremkalling av positivet. Også her vil vi kunne vite dette med sikkerhet hvis vi kan oppdrive negativet. Han begrunner sin påstand med at det er altfor liten kontrast mellom det hvite fenomenet og bakgrunnen, og at det er typisk støv/dråpe feil. Fasongen pleier gjerne å være annerledes derfor var jo dette bildet interessant.

Moralen er altså, negativet må sendes med for lettere å finne ut om bildet er ekte eller om det ligger naturlige forklaringer bak.

Oversikt over eldre årganger av UFO

Oversikt pr. 10. desember 1995

	Sett kryss
1982: 5 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 125,- _____
1983: 5 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 125,- _____
1984: 5 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 125,- _____
1985: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,- _____
1986: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,- _____
1987: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,- _____
1988: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,- _____
1989: 3 numre i A4-kopi a kr. 35,-	kr. 105,- _____
1990: 2 numre i A4-kopi a kr. 35,-	kr. 70,- _____
1991: 2 numre i A4-kopi a kr. 35,-	kr. 70,- _____
1992: 2 numre i A4-kopi a kr. 40,-	kr. 80,- _____
1993: 2 numre i A4-kopi a kr. 40,-	kr. 80,- _____
1994: 2 numre i A4-kopi a kr. 40,-	kr. 80,- _____

Vi sender ut originaler av bladene så langt lageret rekker, til original pris, ca. kr. 5,- lavere enn prisene på denne listen.

Tillegg for porto: Opptil 0,5 kg: kr. 22,-/ 1 kg: kr. 29,-/ 3 kg: kr. 34,-/ 5 kg: kr. 41,-. Det går ca. 4-5 A4-blader på 0,5 kg. Sendinger over kr. 100,- sendes i oppkrav. Prisene varierer noe på A4-kopiene i forhold til originalbladene.

Bestill fra:

UFO-NORGE, postboks 24, 3133 Duken

Tlf.: 33 38 65 00 Fax: 33 38 33 68 Postgiro: 0826 0505050

Spar oppkrav, forhåndsbetal via giro. Husk portotillegg.

TEMAHEFTER

UFO-NORGE har tidligere utgitt 5 temahefter.

Disse har vi nå samlet i ett A4-hefte.

1. 1989. Nikola Tesla (Per Ottesen) - Kalt vekselstrømmens far, misforstått og lite verdsatt. En av de store som arbeidet for Edison. Trådløs elektrisitet, samt mange andre oppfinnelser. Åpen for UFO-fenomenet.

2. 1991. Spitsbergen (Ole Jonny Brønne) - Styrket en "flyvende tallerken" på Svalbard? I over 40 år har det vært spekulert i dette over store deler av verden. Ole Jonny Brønne har samlet det meste av det som er skrevet om saken og gir til slutt en konklusjon.

3. 1992. Nærkontakt med tro (Torfrid Urdal) - Det er ikke langt mellom vanlig interesse og religiøs tro i UFO-saken. En del teorier gjennomgås og "forkynnerne" tas under lupen. Rasisme i ny forkledning?

4. 1993. UFO-observasjoner i Norge 1536-1946 (Ole Jonny Brønne) - En oversikt over samtlige (mulige) UFO-observasjoner i Norge over en periode på 383 år. Inkluderer de mystiske spøkelsesrakettene og -flyene over Skandinavia før og etter krigen.

5. 1994. Norske nærkontakter av 3. grad (Odd-Gunnar Røed) - En samling av alle (for UFO-NORGE) kjente nærkontakter av 3. grad i Norge. Litt historikk og innblikk i flere teorier som er foreslått som mulige løsninger på UFO-fenomenet.

PRIS FOR SAMLEHEFTET ER KR. 165,-.

Bladene kan også fås i enkeltnumre.

Prisen er da følgende:

- nr. 1 kr. 35,-
- nr. 2 kr. 35,-
- nr. 3 kr. 40,-
- nr. 4 kr. 40,-
- nr. 5 kr. 40,-

Bestillingsadresse, se annonse til venstre.

NB! På alle forsendelser kommer porto og evt. oppkravsgebyr i tillegg.

TING Å MERKE SEG

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Manus bør være maskinskrevet med dobbel linjeavstand. Hvis artikkelen ledsages av illustrasjoner (fotos og/eller tegninger), må disse være i svart/hvitt og av god kvalitet. Det må angis i teksten hvor man vil ha disse plassert sammen med eventuell bildetekst. En god rettskrivning er også viktig. Det tas forbehold om retting/forkorting av artikkelen fra redaksjonens side. Det er også mulig å levere inn tekst og bilder på disketter for innlesning på PC. Diskettformatet kan være både 3,5 og 5,25 tommer; 720 kB/1,44 MB eller 360/1,2 MB DOS-disketter. Teksten bør være skrevet i WordPerfect, versjon 4.2 eller senere. Kontakt redaktøren for nærmere detaljer.

Redaksjonen mottar gjerne utklipp fra norske eller utenlandske aviser og tidsskrift av interesse, som mulig stoff for UFO. Lesere som kan være villige til å oversette artikler fra andre språk, bes kontakte redaktøren.

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp til å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe flere medlemmer ved å sende /dele ut foldere.

Skriv til vår kontaktadresse:

UFO-NORGE

Rygg

4448 Gyland

Herfra kan du rekvirere foldere slik at de straks kan bli distribuert videre ut til mulige interesserte. Husk at du får et gratisabonnement ved å verve 5 eller flere abonnenter!

STØTTEFOND FOR UFO-NORGE!

Grupper og foreninger som forsøker å arbeide aktivt for en sak har alltid behov for midler, og UFO-NORGE er intet unntak. Vi har mange oppgaver som må utsettes pga. mangel på penger. Mye må gå av egne midler, men dette begrenser seg selv. Vi vet at mange i og for seg meget interesserte medlemmer ikke har anledning til å arbeide aktivt selv. En måte som de likevel kan støtte saken på er å gi et beløp - stort eller lite - til UFO-NORGES støttefond. Benytt vårt postgironummer 08 09 3 07 08 10, merk talongen STØTTEFONDET og send beløpet til:

UFO-NORGE

Postboks 1155

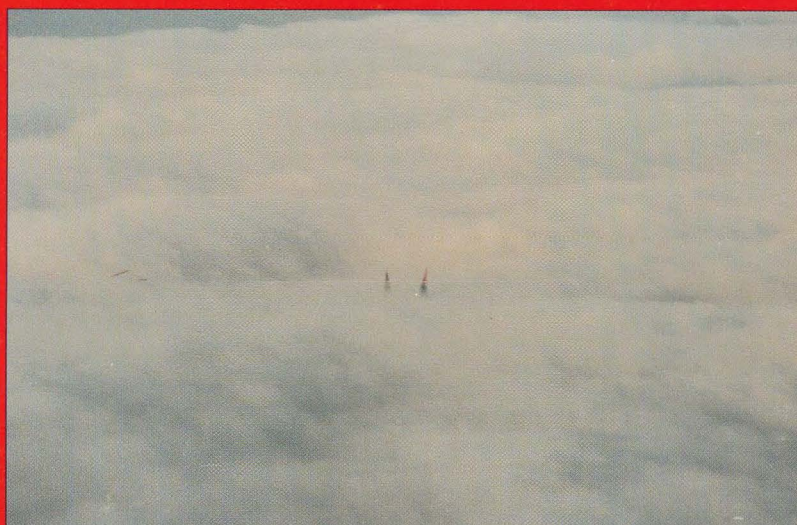
5001 Bergen

Returadresse:

UFO-NORGE
Postboks 24
3133 DUKEN

B-
BLAD

**Hva er det
som beveger
seg foran
kameralinsen?**

**Hva stikker
opp gjennom
skylaget?**

**Og hva i all
verden har
fotografen
fanget inn her?**